

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
94/C 255/01	E-112/93 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Det sociale handlingsprogram	1
94/C 255/02	E-456/93 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Strukturfondene — fællesskabsinitiativer	1
94/C 255/03	E-724/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktivet om kødprodukter	2
94/C 255/04	E-795/93 af Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: Kommissionens tildeling af kontrakter i forbindelse med PHARE-programmet	2
94/C 255/05	E-838/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Bevaring og udvikling af de folkelige og kulturelle udtryksformer	3
94/C 255/06	E-994/93 af Alan Donnelly til Kommissionen Om: Omlægningslån i henhold til EKSF-traktatens artikel 56	3
94/C 255/07	E-1294/93 af Marie-José Denys til Kommissionen Om: Grønbog om udvikling af det indre marked for posttjenester	3
94/C 255/08	E-1305/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De arbejdsløse i EF	4
94/C 255/09	E-1394/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Lagerkapacitet i EF's atomkraftværker	5
94/C 255/10	E-1484/93 af Christos Papoutsis til Kommissionen Om: Overdragelse til private at opføre elektricitetsværker i Grækenland	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 255/11	E-1573/93 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Forskelsbehandling af studerende på grund af nationalitet	6
94/C 255/12	E-1633/93 af James Ford til Kommissionen Om: Racisme og fremmedhad: gennemførelse af henstillingerne i Ford-beretningen	6
94/C 255/13	E-1635/93 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: TACIS-programmet	7
94/C 255/14	E-1642/93 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Hemmeligt salg af nukleare materialer	8
94/C 255/15	E-1685/93 af Richard Simmonds til Kommissionen Om: Arbejdsmarkedsbestemmelser fra det franske ministerium for søfartsanliggender	9
94/C 255/16	E-1735/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Bevillinger til Grækenland under RETEX-programmet	9
94/C 255/17	E-1744/93 af James Ford til Kommissionen Om: Forsikringsselskaber i Det Forenede Kongerige, som opretholder en ordning med »godkendte automekanikere«	9
94/C 255/18	E-1774/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Oparbejdning af brugt atombrændsel	10
94/C 255/19	E-1804/93 af Christian de la Malène og Alain Pompidou til Kommissionen Om: EF's kulpolitik	10
94/C 255/20	E-1829/93 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: Aktioner mod racismens og fremmedhadets genopblussen i Europa	11
94/C 255/21	E-1915/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Hvalfangst	11
94/C 255/22	E-1965/93 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Det Europæiske Fællesskabs holdning til diktaturet i Haiti	12
94/C 255/23	E-1995/93 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Risikoen for, at virkningerne af tilsætning til dyrefoder af hormoner eller produkter, der kan give spongiform encephalopati, overføres til fødekæden	13
94/C 255/24	E-2025/93 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Import af kemiske produkter fra de central- og østeuropæiske lande	14
94/C 255/25	E-2043/93 af Robert Delorozoy til Kommissionen Om: Forholdet mellem EF og de østeuropæiske lande inden for bilindustrien	15
94/C 255/26	E-2063/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Krænkelser af de politiske rettigheder og udslettelse af modstanderne i Albanien	15
94/C 255/27	E-2071/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Journalisternes bevægelighed	16
94/C 255/28	E-2074/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Afsætning af Fællesskabets korn	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 255/29	E-2075/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Salget af dette års græske kornproduktion	17
94/C 255/30	E-2083/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Plantemidlet benomyl	17
94/C 255/31	E-2095/93 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Indregistrering af udenlandske biler i Spanien	17
94/C 255/32	E-2105/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Handel uden fast forretningssted i Grækenland	18
94/C 255/33	E-2113/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Oprettelsen af en ny kontroltjeneste med ret til at føre kontrol med EF-tilskud i Grækenland	19
94/C 255/34	E-2124/93 af Anita Pollack til Kommissionen Om: GATT og miljø	19
94/C 255/35	E-2135/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Bølgen af afvandring fra landområderne til de store bycentre, der forøger arbejdsløsheden i Grækenland	19
94/C 255/36	E-2192/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Teknisk forskning inden for rammerne af EKSF	20
94/C 255/37	E-2244/93 af Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: Garanti for landbrugskvoterne	21
94/C 255/38	E-2245/93 af Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: Strukturplaner for slagterier for at undgå unødvendig og langvarig transport af slagtekvæg	21
94/C 255/39	E-2253/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Støtte til tomatproducenter i Ribatejo (Portugal)	22
94/C 255/40	E-2275/93 af Helwin Peter til Kommissionen Om: Nationalitetskendetegn på motorkøretøjer	22
94/C 255/41	E-2314/93 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Den italienske regerings tilladelse til at gennemføre ruteflyvning med fly og personale fra tredjelande	23
94/C 255/42	E-2315/93 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Flyforbindelser, der varetages af EF-flyselskaber med fly og personale fra tredjelande ... Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2314/93 og E-2315/93	23
94/C 255/43	E-2334/93 af Marie Jepsen til Kommissionen Om: Uddannelsesinstitutionernes manglende muligheder for at foretage langsigtet planlægning af projekter under ERASMUS-programmet	24
94/C 255/44	E-2352/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fastlæggelse af en fællesskabsstøtteramme for små og mellemstore forarbejdningsvirksomheder	24

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 255/45	E-2368/93 af José Álvarez de Paz og Pedro Bofill Abeilhe til Kommissionen Om: Konkrete beskæftigelsesforanstaltninger i EF	24
94/C 255/46	E-2393/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fredsmægling i Aserbajdsjan	25
94/C 255/47	E-2422/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ikke-statslige organisationer, som Fællesskabet samarbejder med	26
94/C 255/48	E-2435/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Brugen af drivgarn i Middelhavet	26
94/C 255/49	E-2440/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Brugen og arten af fiskeredskaber på de græske øer	26
94/C 255/50	E-2445/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Prøveafskydning af granater med forarmet uran	27
94/C 255/51	E-2447/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Sundheds- og miljømæssige risici ved forarmet uran	27
94/C 255/52	E-2448/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Granater af forarmet uran	27
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2445/93, E-2447/93 og E-2448/93	27
94/C 255/53	E-2485/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Imødegåelse af atomare farer i medlemsstaterne	28
94/C 255/54	E-2077/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Oprettelse af en fond for udvikling af skovene	28
94/C 255/55	E-2495/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: EF's udviklingsplan for skovbruget	28
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2077/93 og E-2495/93	29
94/C 255/56	E-2525/93 af Mauro Chiabrande, Ferruccio Pisoni, Giuseppe Mottola, Franco Borgo og Agostino Mantovani til Kommissionen Om: Ulovig import fra Argentina af vinen »Barbera d'Asti«	29
94/C 255/57	E-2542/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De grundlæggende græske landbrugsprodukters konkurrenceevne	30
94/C 255/58	E-2568/93 af Ioannis Stamoulis til Kommissionen Om: Gennemførelse af projektet med hensyn til bygning af en lufthavn i Chania på Kreta ...	30
94/C 255/59	E-2574/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Landbrugssektorens stigende vanskeligheder	31
94/C 255/60	E-2594/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Meddelelse af tilladelse til fortsat markedsføring af lægemidler	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 255/61	E-2595/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Hjertelidelser under graviditeten	32
94/C 255/62	E-2674/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fjernelse af de resterende hindringer for gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelse ...	32
94/C 255/63	E-2675/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Det indre marked for posttjenester	32
94/C 255/64	E-2677/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Indførelse af en samlet politik til fordel for øerne	33
94/C 255/65	E-2721/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Støtte til private — udelukkelse af de lokale myndigheder i forbindelse med bybustransport	33
94/C 255/66	E-2734/93 af Jean-Marie Vanlerenberghe til Kommissionen Om: Uheldig fransk betegnelse i forordning (EØF) nr. 1274/91 om gennemførelsesbestemmelser om handelsnormer for æg	34
94/C 255/67	E-2765/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Oprettelsen af en fond for den europæiske arv	34
94/C 255/68	E-2773/93 af John Iversen til Kommissionen Om: Komité til overvågning af minoriteters og selvstyrende områders interesser	35
94/C 255/69	E-2782/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Det græske elektricitetsvæsen (DEI) og miljøkonsekvensundersøgelser	35
94/C 255/70	E-2803/93 af Ian White til Kommissionen Om: Bevaring af tropiske løvskove	37
94/C 255/71	E-2824/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: In situ-støtte til russiske og ukrainske atomkraftværker	37
94/C 255/72	E-2833/93 af Giuseppe Mottola til Kommissionen Om: Manglende udbetaling af støtte i henhold til lov nr. 72/92 — den nationale solidaritetsfond vedrørende fiskeri i Salerno-bugten — tunfiskeri med krog og mærs i efterårsperioden — den europæiske fiskerikonference	38
94/C 255/73	E-2862/93 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Rådets afgørelse om den fælles markedsordning for bananer af 12. februar 1993	38
94/C 255/74	E-2882/93 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Momsovergangsordning og momsregistreringsnummer	39
94/C 255/75	E-2831/93 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Et ulovligt flydende brændselsreservoir på Khios	40
94/C 255/76	E-2911/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Anbringelse af en flydende brændstofbeholder i den lille bugt ud for Tholos på Khios	40
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2831/93 og E-2911/93	41

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 255/77	E-2958/93 af José Lafuente López til Kommissionen Om: EF-lovgivning mod støj	41
94/C 255/78	E-2994/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Status over EF-aktionen til beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande	42
94/C 255/79	E-3012/93 af Anne André-Léonard til Kommissionen Om: GATT-forhandlingerne på det audiovisuelle område	43
94/C 255/80	E-3013/93 af Michael Elliot, Léon Schwartzberg, Bárbara Dührkop Dührkop, Roberto Barzanti, Gepa Maibaum, Lissy Gröner, Marie-José Denys, Ernest Glinne, Nora Mebrak-Zaïdi, António Coimbra Martins, Marc Galle, Nereo Laroni, Ben Fayot, Juan de la Cámara Martínez, Janey Buchan, Achille Occhetto, Roberto Speciale, Carole Tongue, Giulio Fantuzzi, Frédéric Rosmini, Paraskevas Avgerinos, Artur da Cunha Oliveira, Bernard Frimat, Dimitrios Pagoropoulos, Andrea Raggio, Maurice Duverger, Claude Desama, Rinaldo Bontempi, Biagio De Giovanni, Renzo Trivelli, Anna Catasta, João Cravinho, Dieter Rogalla, Luigi Colajanni, Marie-Claude Vayssade, Josep Verde i Aldea, Arthur Newens, Martine Buron, Claude Delcroix, Raymonde Dury, Konstantinos Tsimas, Renzo Imbeni, Pasqualina Napoletano, Luis Planas Puchades, Barbara Schmidbauer, Christos Papoutsis, Jannis Sakellariou, Michel Hervé, Gérard Fuchs, Claude Cheysson, Jean-Paul Benoit, Gérard Caudron, Adriana Ceci, André Sainjon, Barbara Simons, Klaus Hänsch, Maria Santos, Carlos Bru Purón, Alain Bombard, Annemarie Goedmakers, Manuel Medina Ortega, Lode Van Outrive og José Happart til Kommissionen Om: Inføjelse af en kulturklausul i GATT-aftalerne	43
94/C 255/81	E-3014/93 af Georgios Anastassopoulos, Doris Pack, Manuel García Amigo, Arie Oostlander, Nicole Fontaine, Karsten Hoppenstedt og Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Behandlingen af det audiovisuelle område under de multilaterale GATT-forhandlinger	44
94/C 255/82	E-3015/93 af Yves Frémion, Eva-Maria Quistorp, Marco Taradash og Paul Staes til Kommissionen Om: GATT-forhandlingerne og behovet for et europæisk audiovisuelt område	44
94/C 255/83	E-3168/93 af Christian de la Malène og Louis Lauga til Kommissionen Om: GATT-forhandlingerne om den audiovisuelle sektor og indføjelser af en kulturklausul ...	44
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3012/93, E-3013/93, E-3014/93, E-3015/93 og E-3168/93	44
94/C 255/84	E-3032/93 af Jean-Pierre Raffin til Kommissionen Om: Samhørighedsfonden	44
94/C 255/85	E-3034/93 af John Iversen til Kommissionen Om: Skærpet kontrol med affaldsturisme	45
94/C 255/86	E-3058/93 af François Musso til Kommissionen Om: Gennemførelse af LEADER-programmer på Korsika	45
94/C 255/87	E-3063/93 af Günter Lüttge til Kommissionen Om: Rådets forordning om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje	46

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 255/88	E-3085/93 af Víctor Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Tavsshed om Kommissionens planer	46
94/C 255/89	E-3117/93 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: GEIE Promolive	47
94/C 255/90	E-3135/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De fælles markedsordningers manglende dækning af frugt og grønt	47
94/C 255/91	E-3136/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De fælles markedsordningers manglende dækning af bælgfrugter	47
94/C 255/92	E-3137/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De fælles landbrugsordningers manglende dækning af tørret frugt	48
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3135/93, E-3136/93 og E-3137/93	48
94/C 255/93	E-3148/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Et bedre kenskab til fællesskabsretten	48
94/C 255/94	E-3152/93 af Enrico Falqui til Kommissionen Om: Udvidelse af anlæg til oplagring og forbrænding af specialaffald, herunder toksisk og farligt affald, ved Pitelli i nærheden af La Spezia (Italien)	49
94/C 255/95	E-3207/93 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Forurening ad Nordsøen	49
94/C 255/96	E-3233/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Spørgsmålet om, hvorvidt direktiv 86/609/EØF om dyr, der anvendes til forsøg, er dækkende	49
94/C 255/97	E-3266/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Vedtagelse af forordningen om beskyttelse af kartoffelplanten	50
94/C 255/98	E-3282/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Vådområdet Alikí på Kos	50
94/C 255/99	E-3409/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Det fælles marked og udlevering af lovovertrædere	50
94/C 255/100	E-3533/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Undtagelse af film til biografer og fjernsyn fra den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT)	51
94/C 255/101	E-3567/93 af Manuel Medina Ortega til Kommissionen Om: Ungdomsprogrammet i den autonome region Canarias	52
94/C 255/102	E-3622/93 af Karl-Heinz Florenz til Kommissionen Om: Forestående ændring af EF-direktivet om farlige præparater	52
94/C 255/103	E-3388/93 af Pedro Canavarró til Kommissionen Om: Simultantolkning under møder mellem nationale sagkyndige	53
94/C 255/104	E-3706/93 af José Gil-Robles Gil-Delgado til Kommissionen Om: Simultantolkning til nationale eksperters møder	53
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3388/93 og E-3706/93	53

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 255/105	E-3918/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af virksomheder, der producerer ægte varer	54
94/C 255/106	E-4012/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Hepatitis B-vaccinationsprogrammer	54
94/C 255/107	E-38/94 af Emmanouil Karellis til Kommissionen Om: Fællesskabsdirektiv om pakkerejser	55
94/C 255/108	E-203/94 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Et særprogram vedrørende beskyttelse af øerne i Den Europæiske Union	55
94/C 255/109	E-442/94 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Polrep-forureningsindberetningsordningen	55
94/C 255/110	E-683/94 af Raphaël Chanterie til Kommissionen Om: Direktivet om anprisninger i forbindelse med levnedsmidler	55
94/C 255/111	E-684/94 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Ældre lønmodtagere på arbejdsmarkedet	56

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-112/93

af lord O'Hagan (PPE)
til Kommissionen
(10. februar 1993)
(94/C 255/01)

Om: Det sociale handlingsprogram

I hvor høj grad vil det sociale handlingsprogram blive påvirket af indførelsen af nærhedsprincippet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(29. oktober 1993)

Ved udarbejdelsen af det sociale handlingsprogram blev der i stor udstrækning taget hensyn til nærhedsprincippet. I forbindelse med vedtagelsen af fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder blev der som led i dialogen mellem arbejdsmarkedets parter foretaget en indgående analyse af såvel nødvendigheden af de planlagte foranstaltninger som spørgsmålet om, hvor gennemgribende de skal være. I den protokol om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er et bilag til udkastet til traktat om Den Europæiske Union, tildeles arbejdsmarkedets parter en fremtrædende rolle i henseende til både udarbejdelsen og iværksættelsen af Fællesskabets foranstaltninger.

For så vidt angår en ny vurdering af den gældende lovgivning på baggrund af nærhedsprincippet har Kommissionen i konklusionerne af Det Europæiske Råds møde i Edinburgh nedfældet følgende:

»På det socialpolitiske område mener Kommissionen, at de direktiver, der er baseret på traktatens artikel 118 A, endnu er af for ny dato til, at de kan tages op til en nyvurdering; man burde snarere supplere dem ved at gennemføre alle bestemmelserne i fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder«.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-456/93

af Thomas Megahy (PSE)
til Kommissionen
(11. marts 1993)
(94/C 255/02)

Om: Strukturfondene — fællesskabsinitiativer

Hvad er efter de afgørelser, der blev truffet på Det Europæiske Råd i Edinburgh, konsekvenserne for fællesskabsinitiativerne på følgende områder:

1. Hvor fleksibel vil EF være med at indføre nye sektorinitiativer, nu hvor fællesskabsinitiativerne skal dreje sig om interregionalt samarbejde?
2. Kommer der eventuelt et RECHAR 2-program? Skal det finansieres over bevillingen til fællesskabsinitiativerne eller bevillingen under mål nr. 2?
3. Kommer ESF til at indgå i fællesskabsinitiativerne?
4. Kommer fællesskabsinitiativerne også i fremtiden til at omfatte området menneskelige ressourcer (jf. EUROFORM, NOW og HORIZONT)?
5. Hvilken mekanisme skal EF anvende, når nye forslag til aktioner skal vedtages? Får medlemsstaterne via en særlig komité i Rådet udvidet deres rolle i forbindelse med godkendelsen af EF-forslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(11. oktober 1993)

Kommissionen har delvis besvaret det ærede medlems spørgsmål i sin meddelelse af 16. juni 1993 ⁽¹⁾ om EF-

initiativernes fremtid under strukturfondene (grønbog). Kommissionen er dog kun i den indledende fase i fastlæggelsen af den fremgangsmåde, der skal følges. Den vil tage stilling efter de drøftelser, der skal finde sted om grønningen, navnlig i Europa-Parlamentet.

Hvad angår beslutningsmekanismerne her Rådet besluttet at nedsætte en forvaltningskomité.

(¹) Dok. KOM(93) 282 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-724/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen

(14. april 1993)

(94/C 255/03)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktivet om kødprodukter

Spanien har fortsat ikke gennemført direktiv 88/658/EØF (¹).

Hvor langt er man kommet i den pågældende overtrædelsesprocedure?

(¹) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(21. december 1993)

Spanien har endnu ikke underrettet Kommissionen om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 88/658/EØF.

Kommissionen har derfor indledt en overtrædelsesprocedure over for denne medlemsstat og har forelagt sagen for Domstolen den 12. februar 1992. Domstolen, der afsagde dom den 13. oktober 1993, konstaterede, at Spanien ikke har opfyldt de forpligtelser, der ifølge EF-traktaten påhviler medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-795/93

af Ursula Braun-Moser (PPE)

til Kommissionen

(19. april 1993)

(94/C 255/04)

Om: Kommissionens tildeling af kontrakter i forbindelse med PHARE-programmet

Med skriftlig forespørgsel nr. 1682/92 (¹) blev der anmodet om en opgørelse over de pågældende rådgivende virksomheder med angivelse af firmanavn og land. Den 5. januar

1993 svarede EF-kommissær Andriessen for Kommissionen, at den ikke rådede over oplysninger over kontraktens fordeling i forhold til kontraktmodtagernes nationalitet.

I henhold til andre kilder er kontraktfordelingen pr. land imidlertid som følger:

	(mio. ecu)
Frankrig	49 445
Belgien	30 952
Det Forenede Kongerige	28 185
Tyskland	20 368
Nederlandene	19 228

Hvorfor udarbejder og offentliggør Kommissionen ikke selv statistikker herom?

Hvorledes forholder Kommissionen sig i lyset af allerede eksisterende statistikker til kritikken af, at en uforholdsmæssig stor del af kontrakterne tildeles de samme lande, nemlig Frankrig og Belgien, og at kontrakterne igen og igen tildeles de samme rådgivende virksomheder i de enkelte lande?

(¹) EFT nr. C 127 af 7. 5. 1993, s. 11.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

på sir Leon Brittan

(22. november 1993)

De talmæssige oplysninger, det ærede medlem nævner, er uddraget af de statistiske oversigter, som Kommissionen udleverede til medlemsstaterne i PHARE-udvalget på mødet i december 1992: disse tal omfatter kun de kontrakter, der er indgået og underskrevet i Bruxelles, og ikke dem, der ifølge den decentraliserede forvaltning sorterer under modtagerlandenes ansvarsområde.

I betragtning af det betydelige antal nye kontrakter, der indgås hver måned, kan man iagttage en stadig udvikling i fordelingen pr. nationalitet. Til yderligere orientering og for at illustrere, at fordelingen ændrer sig, fremlægges nedenfor statistikkerne fra begyndelsen af maj 1993, til sammenligning med dem fra december 1992:

	7. december 1992		7. maj 1993	
		heraf tjenesteydelser		heraf tjenesteydelser
Frankrig	49 445	25 354	56 101	30 281
Belgien	30 952	14 278	43 144	24 609
Det Forenede Kongerige	28 185	17 024	50 900	34 224
Tyskland	20 368	11 172	51 916	25 398
Nederlandene	19 228	7 683	22 456	8 945

(1 000 ecu)

Oplysningerne om tjenesteydelseskontrakternes andel af det samlede beløb for en given medlemsstat er tilføjet for at henlede det ærede medlems opmærksomhed på følgende:

- a) det er kun for tjenesteydelseskontrakternes vedkommende, at der eventuelt kan sættes spørgsmålstegn ved de lige muligheder for de forskellige medlemsstater, idet de øvrige kontrakter (leverancer) altid indgås efter internationalt udbud offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*
- b) de lige muligheder for medlemsstaterne i forbindelse med »tjenesteydelseskontrakterne« sikres ved, at der udarbejdes begrænsede lister, hvor Kommissionen sørger for at overholde en så harmonisk fordeling som muligt.

Endelig skal det oplyses, at der er 480 forskellige kontrahenter i kategorien »tjenesteydelseskontrakter« for 1 220 kontrakter pr. 7. maj 1993, hvilket skulle være tilstrækkeligt bevis for, at kontrakterne ikke »altid« indgås med de samme rådgivende virksomheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-838/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(26. april 1993)
(94/C 255/05)

Om: Bevaring og udvikling af de folkelige og kulturelle udtryksformer

Den levende kulturelle og kunstneriske arv blandt folkene i Europa (sange, musik, danse, folketeater osv.) udgør en del af Fællesskabets identitet. I betragtning af, at denne konkrete kulturarv er blevet forsømt, vil Kommissionen da foreslå, at der træffes EF-foranstaltninger med henblik på bevaring og udvikling af de europæiske folks og regioners kulturelle udtryksformer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(8. februar 1994)

I henhold til artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union skal Fællesskabet bidrage til at bevare og beskytte den kulturarv, der er af europæisk betydning. I overensstemmelse med nærhedsprincippet sker dette kun i det omfang, disse mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne eller de lokale eller regionale myndigheder.

Kommissionen bidrager allerede — omend indirekte og i begrænset omfang — til fremme af musik, sang, dans,

folketeater og generelt til bevidstgørelse om den fælles kulturarv med »KALEIDOSKOP«-programmet. Eksempelvis kan nævnes, at der i henhold til programmet i 1993 er givet støtte i Grækenland til en udstilling om den græske tragedies scenografi, en folklørefestival og en europæisk kongres om beskyttelse og fremme af den mundtlige overleverede sangskat i Europa.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-994/93

af Alan Donnelly (PSE)
til Kommissionen
(3. maj 1993)
(94/C 255/06)

Om: Omlægningslån i henhold til EKSF-traktatens artikel 56

I betragtning af den desperate økonomiske situation, som mange små og mellemstore virksomheder befinder sig i i hele EF, hvad har Kommissionen da gjort for at udvise en passende diskretion i dens anmodning om tilbagebetaling af rentenedslag på omlægningslån i henhold til EKSF-traktatens artikel 56?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(21. december 1993)

Kommissionen er i færd med at undersøge muligheden for at indføre øget fleksibilitet i procedurerne for at anmode om rentegodtgørelse for lån i henhold til EKSF artikel 56.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1294/93

af Marie-José Denys (PSE)
til Kommissionen
(1. juni 1993)
(94/C 255/07)

Om: Grønbog om udvikling af det indre marked for posttjenester

Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 22. januar 1993 (A3-0393/92) Kommissionen til at udarbejde en serie forslag med henblik på gennemførelsen af det indre marked for posttjenester.

Europa-Parlamentet har været modstander af at gennemføre disse foranstaltninger i medfør af EØF-traktatens

artikel 90, stk. 3, og har insisteret på, at alene EØF-traktatens artikel 100 A bør anvendes som retsgrundlag for disse forslag, som alle vil vedrøre gennemførelsen af det indre marked.

I overensstemmelse hermed bør definitionen af henholdsvis universel og monopoliseret tjeneste ske i samråd med Europa-Parlamentet.

Agter Kommissionen at ty til artikel 90, stk. 3, som retsgrundlag for fastlæggelsen af en definition på monopoliserede tjenester på trods af Parlamentets beslutning om ikke at anvende denne artikel?

Og mere generelt: i hvilket omfang agter Kommissionen at tage hensyn til de synspunkter, som et meget stort flertal i Europa-Parlamentet gav udtryk for under høringen om grønbogen om udviklingen af det indre marked for posttjenester?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(15. december 1993)

Indtil nu har Kommissionen haft som prioriteret opgave at drage de videst mulige konklusioner af høringen af offentligheden og vedtage sine forslag definitivt, herunder også udarbejdelsen af en tidsplan for iværksættelsen heraf. Således vil Kommissionen kunne vælge det mest hensigtsmæssige retsgrundlag for lovtekster vedrørende postsektoren.

Kommissionen er helt klar over betydningen af de økonomiske og sociale følgevirkninger af foranstaltninger, som vedtages for postsektoren. Til behandling af postale spørgsmål har den derfor valgt en varsom fremgangsmåde, hvor samtlige interesserede parter høres om alle relevante aspekter.

Kommissionen har derfor endnu ikke fastlagt retsgrundlaget for de lovforslag, den skal fremlægge; men hvorom alting er, ønsker den at opretholde en konstruktiv dialog med Europa-Parlamentet om dette spørgsmål.

For så vidt angår det andet punkt har Kommissionen netop indledt sin analyse af alle de bidrag, der er indkommet i løbet af samrådsfasen, hvori en lang række interesserede parter har været involveret. De her fremkomne udtalelser og kommentarer er ofte af særdeles høj kvalitet og meget nyttige for den nærmere udformning af fællesskabsprojektet.

I praktisk taget alle udtalelser går man ind for de af Kommissionen foreslåede generelle retningslinjer, selv om der har kunnet konstateres afvigende vurderinger vedrørende specifikke punkter.

Desuden tager Kommissionen i høj grad hensyn til de bemærkninger, Europa-Parlamentet har fremsat på grundlag af Brian Simpson-betænkningen, som godkendtes på plenarforsamlingen den 26. januar 1993. Disse kommenta-

rer vil så vidt muligt blive integreret i de kommende retningslinjer. Kommissionen er ved at udarbejde vedrørende postsektoren, og som skal give Fællesskabet effektive posttjenester, der opfylder de europæiske borgeres forventninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1305/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. juni 1993)

(94/C 255/08)

Om: De arbejdsløse i EF

De nye arbejdspladser, der indtil nu er blevet oprettet i EF-staterne, dækker ikke behovene hos millioner af arbejdsløse. De meldinger, der kommer fra mange af EF-landene, er særdeles forstemmende. På den mellemstatslige konference, der for nylig blev afholdt i kommunen Agia Paraskevis Attikis om »EF-initiativer — EUROFORM-HORIZON, to år efter«, kom der oplysninger frem om arbejdsløsheden i Europa. I henhold til redegørelser fra konference-deltagerne rammer arbejdsløsheden i særlig grad ufaglærte arbejdere, personer, der er beskæftiget inden for utidssvarende erhverv, personer med særlige behov, kvinder og etniske mindretal. Blandt personer med særlige behov er det kun lykkedes 13 % at finde beskæftigelse. Er der udsigter til, at antallet af langtidsledige straks kan bringes ned fra det nuværende meget høje niveau? Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at yde afgørende støtte til ovennævnte arbejdsløshedsgrupper og navnlig til personer med særlige behov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn

(11. oktober 1993)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring over omfanget af de problemer med langtidsarbejdsløshed, som Fællesskabet står over for, men også over, at det er de mest sårbare i samfundet, som berøres heraf.

Som det klart fremgår af den meddelelse fra Kommissionen, som blev drøftet på mødet af arbejds- og socialministre forsamlet i Rådet den 1. juni 1993, drejer problemet sig både om beskæftigelse og arbejdsløshed. Der er nu blevet etableret en ramme, som ikke kun vil hjælpe de arbejdsløse med at blive genintegreret i arbejdsmarkedet, men også gøre det muligt for Fællesskabet at fortsætte en strategi for en mere beskæftigelsesfremmende vækst. Disse mål vil blive videreført på grundlag af et arbejdsprogram, der dækker de kommende måneder og år.

Kommissionen har støttet de mest udsatte med en række foranstaltninger under de nuværende socialfondsinitiativer, og den igangværende reform er udarbejdet med henblik på en mere fleksibel og målrettet støtte til de mennesker, der har særligt svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet.

Direkte støtte til initiativer i medlemsstaterne for at støtte beskæftigelse af handicappede vil også fortsat blive givet gennem Den Europæiske Socialfond, HORIZON-initiativet og andre fællesskabsprogrammer.

Erhvervsfaglig uddannelse, erhvervsmæssig revalidering og økonomisk integration indgår alle som områder, hvor der vil være særlige aktioner i forbindelse med det tredje EF-handlingsprogram til støtte for handicappede (HELIOS II) 1993—1996. Udveksling af informationer inden for rammerne af programmet skal føre til en politik på fællesskabsniveau med samarbejde med medlemsstaterne og de involverede organisationer og foreninger, på grundlag af de bedste innovative og effektive metoder i medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1394/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen

(8. juni 1993)

(94/C 255/09)

Om: Lagerkapacitet i EF's atomkraftværker

1. Hvilken lagerkapacitet for brugte brændselselementer har EF's atomkraftværker og forskningsreaktorer for øjeblikket, og hvor stor er lagerkapaciteten i disse atomkraftværker fordelt på:

— reaktorkerne

— vandtank (samlet kapacitet)

— ledig kapacitet til reaktorkerne

— støttestativer?

2. Hvor mange brugte brændselselementer er oplagret i de enkelte atomkraftværker, og hvilken slags brugte brændselselementer drejer det sig om?

3. Hvor mange brugte brændselselementer har der været tale om i de enkelte atomkraftværker inden for de seneste fem år?

4. Hvornår vil lagerkapaciteten i de enkelte atomkraftværker være udtømt, såfremt der ikke længere transporte-

res brugte brændselselementer til oparbejdning eller til midlertidig oplagring?

5. Hvor store mængder radioaktivt affald med ringe varmeudvikling opstår på årsbasis i de enkelte atomkraftværker?

6. Hvilken kapacitet har atomkraftværkerne internt til oplagring af dette affald, og hvilken procent af disse lagre er for øjeblikket udnyttet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(29. november 1993)

Hvad angår spørgsmålets punkt 1 til 4 kan Kommissionen oplyse det ærede medlem, at Kommissionen regelmæssigt har gennemført undersøgelser i medlemsstaterne vedrørende forvaltning af brugt reaktorbrændsel. Den første undersøgelse ⁽¹⁾ fandt sted i 1982 under det rådgivende ad hoc-udvalg for oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel (CORECOM), som blev nedsat ved Rådets resolution af 18. februar 1980. Den blev senest ajourført i 1988 ⁽²⁾. Yderligere oplysninger om, hvor mange brugte brændselselementer der indtil nu er udtaget fra kraftværkerne i de enkelte medlemsstater, herunder lagerkapaciteten for sådanne brændselselementer, findes i en meddelelse om den nuværende situation og udsigterne for forvaltningen af radioaktivt affald i Fællesskabet ⁽³⁾. Meddelelsen indeholder tillige detaljerede oplysninger, der har forbindelse med spørgsmålets punkt 5 og 6. I alle de nævnte dokumenter er tallene opgivet pr. medlemsstat og ikke for de enkelte kraftværker, da Kommissionen finder, at den ikke bør videregive oplysninger af forretningsmæssig art.

Alle de nævnte undersøgelser har vist, at der i EF er tilstrækkelig lagerkapacitet for brugte brændselselementer i reserve til, at man nu og i fremtiden kan opfylde behovet for opbevaring, når alle lagertyper (lagre ved kraftværkerne, selvstændige centrale lageranlæg og lagre ved opbejdningsanlæggene) tages i betragtning.

Endvidere vil man uden større problemer kunne undgå mangel på lagerkapacitet, eftersom byggetiden for lageranlæg er ret kort, og man har et ret godt kendskab til, hvor store mængder der bliver brugt for at oplagre inden for den nærmeste fremtid.

Kommissionen deler i øvrigt ikke den bekymring, det ærede medlem giver udtryk for i spørgsmålets punkt 4, idet der kun er ganske lille sandsynlighed for en afbrydelse af transporten af brændselselementer til selvstændige anlæg for midlertidig oplagring.

⁽¹⁾ Dok. KOM(82) 37 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. SEK(88) 751.

⁽³⁾ Dok. KOM(93) 88 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1484/93**af Christos Papoutsis (PSE)****til Kommissionen***(14. juni 1993)**(94/C 255/10)*

Om: Overdragelse til private at opføre elektricitetsværker i Grækenland

Kommissionen bedes oplyse, om den — efter al det postyr, der har været i den græske offentlighed, og efter beskyldningerne fra fagforeningskredse om, at opførelsen af elektricitetsværker i Grækenland planlægges overdraget til konkrete private personer — agter at gribe ind over for de græske myndigheder på forhånd for at forhindre eventuelle uklare procedurer og overtrædelser af fællesskabslovgivning vedrørende konkurrence, statskontrakter og -leverancer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(23. november 1993)

Kommissionen har undersøgt den sag, som det ærede medlem har beskrevet. Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at de procedurer, der skal anvendes i forbindelse med overdragelse af kontrakter vedrørende elværker i Grækenland, er uklare, eller at EF-reglerne for konkurrence og offentlige indkøb ikke overholdes.

Hvis det ærede medlem kan fremlægge konkrete oplysninger om de påståede overtrædelser af lovgivningen, vil Kommissionen naturligvis undersøge dem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1573/93**af Michael Welsh (PPE)****til Kommissionen***(17. juni 1993)**(94/C 255/11)*

Om: Forskelsbehandling af studerende på grund af nationalitet

Domstolens afgørelse i Gravier-sagen medfører, at det er ulovligt for universiteter i EF at nægte ansøgere til studiepladser adgang på grund af nationalitet.

Det medicinske fakultet i Edinburgh afslog for nylig en ansøgning fra en af mine vælgere, en britisk statsborger, alene af den grund, at hun ikke var af skotsk nationalitet.

Mener Kommissionen, at den bør gribe ind i et sådant tilfælde, fordi man har fraveget det princip, der blev fastlagt i forbindelse med Gravier-sagen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti**

(18. oktober 1993)

Den Europæiske Domstols afgørelse i Gravier-sagen sag (193/83) og i andre følgende sager indeholder en fortolkning af artikel 7 i EØF-traktaten om forbud mod forskelsbehandling af statsborgere i Fællesskabet, for så vidt det drejer sig om adgangsbetingelser til undervisning inden for den videregående uddannelse, der følges i andre medlemsstater.

Artikel 7 i EØF-traktaten samt Domstolens fortolkning af denne artikel i afgørelserne gælder ikke for rent interne nationale situationer som den, der her er tale om. Hvorledes en medlemsstats statsborgere, der bor på dens territorium, får adgang til dens uddannelsessystem, henhører under medlemsstatens kompetence, og Kommissionen kan intet foretage sig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1633/93**af James Ford (PSE)****til Kommissionen***(22. juni 1993)**(94/C 255/12)*

Om: Racisme og fremmedhad: gennemførelse af henstillingerne i Ford-beretningen

Kan Kommissionen oplyse, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at gennemføre de henstillinger, der er anført nedenfor, og som blev fremsat af EP's Undersøgelsesudvalg om Racisme og Fremmedhad:

- henstilling: nr. 15: Udnævnelse af en EF-embedsmand med ansvar for indvandring
- henstilling nr. 19: Gennemførelse af en oplysningskampagne
- henstilling nr. 24: Skolegang for børn af immigrant-arbejdstagere
- henstilling nr. 31: Udarbejdelse af et direktivforslag med henblik på at tilvejebringe en lovstruktur i EF mod enhver form for forskelsbehandling
- henstilling nr. 32: Udarbejdelse af et direktivforslag om forbud mod spredning af antisemitisk og racistisk materiale
- henstilling nr. 33: Udarbejdelse af et europæisk charter om opholdsret

- henstilling nr. 35: Udarbejdelse af et udkast til konvention om en fælles asyl- og flygtningepolitik, som bygger på principperne i FN's flygtningekonvention
- henstilling nr. 36: Udnævnelse af en EF-embedsmand med ansvar for asylspørgsmål
- henstilling nr. 40: Muligheden for sagsanlæg ved De Europæiske Fællesskabers Domstol mod de afgørelser, der er truffet af Schengen-aftalens signatarstater og medlemsstaternes Ad hoc-Indvandrergruppe.

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvilke andre resultater der er opnået inden for dette område, som ikke direkte har relation til de ovenfor nævnte henstillinger, så en bredere kreds kan få kendskab til eventuelle positive resultater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(2. december 1993)

Med hensyn til de foranstaltninger, som Kommissionen har gennemført, og de henstillinger, som Undersøgelsesudvalget om Racisme og Fremmedhad har fremsat, henviser Kommissionen det ærede parlamentsmedlem til Kommissionens svar på drøftelserne af De Piccolis rapport den 21. april 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1635/93
af Hemmo Muntingh (PSE)
til Kommissionen
(22. juni 1993)
(94/C 255/13)

Om: TACIS-programmet

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter der for øjeblikket modtager støtte i henhold til TACIS-programmet for Tyumen-regionen i Sibirien, hvor projekterne gennemføres, hvilke organisationer der er involverede, og især hvad der er projekternes kompetenceområde?
2. Er Kommissionen klar over, at der er store uoverensstemmelser i Rusland med hensyn til den planlagte etablering af en pipeline på Yamalhalvøen i Sibirien? Er det Kommissionens plan at yde støtte til etablering af denne pipeline?
3. I Sibirien såvel som i Alaska er olie- og naturgasudvindingen særdeles vanskelig og miljøskadelig. Yder Kommissionen samtidig med den faglige bistand til fremme af olie- og naturgasudvindingen i Tyumen (Vestsibirien) også ekspertbistand til afhjælpning af de miljøskader, der opstår i kølvandet af en sådan udvinding i arktiske egne?

4. Programmet for Faglig Bistand til Tyumen er på 0,8 mio. ecu, som skal anvendes til støtte for statsforvaltningen og den regionale planlægningskommission under udarbejdelsen af den særlige økonomiske strategi, politikken for de enkelte sektorer, budgetlægning, beslutningstagning, gennemførelsesprocedurer og administration. Gælder dette også fremme af administrationens evne til at gennemtvinge eller gennemføre miljøbeskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med olie- og naturgasselskabernes aktiviteter og i bekræftende fald, på hvilken måde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(9. november 1993)

Det ærede medlem spørger om, hvilke foranstaltninger der er taget mht. olie- og gaskomponenten i energisektoren i TACIS-programmerne, særlig med henvisning til foranstaltningerne i Tyumen-regionen (det vestlige Sibirien).

1. Der er indgået aftale med de russiske myndigheder om projekter vedrørende Tyumen for de to budgetår 1991 og 1992.

I 1991 var den vigtigste foranstaltning oprettelsen af Tyumen Task Force (ekspertgruppe), hvis målsætning var at yde støtte til at bremse nedgangen i olie- og gasproduktionen i denne region. Da de regionale myndigheder ikke ønskede, at den lokale økonomi skulle blive for afhængig af olie og gas, ydede arbejdsgruppen også støtte til regionaludvikling og forsøgte at finde frem til foranstaltninger, som kunne hjælpe med at diversificere økonomien. Projektets kommissorium blev fastlagt, efter at der havde fundet en større mission sted for at identificere udviklingsbehovene, og dette kommissorium kom til at indeholde yderligere to støttekomponenter. Disse omfattede rådgivning vedrørende de lovgivnings- og skattemæssige krav til vestlige investeringer i olie- og gasindustrien samt lederuddannelse med henblik på overgangen til en markedsøkonomi. Disse komponenter udgør også en del af ekspertgruppens igangværende arbejde.

Ekspertgruppens arbejdsopgaver blev ændret for nylig for at sætte den i stand til at imødekomme Verdensbankens anmodning om bistand til forberedelse af dennes andet oliesektorlån (på 1 mia. US \$). Forberedelserne omfatter tre gennemførlighedsundersøgelser, herunder en miljøvurdering. De olieproducerende organisationer er den gruppe, der får bistand ved hjælp af denne komponent.

Det regionale planlægningsnævn, som omfatter de regionale myndigheder i Tyumen-oblast, får støtte under den regionale komponent. Universitetet i Tyumen og en række tekniske skoler, der arbejder for olieindustrien, vil især nyde godt af de uddannelsesforanstaltninger, der blev gennemført i 1991, og dem, der er forudset for 1992. Rådgivning om lovgivnings- og skattemæssige behov er hovedsagelig møntet på Energiministeriet i Moskva, hvis minister også er formand for Tyumens regionale planlægningsnævn.

Ekspertgruppen har åbnet kontorer i Moskva, Tyumen og Nijnivartovsk, hvorfra hovedparten af arbejdet udføres.

Handlingsprogrammet for 1992 er blevet udformet, så det bygger på ekspertgruppens arbejde. Det omfatter oliefeltarbejde, hvor der især koncentrerer sig om miljømæssig rehabilitering og behovene for forbedring, herunder nedbringelse af omkostninger og valorisering af produkter, der i dag afbrændes. Den helt nøjagtige udformning af dette kommissorium vil afhænge af det, der fastlægges for de projekter, der udvælges med henblik på gennemførlighed set fra et bankmæssigt synspunkt. Herved sikres det, at der er sammenhæng mellem de to sæt kommissorier. Der er også en uddannelsesaktion som en videreførelse af de identifikationsforanstaltninger, der iværksættes af ekspertgruppen.

2. & 3. Kommissionen er bekendt med den kontrovers, der er om udviklingen af gasfelterne på Yamal-halvøen og de gasledninger, der er anlagt i forbindelse hermed. Identifikationsmissionen i forbindelse med 1992-programmet havde lange drøftelser herom med en repræsentant for industrien fra denne region. Der er ikke nogen projekter i det nuværende program, der har relation til arktiske gasledninger, selv om der har været rettet henvendelser til TACIS-programmets koordineringsenhed i Moskva om at overveje et sådant projekt. Kommissionen vil sikre, at ethvert støtteprojekt omfatter en fuldstændig gennemgang af de miljømæssige konsekvenser på dette område, hvis nogen af projekterne udvælges til at indgå i 1993-programmet eller senere programmer, og at de eksperter, der udvælges til arbejdet, har de fornødne erfaringer.

Det skal en passant bemærkes, at olieudvinding og -transport under arktiske forhold ikke nødvendigvis har alvorlige miljømæssige konsekvenser, og at erfaringerne fra Alaska er gode i så henseende — trods Exxon Valdez-katastrofen, som ikke var en arktisk katastrofe, men en katastrofe, der kunne være sket hvor som helst, og som da også er sket ud for mange kyster (Cornwall, Bretagne, Shetland, Galicien osv.).

4. Kommissoriet for den tekniske rådgivning til de øverste myndigheder omfatter også en miljømæssig dimension. Denne vedrører hovedsagelig udvikling inden for anden industri end olieindustrien, landbruget og energibesparelser, hvortil der er bevilget 1 mio. ecu i 1992. Desuden er der i programmet forudset et projekt, der skal fastlægge en bæredygtig skovhugstpolitik og indføre miljømæssigt forsvarlige skovhugstteknikker.

Hvad angår miljøbeskyttelse inden for olie- og gasindustrien, vil dette indgå i den gennemførlighedsundersøgelse, der er beskrevet under punkt 1 ovenfor. De miljømæssige aspekter spiller også ind i forbindelse med de tidligere nævnte omkostningsreduktioner samt rehabilitering af oliefelter og -brønde. Der skal derfor udarbejdes en procedurehåndbog til dette formål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1642/93

af Llewellyn Smith (PSE)

til Kommissionen

(22. juni 1993)

(94/C 255/14)

Om: Hemmeligt salg af nukleare materialer

Hvilke samarbejdsordninger findes der mellem fællesskabslandenes politistyrker til bekæmpelse af ulovlig import og hemmeligt salg af nukleare materialer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(22. oktober 1993)

Politiets opgaver er medlemsstaternes enekompetence. Det er blevet meddelt Kommissionen, at det under Interpols auspicer allerede er blevet besluttet at koordinere politiaktioner.

Skønt Kommissionen ikke er direkte involveret i dette arbejde, har den siden 1991 iværksat foranstaltninger med henblik på at:

- indsamle oplysninger fra nationale myndigheder
- organisere effektiv kommunikation og samarbejde med medlemsstaterne og yde ekspertise, når der specifikt anmodes herom
- udøve sikkerhedskontrol på beslaglagt nukleart materiale
- foretage analyse af beslaglagt nukleart materiale, når der anmodes herom af nationale domstolsmyndigheder
- tage initiativ til oprettelse af relevante databaser.

Med henblik på dens ansvar for så vidt angår sikkerhedskontrol og strålingsbeskyttelse, har Kommissionen desuden til hensigt at følge dette spørgsmål op på europæisk plan i nær fremtid. Ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union, og specielt afsnit VI om samarbejde om retlige og andre anliggender, vil give nye perspektiver på dette område ved fuldt ud at inddrage Kommissionen i medlemsstaternes politisamarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1685/93

af Richard Simmonds (PPE)

til Kommissionen

(22. juni 1993)

(94/C 255/15)

Om: Arbejdsmarkedsbestemmelser fra det franske ministerium for søfartsanliggender

Vil Kommissionen i fortsættelse af min oprindelige forespørgsel fra oktober 1992 (skriftlig forespørgsel nr. 3014/92) undersøge, om det franske ministerium for søfartsanliggender efter 1. januar 1993 vil anerkende europæiske borgeres beskæftigelsesrettigheder og gyldigheden af britiske »DOT/RYA Yacht Master«-certifikater i forbindelse med udflugtsfartøjer, der fører fransk flag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(2. december 1993)

Hvad angår sagens kerne, henvises det ærede parlamentsmedlem til Kommissionens svar på hans tidligere spørgsmål nr. 3014/92 ⁽¹⁾ om samme emne.

Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om, at Frankrig ikke skulle overholde den pågældende fællesskabslovgivning. Hvis det ærede parlamentsmedlem har kendskab til konkrete tilfælde af eventuelle overtrædelser, bedes han fremlægge de nødvendige oplysninger, så Kommissionen kan undersøge sagen nærmere.

⁽¹⁾ EFT nr. C 264 af 29. 9. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1735/93

af Alexandros Alavanos (GUE)

til Kommissionen

(29. juni 1993)

(94/C 255/16)

Om: Bevillinger til Grækenland under RETEX-programmet

Det er velkendt, at de midler, der ydes i forbindelse med RETEX-programmet og forvaltes af ETBA (den græske bank for udvikling af industri), snart vil begynde at tilflyde Grækenland.

Hvilke dele af programmet vedrører omstruktureringen af den græske tekstil- og beklædningsindustri? Hvilke midler vil blive stillet til rådighed til aktioner inden for de enkelte delområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(10. november 1993)

Målene for det operationelle program til iværksættelse af RETEX-initiativet i Grækenland, de valgte foranstaltninger til at nå disse mål samt de finansielle oplysninger er gengivet i programmet, som Kommissionen traf beslutning om den 18. juni 1993.

Kommissionen sender ordlyden af nævnte beslutning direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Kommissionen skal henvise til, at RETEX er beregnet til at fremskynde diversificeringen af økonomiske aktiviteter i regioner, der er stærkt afhængige af tekstil- og beklædningssektorerne. RETEX-programmet for Grækenland lægger stor vægt på forbedring af knowhow og er rettet mod alle erhvervssektorer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1744/93

af James Ford (PSE)

til Kommissionen

(29. juni 1993)

(94/C 255/17)

Om: Forsikringsselskaber i Det Forenede Kongerige, som opretholder en ordning med »godkendte automekanikere«

Har Kommissionen indtil dato undersøgt forsikringsselskabernes praksis med at specificere en godkendt eller anbefalet automekaniker i forbindelse med reparationer, der kræves betalt via en bilforsikring? Falder denne praksis ind under ansvarsområdet for det kommissionsmedlem, der tager sig af konkurrence? Såfremt denne ikke allerede har gjort det: agter han at lade foretage en undersøgelse af de konkurrencemæssige virkninger af dette for andre automekanikere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(23. november 1993)

Kommissionen har ikke indtil dato foretaget en undersøgelse af den praksis, som det ærede medlem beskriver.

Det ærede medlem er måske allerede klar over, at det britiske Office of Fair Trading (OFT) har set på, hvordan ordningerne med anbefalede mekanikere fungerer generelt. OFT fandt intet bevis for, at ordningerne har drevet firmaer ud af markedet, og OFT fandt heller intet grundlag for påstanden om, at ordningerne medfører for høje priser på

reparationer (se OFT's pressemeddelelse nr. 48/93 af 22. juli 1993). OFT's generaldirektør besluttede, at der ikke skulle træffes formelle foranstaltninger i henhold til konkurrence-lovgivningen i Det Forenede Kongerige.

Trods den gradvise udvikling af et fælles marked for forsikringer er der endnu intet, der tyder på, at der i nævneværdigt omfang sælges motorkøretøjsforsikringer på tværs af landegrænserne. Den af det ærede medlem beskrevne praksis lader derfor ikke til at påvirke handelen mellem medlemsstaterne væsentligt og falder således uden for EU's konkurrenceregler.

På baggrund af OFT's konklusioner og den omstændighed, at handelen mellem medlemsstaterne øjensynligt ikke påvirkes af den omtalte praksis, agter Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt at indlede sin egen undersøgelse. Men kan det ærede medlem eller nogen anden part bevise, at den pågældende praksis begrænser konkurrencen og påvirker handelen mellem medlemsstaterne, vil Kommissionen naturligvis se nærmere på sagen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1774/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(2. juli 1993)
(94/C 255/18)

Om: Oparbejdning af brugt atombrændsel

Hvilke meddelelser har Kommissionen modtaget fra den franske regering og franske atommyndigheder, herunder atombrændselsselskabet Cogema, siden 1970 vedrørende eksport af 300 — 400 tons brugt atombrændsel til det tidligere Sovjetunionen med henblik på oparbejdning i Toms-7 og andre oparbejdningsanlæg? Hvilke oplysninger om ind- og udførsel af brugt atombrændsel og oparbejdede nukleare materialer indsendes rutinemæssigt til Euratoms Forsyningsagentur? Hvilke af de pågældende oplysninger offentliggøres af Euratom og i hvilken form?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(11. november 1993)

Kommissionen har intet kendskab til meddelelser fra den franske regering og nukleare virksomheder om eksport af brugt nuklearbrændsel til det tidligere Sovjetunionen til oparbejdning.

For så vidt angår det generelle spørgsmål om data for import og eksport af brugt nuklearbrændsel og forarbejdede nukleare materialer, modtager Direktoratet for Euratoms

Sikkerhedskontrol og Euratoms Forsyningsagentur for Civilt Nukleart Materiale meddelelse i forvejen og rapporter om statusændringer rutinemæssigt i overensstemmelse med den relevante fællesskabslovgivning (hovedsagelig forordning (Euratom) nr. 3227/76). Disse data omfatter bl.a. nukleart materiale med angivelse af mængder, fysisk og kemisk form, transportdata og transportmidler, anvendelse af materiale, modtager og udskibningsdata samt data om forsyningskontrakter i den udstrækning, det er relevant.

Visse data om import og eksport offentliggøres i driftsrapporten fra Euratoms sikkerhedskontrol, der udarbejdes hvert andet år og sendes til Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1804/93

af Christian de la Malène (RDE)
og Alain Pompidou (RDE)
til Kommissionen
(12. juli 1993)
(94/C 255/19)

Om: EF's kulpolitik

Mener Kommissionen ikke, at det er nødvendigt at tage retningslinjerne for EF's kulpolitik op til revision på baggrund af, at den teknologiske udvikling i flere år har muliggjort en betydelig produktivitsfremgang inden for denne sektor?

Har Kommissionen til hensigt at tage stilling til den rapport, der blev afgivet den 31. december 1992 af uafhængige eksperter, om situationen inden for EF's kulindustri, og til at følge konklusionerne i rapporten?

Har Kommissionen endelig til hensigt at fremsætte forslag om en samlet kulpolitik i EF bestående af punktuelle og begrænsede tiltag — forudsat at de er enig i, at prisen på EF-kul inden for kort tid vil kunne konkurrere med importeret kul — med henblik på at sikre EF's energiuafhængighed, energiforsyningen og beskæftigelsen i de traditionelle industriområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(28. oktober 1993)

Kommissionen erkender, at produktiviteten i EF's kulindustri er væsentligt forbedret inden for de seneste år. Kommissionen må dog samtidig konstatere, at det til trods for indsatsen — der i øvrigt ikke har været lige stor i alle kuldistrikter — ser ud til, at en stor del af denne industri må

opgive målsætningen om konkurrencedygtighed på verdensmarkedet, idet de gennemsnitlige produktionsomkostninger i EF er på ca. 110 ecu/ton, mens verdensmarkedet ligger under 40 ecu/ton. Disse oplysninger fremgår i øvrigt af den rapport fra uafhængige eksperter, som det ærede medlem henviser til, og hvori det formodes, at der ikke vil ske nogen større stigning i verdensmarkedspriserne inden for den nærmeste fremtid.

De konkurrencedygtige EF-virksomheder skulle ikke få nogen afsætningsproblemer, da kulforbruget i EF ventes at stige i løbet af de næste 20 år.

Netop med henblik på de talrige kulproducerende virksomheders kritiske situation har Kommissionen sendt Rådet et forslag til afgørelse, hvorefter medlemsstaterne kan få tilladelse til at yde støtte til deres kulindustri under nærmere fastsatte vilkår i perioden 1994 — 2002.

Dette skridt skulle give mulighed for at gennemføre foranstaltninger, der kan forbedre industriens konkurrenceevne og medvirke til at løse de sociale og regionale problemer, der følger med omstillingen i de nedgangsramte kuldistrikter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1829/93

af Brigitte Ernst de la Graete (V)

til Kommissionen

(13. juli 1993)

(94/C 255/20)

Om: Aktioner mod racismens og fremmedhadets genopblussen i Europa

Europa-Parlamentet vedtog den 21. april 1993 en beslutning A3-0127/93 om racismens og fremmedhadets genopblussen i Europa. Hvilke konkrete aktioner har Kommissionen foretaget desangående, eller hvilket forslag til aktioner har den til hensigt at udarbejde, navnlig for at fremme forbindelserne og udveksling af erfaringer mellem dem, der bekæmper racisme og antisemitisme og støtter lige rettigheder for indvandrere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn

(9. december 1993)

Kommissionen yder eller har ydet tilskud til 13 projekter i 1993 i otte medlemsstater med henblik på at bekæmpe racisme, antisemitisme og fremmedhad. En liste over disse projekter sendes til det ærede medlem og til Europa-

Parlamentes Generalsekretariat. Også mange andre projekter vil kunne komme til at omfatte et antiracistisk element med det overordnede mål at sikre integrationen af etniske mindretal.

Inden for Kommissionens budgetpost for integration af vandrende arbejdstagere (nr. B3-4110) vil der i 1993 blive brugt ca. 500 000 ecu i samråd med de europæiske fagforeningers kongres om bekæmpelse af fremmedhad.

Endelig har Kommissionen for nylig offentliggjort en rapport om love og administrative bestemmelser til bekæmpelse af racisme og fremmedhad, som blev oversendt til Europa-Parlamentet den 29. april 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1915/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 255/21)

Om: Hvalfangst

Norge, Island og Japan er gået i gang med at genoptage den kommercielle hvalfangst i stort omfang. Denne beslutning blev meddelt den 10. maj 1993 under Den Internationale Hvalfangstkomité's 45. møde.

I betragtning af at de metoder, der anvendes til hvalfangst, af europæiske dyreværnsforeninger anses for særlig inhumane og grove, agter Kommissionen da omgående at træffe foranstaltninger, der kan redde disse pattedyr, som trues af udryddelse efter ovennævnte landes beslutning om frigivelse af fangsten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(6. december 1993)

Den Internationale Hvalfangstkomité (IWC) er den internationale organisation, der har ansvaret for hvalers bevarelse. Kommissionen lægger stor vægt på denne organisations arbejde og anbefalede i juli 1992 Rådet at søge om EF-medlemskab af denne organisation. Rådet har endnu ikke taget stilling i denne sag. For øjeblikket er Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige medlem af IWC.

IWC besluttede på sit årlige møde den 10. til 14. maj 1993 at forlænge moratoriet vedrørende kommerciel hvalfangst. Kommissionen beklager, at visse kontraherende regeringer ikke desto mindre besluttede at genoptage kommerciel hvalfangst.

Hvalfangst er forbudt i de farvande, der ligger inden for EF-medlemsstaternes jurisdiktion eller højhedsområde. Endvidere har kommerciel import af hvalprodukter været forbudt i Fællesskabet siden 1982 i medfør af forordning (EØF) nr. 348/81 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 12. 2. 1981.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1965/93

af Ernest Glinne (PSE)

til Kommissionen

(19. juli 1993)

(94/C 255/22)

Om: Det Europæiske Fællesskabs holdning til diktaturet i Haiti

Præsident Aristide har for nylig erklæret sig rede til at indlede drøftelser på grundlag af et kompromis, som afviger fra det forslag, som Den Paritetiske Forsamling AVS/EØF har henvist til. Forslaget, som er udarbejdet af Organisationen af Amerikanske Stater (OAS), FN og De Forenede Stater, går ud på at give indrømmelser til general Raoul Cedras, hovedmanden bag kuppet den 30. september 1991, og bygger på følgende elementer:

1. Anerkendelse af pater Aristide som præsident for resten af hans mandatperiode på fem år.
2. Generel amnesti for soldaterne og »dødseskadronerne«, som har dræbt mindst 3 000 siden september 1991, samt for præsidentens partisaner, som har været indblandet i »halsrings«-drabene (et bildæk imprægneret med benzin fastgøres om ofrets hals og antændes).
3. De Forenede Stater vil »professionalisere« hæren og adskille den fra politiet og civilmagten.
4. FN skal sende 300 »observatører« til Haiti, og Organisationen af Amerikanske Stater vil udvide den alt for lille gruppe på 16 »observatører«, som allerede er i Port-au-Prince, med 200 mand.
5. USA, Frankrig og Canada skal genoptage deres hjælpeprogrammer og gradvis omdanne »observatørerne« til faglige bistandsgrupper.
6. Embargoen skal ophæves.

Ulemperne ved dette forslag er åbenlyse: præsident Aristide skal forblive i eksil indtil sommeren 1994, dvs. indtil general

Cedras mandat udløber, og valget, som medførte udskiftelse af en tredjedel af Senatets medlemmer, skal ikke annulleres.

Hvad mener Kommissionen om dette forslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(21. december 1993)

Kommissionen har aldrig udtalt sig om det kompromis, som det ærede medlem beskriver. Den er hele tiden gået ind for en tilbagevenden til en forfatningsmæssig orden og til demokrati i Haiti med den demokratisk valgte præsident og en forhandlingsløsning mellem parterne.

Siden begyndelsen af krisen har forskellige løsningsmodeller været forsøgt, bl.a. Washington-kompromiset, som det ærede medlem sikkert henviser til. Dette kompromis blev erklæret forfatningsstridigt af den haitiske kassationsret i marts 1992.

Siden den 4. juli 1993 er Governors Island-aftalerne og New York-pagten blevet undertegnet. Disse aftaler regulerer og beskriver henholdsvis en tilbagevenden til en forfatningsmæssig orden (Governors Island) og de nærmere retningslinjer for en politisk aftale mellem de haitiske parter (New York-pagten). Governors Island-aftalerne indeholder ti punkter:

- 1) tilrettelæggelse af en politisk dialog for haitianere
- 2) udnævnelse af en premierminister
- 3) Parlamentets ratifikation af premierministerens udnævnelse
- 4) ophævelse af Sikkerhedsrådets sanktioner (olieembargo)
- 5) genoptagelse af det internationale samarbejde bl.a. om en reform af hæren og politiet
- 6) afstemning om love om amnesti og bekendtgørelse heraf
- 7) vedtagelse af reformlove for politiet og hæren
- 8) general Cedras' fratræden og udnævnelse af en ny chef for Haitis væbnede styrker
- 9) præsident Aristides tilbagevenden til Haiti den 30. oktober 1993

10) kontrol af overholdelsen af ovennævnte forpligtelser fra FN's og OAS's side.

Disse aftaler blev af EU og dens medlemsstater hilst velkommen som en meget vigtig etape for løsningen af det haitiske problem. Unionen og dens medlemsstater, som giver deres fulde støtte til denne proces, har i øvrigt vedtaget at genoptage samarbejdet med Haiti som følge af de indgåede aftaler og under anvendelse af punkt 5 i de afgivne tilsagn. Dette bekræftedes over for præsident Aristide ved hans besøg i Kommissionen den 8. september 1993.

For at forberede ankomsten af de 1 300 »kooperanter«, som skulle bistå med moderniseringen af hæren og reformen af politiet (punkt 5 og 7 i aftalerne), var der blevet arrangeret forskellige møder med de facto-myndighederne, og selv om tilladelserne til slut blev givet, fandt der, takket være modstanderne af Governors Island-processen, som spillede på de »ultranationalistiske« strenge, demonstrationer sted, som tog til i voldelighed. De var organiseret af FRAPH, en lille gruppe neo-duvallier-tilhængere, som nød hærens og politiets bevågenhed. Det førte til de voldsomme demonstrationer mandag den 11. oktober 1993, som forhindrede det amerikanske fartøj, der transporterede »kooperanterne«, i at lægge til kaj, og til evakueringen til Santo Domingo af den civile »menneskerettigheds«-gruppe fra FN og OAS samt de canadiske »kooperanter«, som allerede var fremme. Efter mordet på A. Izméry var det justitsminister G. Mallary, som måtte betale sit politiske engagement med livet; det skete den 14. oktober 1993. EU og dens medlemsstater har på det kraftigste fordømt disse drab.

Siden da er våben- og olieembargoen blevet genindført af Sikkerhedsrådet fra den 18. oktober 1993 sammen med de amerikanske myndigheders fastfrysning af de haitiske leders banktilgodehavender og et stop for udstedelse af visa. Unionen og dens medlemsstater har også genindført olieembargoen over for Haiti.

henblik på at evaluere risikoen for, at virkningerne af tilsætning af hormoner, der kan give spongiform encephalopathi, til køernes og fårenes foder overføres til fødekæden og dermed til mennesket. Har Kommissionen gennemgået udvalgets arbejde og Tyrell-rapporten, som har været til rådighed siden januar 1990?

Ifølge dr. R. G. Will, læge i Edinburgh (se New Scientist af 16. juni 1990) kan inkubationstiden hos mennesker strække sig over mere end ti år, og der kan optræde symptomer, der ligner symptomerne på Alzheimers sygdom eller Jakob Creutzfeldts sygdom, som begge er dødelige sygdomme . . . At smitten kan overføres til forskellige pattedyr (mink, svin, geder, aber . . .) er fastslået, og det uhyggelige spørgsmål om, hvad der på længere sigt sker med mennesker, der spiser inficeret kød og mælk, er endnu ubesvaret.

Hvad er de vigtigste retlige og administrative foranstaltninger, der er truffet i Storbritannien, Frankrig og sikkert i andre EF-lande, og hvilket samarbejde har der i den forbindelse været mellem landene?

Hvor meget kvæg er blevet aflivet (på grund af kogalskab osv.)? Visse pålidelige statistikker evaluerer antallet af køer, som aflives og brændes i Storbritannien, til 885 om ugen mod 675 sidste år.

Er det ikke nødvendigt at træffe meget strenge foranstaltninger for at beskytte mennesker, der spiser kød og mælk, mod risikoen for mentale forstyrrelser?

Hvad mener Kommissionen endvidere om den overskudsproduktion af mælk, som anvendelsen af de pågældende hormoner og af tvivlsomme animalske proteiner vil medføre oven i de »normale overskud«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(22. november 1993)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1995/93

af Ernest Glinne (PSE)

til Kommissionen

(19. juli 1993)

(94/C 255/23)

Om: Risikoen for, at virkningerne af tilsætning til dyrefoder af hormoner eller produkter, der kan give spongiform encephalopathi, overføres til fødekæden

Det britiske ministerium for landbrug, fiskeri og skovbrug nedsatte i april 1988 et udvalg (Southwood-Udvalget) med

Kommissionen er bekendt med rapporterne fra Southwood- og Tyrell-komiteerne og også med den nylige betænkning fra den britiske ekspertarbejdsgruppe om foder under forsæde af professor Lamming. Den Videnskabelige Veterinærkomité er også blevet hørt om indholdet af disse rapporter og betænkninger. Den Videnskabelige Veterinærkomité's udtalelse om de spørgsmål, der er rejst i nævnte papirer, har dannet grundlag for EF-retsfor skrifterne bestemt til at beskytte dyrs og menneskers sundhed mod denne sygdomsgruppe.

Spongiform encephalopathi hos dyr har været erkendt i over 250 år. Scrapie forekommer i de fleste medlemsstater og tredjelande, hvorimod bovin spongiform encephalopathi (BSE), som først blev erkendt i 1986, er blevet officielt

indberettet i syv lande: Det Forenede Kongerige, Frankrig, Irland, Danmark, Schweiz, Oman og Falklandsøerne. Tre grupper smitteramte lande er erkendt af OIE (Office International des Epizooties) med hensyn til BSE-status som følger:

- a) høj forekomst: Det Forenede Kongerige
- b) lav forekomst: Frankrig, Irland og Schweiz
- c) lande med nogle få tilfælde, som alle har været dyr smitteeksponeret i og indført fra et smitteramt land: Danmark, Oman og Falklandsøerne.

De foranstaltninger, som landene har truffet mod disse sygdomme, afspejler denne klassificering og tager også hensyn til vidnesbyrd om scrapie, fårebestandens størrelse og deres tiltro til deres fremstillingsprocesser for dyrefoder.

Følgelig har Det Forenede Kongerige de strengeste regler og forbyder brug af drøvtyggerprotein i drøvtyggerfoder og brug af specificeret affald fra kvæg i alt foder og al menneskeføde.

Andre medlemsstater har indført lignende regler og forbudt brug af drøvtyggerprotein eller blot specificeret affald fra kvæg i foder.

EF-reglerne forbyder handel med specificeret affald fra kvæg og visse andre væv fra Det Forenede Kongerige. Skønt direktiv 90/667/EØF ⁽¹⁾ giver veterinærregler for bortskaffelse og behandling af animalsk affald, indeholder det ikke særlige bestemmelser som spongiforme encephalotier, idet man afventer resultaterne af en igangværende EF-undersøgelse.

Der foreligger ikke noget, der viser, at tilførsel af hormonpræparater har været skyld i overførsel af spongiforme encephalopatier hos dyr. Det er stik imod beviserne på, at brugen af hypofyseekstrakter fra døde mennesker har ført til udvikling af Jakob-Creutzfeldts sygdom. Bovin somatotropin er derimod et syntetisk stof og er ikke genstand for sådan forurening.

Alle foreliggende vidnesbyrd viser, at scrapie ikke kan overføres til mennesker, og at risikoen fra BSE er ringe. Men for at udelukke selv denne eventuelle, fjernliggende risiko fra BSE, findes der EF-regler, der skal sikre, at væv, som muligvis kan indeholde sådan smitte, udelukkes fra menneskets fødekæde. Nylige vidnesbyrd tyder på, at disse regler, der bruger scrapie som model, faktisk kan være overforsigtige, siden smitsomheden af BSE er begrænset til

centralnervesystemet i modsætning til scrapie, hvor der også findes smitsomhed i milt, brissel og andet væv i det lymferekulære system.

⁽¹⁾ EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2025/93

af Raymonde Dury (PSE)

til Kommissionen

(23. juli 1993)

(94/C 255/24)

Om: Import af kemiske produkter fra de central- og østeuropæiske lande

Den kemiske sektor i Fællesskabet befinder sig i en krise. Den største kemiske gruppe i Belgien, Solvay, har vedtaget at lukke sine afdelinger i Couillet i Belgien og i Heilbronn i Tyskland. Over 500 arbejdspladser er i fare.

De kemiske industrier begyndte allerede at have vanskeligheder i 1990. De lider efter eget udsagn stærkt under den omfattende import af billige produkter fra de central- og østeuropæiske lande.

Er det muligt at få oplysninger om udviklingen i importen af disse produkter fra de central- og østeuropæiske lande de seneste fem år pr. virksomhed, pr. produkt og pr. land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(11. november 1993)

EF's import af kemiske produkter fra de centraleuropæiske lande (Polen, Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovenske Republik, Rumænien og Bulgarien) steg fra 698 mio. ecu i 1988 til 1 086 mio. ecu i 1992. Men det skal bemærkes, at EF's eksport af kemiske produkter til disse lande voksede betydeligt fra 1 480 mio. ecu i 1988 i 2 097 mio. ecu i 1992, altså med et væsentligt handelsoverskud for Fællesskabet på mere end 1 mia. ecu i 1992.

Med hensyn til en detaljeret opdeling pr. produkt og land skal Kommissionen henvise til EF's Statistiske Kontors databaser, som er direkte til rådighed for Europa-Parlamentets tjenestegrene. Men derimod findes der ingen statistikker for im- og eksporterende virksomheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2043/93**af Robert Delorozoy (LDR)****til Kommissionen***(23. juli 1993)**(94/C 255/25)*

Om: Forholdet mellem EF og de østeuropæiske lande inden for bilindustrien

I henhold til princippet om asymmetri skal alle EF's importbegrænsninger for bildele med oprindelse i de østeuropæiske lande ophæves senest den 31. december 1996.

Til gengæld vil de østeuropæiske lande først påbegynde en meget gradvis ophævelse af deres toldbarrierer fra 1995 til 2002.

Det er også planen, at der skal indføres en generel kumulation af oprindelse mellem EF, de mellem- og østeuropæiske lande og EFTA-landene.

Hvordan vil EF gennemføre en effektiv overvågning for at sikre, at bestemmelserne i associeringsaftalerne ikke overtrædes, således som det har været tilfældet med indførslen af personbiler fra Tjekkioslovakiet, hvor toldloftet blev kraftigt overskredet, uden at der gennemførtes foranstaltninger til genindførelse af afgiftsopkrævningen (236,4 mio. ecu mod de 96,5 mio. ecu, der var forudset i aftalen)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(6. december 1993)**

I overensstemmelse med de respektive interimaftaler og i henhold til princippet om asymmetri, som det ærede medlem henviser til, vil Polen, Ungarn, Tjekkiet, Slovakiet og Rumænien efter forskellige tidsplaner afhængigt af vare og land afslutte den gradvise afvikling af told over for Fællesskabet ved udløbet af en overgangsperiode, som er længere end den, der gælder for Fællesskabet.

De berørte lande — bortset fra Bulgarien, hvis aftale endnu ikke er trådt i kraft, og Rumænien, hvis aftale først trådte i kraft i maj 1993 — anvender fremover en præferencesats for en række automobilvarer fra Fællesskabet. Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik reducerede således toldsatserne for personvogne med 20 % pr. 1. januar 1993. Såvel Polen som Ungarn har siden 1992 åbnet et kontingent med nultold på henholdsvis 30 000 og 50 000 biler (øges årligt). Ved udgangen af 1993 reducerer Rumænien toldsatsen for køretøjer med indre slagvolumen med 20 %.

I erkendelse af samhandelens afgørende betydning for de pågældende landes overgang til markedsøkonomi vedtog Det Europæiske Råd i København i juni 1993, at Fællesskabet skal afslutte den gradvise afvikling af told for en række varer (herunder varer fra automobilsektoren) to år forud for den tidsplan, der oprindeligt er fastlagt i de respektive aftaler.

Den forvaltning af toldlofter, som Fællesskabet anvender indtil 1995 i overensstemmelse med denne vedtagelse, forbliver som for alle øvrige lofter. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen månedlige oversigter over den foregående måneds indførsler. Når lofterne er nået, kan Kommissionen på udtrykkelig anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ ved en forordning med virkning indtil udgangen af kalenderåret genindføre opkrævning af den told, der finder anvendelse over for de pågældende tredje-lande. Ingen medlemsstat har dog i 1992 fremsat en sådan anmodning for så vidt angår Tjekkioslovakiet, og Kommissionen mente det ikke sandsynligt, at landets udførsel til Fællesskabet kunne begrunde en genindførelse af told.

Den generelle kumulation af oprindelse mellem Fællesskabet, EFTA og de central- og østeuropæiske lande, som det ærede medlem henviser til, indgår ikke i nogen af disse aftaler. Kommissionen undersøger denne mulighed i overensstemmelse med den anmodning, som Det Europæiske Råd fremsatte i København.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2063/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(23. juli 1993)**(94/C 255/26)*

Om: Krænkelse af de politiske rettigheder og udslettelse af modstanderne i Albanien

Det er tydeligt, at Berishas regering, der forsøger at bringe enhver demokratisk stemme til tavshed, i den senere tid har anvendt diktatoriske metoder og bestræber sig på at begrænse ytringsfriheden og de politiske partiers virksomhed.

Blandt andet anklages oppositionslederen for i den tid, han var premierminister, på skandaløs vis at have forvaltet den EF-støtte, der blev givet gennem Italien.

Ved at manipulere med loven og anvende antiparlamentariske metoder bestræber han sig på at begrænse landets største partis ret til at forsvare sig politisk, selv i parlamentet, idet han opfordrer sikkerhedsstyrkerne til at lægge hindringer i vejen for den demokratiske dialog og den parlamentariske debat.

Sådanne metoder, som minder om andre totalitære perioder, stemmer ikke overens med Fællesskabets bestræbelser på at konsolidere menneskerettighederne og udvikle de økonomiske og handelsmæssige forbindelser med tredje-lande.

Hvilke konkrete foranstaltninger agter Kommissionen at træffe over for præsident Berisha og den albanske regering for at forhindre, at der i fremtiden sker lignende angreb på oppositionen, som uvægerligt vil føre til en totalitær og antidemokratisk stat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek
(3. december 1993)

De albanske myndigheder er opmærksomme på den betydning, Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger demokratiet og overholdelsen af menneskerettighederne. Anerkendelsen af disse værdier er bekræftet i den aftale om handel og handelsmæssigt og økonomisk samarbejde, som blev indgået i februar 1992 mellem Albanien og EF. Det hedder i denne aftale, at den »bygger på respekten for de demokratiske principper og menneskerettigheder, som ligger til grund for såvel Fællesskabets som Albanien's interne og internationale politik, og som udgør et væsentligt element i aftalen«.

Kommissionen og medlemsstaterne følger nøje udviklingen i demokratiseringsprocessen og overholdelsen af retsstatlige principper i Albanien. De albanske myndigheder har klart ladet forstå, at de sætter den største pris på overholdelsen af menneskerettighederne og de retsstatlige principper, og at de træffer de ønskede foranstaltninger for at sikre overholdelsen af internationale regler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2071/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. juli 1993)
(94/C 255/27)

Om: Journalisternes bevægelighed

Ifølge det græske presseforbund udgør pligten til at betale transportomkostninger en alvorlig hindring for journalistforeningernes medlemmer og forhindrer rettidig udbringelse af informationerne og begrænser pressefriheden.

Agter Kommissionen på baggrund af ovenstående at undersøge muligheden af at træffe foranstaltninger med henblik

på at give de europæiske journalister mulighed for at bevæge sig rundt inden for Fællesskabets område uden at være hæmmet af transportomkostninger, f.eks. ved at de rejser med specielle kort og ikke skal betale for billetter eller har adgang til særlige (billige) billetter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(25. februar 1994)

Et af målene med den fælles transportpolitik er at gøre transport lettere tilgængelig og højne kvaliteten for alle forbrugere. Disse mål kan indgå i et »borgerens« net og i et kvalitetscharter. Kommissionens kompetence er imidlertid begrænset i forhold til de nationale og mere specielt de lokale myndigheders kompetence.

Beslutningen om at indrømme en bestemt passagerkategori særlig gunstige priser henhører under transportvirksomhedernes kommercielle beføjelser, hvad enten der er tale om private eller offentlige virksomheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2074/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. juli 1993)
(94/C 255/28)

Om: Afsætning af Fællesskabets korn

Det er meget sandsynligt, at der i det kommende regnskabsår vil blive problemer med kornafsætningen. Grunden er, at verdensproduktionen ifølge Det Internationale Kornråd i 1993/94 vil nå op på 575 mio. tons. Hvad agter Kommissionen at foretage sig i dette spørgsmål, eftersom kornlagrene, som er genstand for EF-intervention, fortsat ligger på et højt niveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(14. december 1993)

Kommissionen har indledt foranstaltninger til frigivelse af interventionslagrene af hvede allerede fra begyndelsen af høståret 1993/94. På nuværende tidspunkt, dvs. tre måneder efter høstårets begyndelse, er salgsoversigten som følger:

4 997 000 tons, heraf 4 672 000 tons blød hvede og 325 000 tons hård hvede

fordelt således:

Det indre marked: 565 000 tons, heraf blød hvede 302 000 tons og 263 000 tons hård hvede.

Eksport: 4 266 000 tons blød hvede.

Fødevarerhjælp: 166 000 tons, heraf blød hvede 104 000 tons og 62 000 tons hård hvede.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2075/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(23. juli 1993)

(94/C 255/29)

Om: Salget af dette års græske kornproduktion

De græske kornproducenter er overordentlig bekymrede, hvad angår salget af dette års produktion. Dette skyldes, at de efter den forventede opløsning af andelsselskabet KYDEP ser problemet overladt til det private initiativ. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på at undgå, at producenter bliver ofre for udnyttelse, på baggrund af at dette års kornhøst forventes at blive stor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(10. november 1993)

De græske myndigheder underrettede nyligt Kommissionen om en beslutning om at modernisere den nationale lov for kooperativer for at sikre, at landbrugskooperativer i fremtiden er profitable og fungerer i overensstemmelse med markedslovene.

Det lader således til, at kornproducenter fortsat vil have mulighed for at afsætte deres produkter via kooperativer uanset de beslutninger, der er truffet med hensyn til organisationen KYDEP.

Den fælles markedsordning for korn fungerer på det grundlag, at såvel private firmaer som kooperativer skal kunne operere på det frie marked. De støtteforanstaltninger, der bakker den fælles markedsorganisation op i hele EF, giver passende garantier til producenterne.

Kommissionen ser derfor ikke noget behov for at vedtage særlige foranstaltninger til beskyttelse af græske kornproducenter i forhold til normale markedsforretninger som led i den fælles landbrugspolitik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2083/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(23. juli 1993)

(94/C 255/30)

Om: Plantemidlet benomyl

Plantemidlet benomyl, som anvendes ved dyrkning af korn, frugter og bælgfrugter, anses af læger (fra den ophthalmologiske klinik på hospitalet Moorfield's i London) for at være skyld i anophthalmi hos børn. Dette plantemiddel bør ifølge det britiske landbrugsministerium ikke anvendes i større mængder end 30 mg pr. kg hver dag. Kan Kommissionen oplyse, om og hvornår Fællesskabet har beskæftiget sig med dette spørgsmål? Fremgår det af de foreliggende oplysninger, at anvendelsen af plantemidlet benomyl i EF bør forbydes eller i hvert fald begrænses?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(9. december 1993)

Kommissionen har den 18. februar 1993 rådført sig med medlemsstaterne i Den Stående Komité for Plantesundhed med hensyn til de eventuelle aktioner, der skal tages vedrørende benomyl. Medlemsstaterne var tilfredse med deres nationale vurderinger og havde ikke planer om tage andre skridt end at holde sagen under nøje observation.

Kommissionen vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på sine svar på skriftlig forespørgsel nr. 247/93 af Ceci og Vertemati og nr. 1130/93 af Pollack ⁽¹⁾, der også omhandlede benomyl.

⁽¹⁾ EFT nr. C 219 af 8. 8. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2095/93

af Madron Seligman (PPE)

til Kommissionen

(23. juli 1993)

(94/C 255/31)

Om: Indregistrering af udenlandske biler i Spanien

Det er yderst uheldigt, at tilsyneladende pedantiske og bureaukratiske regler, der er til ulempe for borgere fra andre

medlemsstater, bidrager til at skabe desillusionering i forbindelse med Fællesskabet og alt, hvad det står for, på et tidspunkt, hvor vi har brug for folkelig opbakning til Maastricht-traktaten.

En af mine vælgere, der ligesom mange andre briter kan lide at tilbringe en del af året i en anden medlemsstat, har fortalt mig, at han på Mallorca har måttet betale for turistnummerplader til sin bil i syv år og nu er afskåret fra at søge om spanske plader, medmindre han får opholdstilladelse.

Den samme vælger har fortalt, at han og andre fastboende briter er nødt til at bruge megen tid og penge hos sagførere og på offentlige kontorer for at prøve at løse den »EF-inspirerede problemer«, der ødelægger de positive aspekter ved det indre marked og det, som vi håber at opnå, når Maastricht-traktaten endelig ratificeres.

Jeg er ikke i tvivl om, at indregistrering af biler i medlemslandene ligger uden for Kommissionens kompetence, men kan der gøres noget for at hjælpe personer som min vælger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(9. november 1993)

I sit spørgsmål nævner det ærede medlem tilfældet med ikke-fastboende statsborgere på Mallorca, som denne øs administration nægter indregistrering af deres biler med nationale nummerplader, hvilket så tvinger disse til at opnå en turistnummerplade for at kunne bevæge sig rundt på det spanske område. I denne henseende spørger det ærede medlem, om Kommissionen kan gribe ind for at hjælpe de personer, der befinder sig i denne situation.

På et møde, der blev afholdt den 14. juli 1993 i Spanien med denne medlemsstats skattemyndigheder, fik Kommissionen oplysninger om den nævnte situation på Mallorca. De spanske myndigheder henviste til cirkulære nr. 74/993 fra indenrigsministeriets generaldirektorat for trafik af 4. juni 1993, ifølge hvilket de personer, der ikke er i besiddelse af et fast opholdssted i Spanien, i givet fald kan få indregistreret deres biler med nationale nummerplader, så snart deres ophold på det spanske område strækker sig over mere end tre måneder om året.

Det bør bemærkes, at den nævnte situation ser ud til at være løst, idet det i givet fald drejer sig om et isoleret forhold, der sandsynligvis skyldes, at Mallorcas myndigheder har fortolket fællesskabsretten forkert.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2105/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(26. juli 1993)

(94/C 255/32)

Om: Handel uden fast forretningssted i Grækenland

»Foreningen af småhandlende og markedskræmmere i Grækenland« anklager den græske lov nr. 2000/91 (artikel 30, stk. 1) samt det græske handelsministeriums bekendtgørelse nr. 559/92 for at skade handelen uden fast forretningssted, hvilket strider mod EØF-traktatens artikel 54 og 86 samt direktiv 75/369/EØF⁽¹⁾. Hvad agter Kommissionen på baggrund af dette at foretage sig for at tilpasse græsk lovgivning til Fællesskabet og for at beskytte småsælgere og småhandlende uden fast forretningssted mod de græske myndigheders vilkårligheder?

⁽¹⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 29.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(3. december 1993)

Det problem, som det ærede parlamentsmedlem rejser, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt den græske lovgivning om handel uden fast forretningssted er i overensstemmelse dels med EØF-traktatens artikel 59 vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser og dels med bestemmelserne i direktiv 75/369/EØF om overgangsforanstaltninger, der skal fremme etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser inden for handel uden fast forretningssted.

Bestemmelserne i den græske lov, som det ærede medlem nævner, begrænser denne form for handel til visse kategorier af personer (f.eks. handicappede) og visse traditionelle former for erhverv.

Kommissionen er klar over, at handelen uden fast forretningssted spiller en vigtig sociopolitisk rolle i forbindelse med genoplivningen af markederne i byerne.

Denne form for virksomhed er en tjenesteydelse efter EØF-traktatens artikel 60 og henhører dels under artikel 52 (etableringsret) og dels under artikel 59 i EØF-traktaten (fri udveksling af tjenesteydelser). Det kan være vanskeligt at foretage denne sondring mellem disse to grundlæggende friheder ifølge traktaten.

Med henblik på anvendelsen af ovennævnte bestemmelser kræves det dog, at tjenesteydelsen omfatter et grænseoverskridende element.

Det problem, som det ærede medlem rejser, indeholder ikke et sådant element, idet der er tale om forhold inden for en medlemsstat, der derfor ikke henhører under Fællesskabets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2113/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(26. juli 1993)**(94/C 255/33)*

Om: Oprettelsen af en ny kontroltjeneste med ret til at føre kontrol med EF-tilskud i Grækenland

Den kontrol, som det græske landbrugsministeriums tjenester hidtil har udført af skandaler med EF-tilskud, har gentagne gange vist sig at være utilstrækkelig. Finder Kommissionen det på denne baggrund hensigtsmæssigt at oprette en ny kontroltjeneste under Direktoratet for Kontrol med Den Græske Landbrugsgarantifond (DIDAGEP) med ret til når som helst at foretage kontrol og tillige med pligt til at undersøge sagerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors*(28. oktober 1993)*

Det tilkommer ikke Kommissionen at tage stilling til den interne struktur hos de græske myndigheder, der fører kontrol med Fællesskabets landbrugstilskud.

Der skal imidlertid erindres om, at medlemsstaterne — siden forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen ⁽¹⁾, trådte i kraft — har pligt til at lade særlige tjenestegrene varetage den efterfølgende kontrol af foranstaltninger finansieret af EUGFL. Denne kontrol skal tilrettelægges uafhængigt af de tjenestegrene, der foretager kontrol inden betalingen.

Kommissionen vil drage omsorg for, at Grækenland, der ved samfinansiering ønsker at styrke den omtalte tjenestegren, efterkommer denne forordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2124/93**af Anita Pollack (PSE)****til Kommissionen***(26. juli 1993)**(94/C 255/34)*

Om: GATT og miljø

Hvilke fremskridt er der på nuværende tidspunkt gjort i bestræbelserne for at få indføjet en miljømålsætning i GATT-aftalen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af sir Leon Brittan*(9. november 1993)*

Fællesskabet går ind for en stærk multilateral handelsorganisation (MTO), der er i stand til som led i multilaterale regler for samhandelen at arbejde for at nå de mål, der er sat for miljøbeskyttelse.

Fællesskabet har presset de øvrige GATT-medlemmer til at acceptere, at dette vigtige spørgsmål afspejles i charteret for oprettelsen af MTO og i organisationens arbejdsprogram, som skal fastlægges ved afslutningen af de igangværende forhandlinger. Kun på denne måde kan både udviklingslande og industrilande integrere mål på miljøområdet i reglerne for verdenshandelen uden risiko for unilateral eller protektionistisk krænkelser af systemet.

Der er gjort visse fremskridt under de uformelle drøftelser, men der er tale om et følsomt emne for nogle handelspartnere. Kommissionen håber, det i den afsluttende forhandlingsfase vil kunne lykkes at nå til en tilfredsstillende løsning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2135/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(26. juli 1993)**(94/C 255/35)*

Om: Bølgen af afvandring fra landområderne til de store bycentre, der forøger arbejdsløsheden i Grækenland

På en fælles pressekonference afholdt af repræsentanterne for Den Græske Centrale Branchesammenslutning af

Andelsorganisationer for Vindyrkningsprodukter og Den Panhelleniske Sammenslutning af Landbrugsandelsorganisationer (PASEGES), hvor de forskellige underorganisationer havde lejlighed til at deltage i den tolvte internationale rapport om føde- og drikkevarer, sagde næstformanden for PASEGES, Markoulis, at der i Grækenland var foruroligende tegn på, at en ny afvandningsbølge ville starte fra landsbyerne til de store bycentre, hvilket ville forøge arbejdsløsheden og underbeskæftigelsen, og at denne udvikling først ville kunne spores i landdistrikterne.

Hele denne afvandring fra landdistrikterne skyldtes, ifølge hvad der blev sagt, nedgangen i landbrugsindkomsterne, som er en følge af den nye fælles landbrugspolitik og lukningen af store græske andelsorganisationer. Kan Kommissionen oplyse noget om dette fænomen? Agter Fællesskabet at træffe foranstaltninger med henblik på at løse eller i det mindste reducere dette problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(10. november 1993)

Kommissionen råder ikke over oplysninger om afvandring fra landdistrikter til byerne i Grækenland som nævnt af det ærede medlem.

Efter Kommissionens opfattelse er der ingen begrundelse for en sådan afvandring. Landbrugsstrukturernes struktur i Grækenland er af en sådan art, at reformen af den fælles landbrugspolitik ikke vil kunne få negativ indflydelse på det græske landbrug. Indkomststøtten udligner i almindelighed fuldt ud tabet som følge af prisfaldene, og desuden vedrører reformen af den fælles landbrugspolitik kun en relativt lille del af de græske produkter.

Hertil kommer, at der vil kunne opnås alternativer eller betydelige supplementer til indkomsterne som følge af ledsageforanstaltningerne og de allerede anvendte strukturforanstaltninger, navnlig i forbindelse med den nye fase i reformen af strukturfondene, som omfatter iværksættelse af en politik for udvikling af landdistrikterne, der vil blive af stor betydning for disse.

Desuden vil Rådets vedtagelse for nylig af forordningen vedrørende øerne i Det Ægæiske Hav yderligere stimulere EF's indsats for forbedring af levevilkårene i landdistrikterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2192/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen
(28. juli 1993)
(94/C 255/36)

Om: Teknisk forskning inden for rammerne af EKSF

Kan Kommissionen oplyse, om resultatet af den høring, som i henhold til EKSF-traktatens artikel 55, stk. 2, litra c), om det hensigtsmæssige i at bevilge midler til en beretning om teknisk forskning, er blevet forelagt Komitéen for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab?

Kan den især give oplysninger om de betragtninger, virksomhedernes organisationer har haft lejlighed til at fremsætte, inden udløbet af fristen den 31. marts 1993?

Kan Kommissionen desuden oplyse, hvilke forbindelser der eventuelt er mellem de deri indeholdte forskningsprojekter som for eksempel »Ekspertsystem til optimering af sekundær jernfabrikation«, »Intelligente systemer til overvågning og diagnostik for proceskontrol«, »Modelnetværk for processer« osv. og de tilsvarende kapitler i de efterfølgende F&U-rammeprogrammer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(8. november 1993)

I forbindelse med EKSF-stålforskningsprogrammet for 1993 modtog Kommissionen udtalelse fra Det Rådgivende EKSF-Udvalg den 2. april 1993 og samstemmende udtalelse fra Rådet den 24. maj 1993 i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, litra c), i EKSF-traktaten.

Kommissionen har endvidere indhentet bemærkninger fra EKSF-virksomheder om nævnte program ved hjælp af en meddelelse til europæiske EKSF-virksomheder i medfør af EKSF-traktatens artikel 48 ⁽¹⁾. Der er ikke blevet fremsat nogen bemærkninger inden udløbet af fristen den 31. marts 1993. Derfor vedtog Kommissionen den 9. juni 1993 den nævnte finansieringsafgørelse (H/93/2580).

Det tekniske indhold af de nævnte projekter drejer sig henholdsvis om:

- effektivisering af sekundære stålværksovne
- styring af produktionslinjer, så støbningen af specialstål forløber planmæssigt
- evaluering af anvendelsen af et ekspertsystem med henblik på at opnå mindre dimensionstolerancer for stålprodukter fremstillet ved strengstøbning.

Disse emner svarer til den europæiske stålindustri ønsker. Der er ikke tale om dobbeltarbejde i forhold til de forskningsprojekter, der finansieres under rammeprogrammet, og som normalt spænder over flere sektorer.

(1) EFT nr. C 70 af 12. 3. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2244/93

af Ursula Braun-Moser (PPE)

til Kommissionen

(30. juli 1993)

(94/C 255/37)

Om: Garanti for landbrugskvoterne

Hvorledes kan Kommissionen garantere overholdelsen af landbrugskvoterne, som f.eks. mælkeknoten, idet visse lande hidtil slet ikke har holdt sig til de fastsatte kvoter og dermed bidraget til yderligere overproduktion, og eftersom der heller ikke er blevet iværksat sanktioner i forbindelse med disse overtrædelser, således at de lande, der overholder bestemmelserne, ganske enkelt forfordes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(9. december 1993)

I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik foreslog Kommissionen at kodificere og forenkle bestemmelserne om mælkekvoter. Med vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽¹⁾ fulgte Rådet i vid udstrækning Kommissionens forslag. Dette skulle resultere i en samlet forbedring af ordningen, særlig takket være de færre og mindre forskelligartede regler, bestræbelserne på at opnå ensartethed overalt, hvor dette viste sig foreneligt med medlemsstaternes erfaring, samt systematisk afskaffelse af alle bestemmelser, der kunne forsinke beregningen eller betalingen af den afgift, der skal erlægges for de mængder, som overskrider kvoterne.

Desuden er ovennævnte forordning (EØF) nr. 3950/92 blevet suppleret med Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 ⁽²⁾, som fastsætter gennemførelsesbestemmelser, navnlig for den endelige afregning, for fristerne for såvel producenterne og køberne som medlemsstaternes betaling af afgiften samt for de kontrolforanstaltninger, der skal gennemføres, herunder antallet og hyppigheden. I den forbindelse har Kommissionen præciseret forpligtelserne med hensyn til anmeldelse, regnskabsføring, betaling, frister osv. og de tilsvarende sanktioner ved manglende overholdelse, som anvendes over for producenterne og opkøberne, transportvirksomhederne og endog medlemsstaterne, når det drejer sig om fristerne for indsendelse af meddelelser og

for betaling af den afgift, der skal erlægges til Fællesskabet i tilfælde af overskridelse af kvoterne. Sanktionerne kan især være betaling af bøder, moranter og for medlemsstaterne nedsættelse af de landbrugsudgifter, der refunderes i forbindelse med regnskabsafslutningerne.

Som konklusion mener Kommissionen, at de nye bestemmelser, der er iværksat, vil garantere en nøje overholdelse af mælkekvoterne. For at sikre, at de rent faktisk indføres, har Kommissionen dog foretaget den række undersøgelser på stedet i Spanien, Grækenland og Italien, hvis opmuntrende resultater er meddelt Rådet og Parlamentet ⁽³⁾. Der er yderligere undersøgelser i gang i de samme medlemsstater. Også disse resultater vil blive sendt til Rådet og Parlament i marts 1994. Endelig har Kommissionen igangsat en undersøgelse i henhold til artikel 9 i forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽⁴⁾ for at finde ud af, i hvilket omfang medlemsstaterne har opfyldt deres forpligtelser med hensyn til registrering af handelen inden for Fællesskabet med mælkeprodukter henhørende under KN-kode 0401 i perioden 1991/92. Den første medlemsstat, hvor der er foretaget kontrol, er Tyskland. Der vil følge kontrol i Nederlandene og derefter i andre medlemsstater.

Kommissionen mener derfor inden for sine beføjelser at kunne garantere, at de kvoter, Rådet har fastsat, er blevet overholdt, både i mælkesektoren og i andre sektorer.

(1) EFT nr. L 405 af 31. 12. 1992.

(2) EFT nr. L 57 af 10. 3. 1993.

(3) Dok. KOM(93) 109 og KOM(93) 169.

(4) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2245/93

af Ursula Braun-Moser

til Kommissionen

(30. juli 1993)

(94/C 255/38)

Om: Strukturplaner for slagterier for at undgå unødvendig og langvarig transport af slagtekvæg

Hvorledes kan der udarbejdes realistiske strukturplaner for slagterier, som kontrolleres af Kommissionen, for senere at undgå unødvendig og langvarig transport af slagtekvæg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(3. december 1993)

Slagteriernes struktur kan kontrolleres af Kommissionen på to fronter. Slagterierne kan få bistand gennem statsstøtte. I så fald undersøger Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 92 til 94, om denne støtte er tilladt.

Sådanne projekter kan også medfinansieres af Fællesskabet. I så fald undersøger Kommissionen i henhold til forordning (EØF) nr. 866/90 ⁽¹⁾ om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, om moderniseringen eller opførelsen af slagterier er tilskudsberettiget. I henhold til denne forordning bliver der udarbejdet en fællesskabsstøtteramme (FSR) sammen med medlemsstaten. Dette flerårige program tager sigte på at forbedre strukturerne i de forskellige sektorer.

Udvælgelseskriterierne (Kommissionens beslutning 90/342/EØF ⁽²⁾) for investeringer vedrørende forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter er gældende for begge bedømmelsesprocedurer. Ifølge disse kriterier udelukkes investeringer i sektoren for kød og æg, »der medfører en forøgelse af slagtekapaciteten for svin, kvæg, får og fjerkræ, undtagen hvis der opgives en tilsvarende kapacitet i den samme virksomhed eller i andre virksomheder, eller hvis den regionale slagtekapacitet er for ringe for svin, kvæg, får og andet fjerkræ end kyllinger« ⁽³⁾.

En for stor slagtekapacitet i forhold til de regionale husdyrbestande kan give anledning til unødvendig transport af slagtedyr. Af økonomiske grunde er det ganske vist nødvendigt, at slagterierne har en vis minimumsstørrelse, og der kan således i de konkrete tilfælde være et vist misforhold.

Det siger sig selv, at Kommissionen kun kan handle inden for rammerne af den kompetence, den har ifølge EØF-traktaten. Det er derfor ikke muligt at begrænse private investeringer, der foretages uden statsstøtte og kan medføre overskudskapacitet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 29. 6. 1990.

⁽³⁾ Idem, punkt 2.10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2253/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(30. juli 1993)

(94/C 255/39)

Om: Støtte til tomatproducenter i Ribatejo (Portugal)

Tomatproducenterne i Ribatejo (Portugal) har offentligt givet udtryk for deres utilfredshed med, at det portugisiske landbrugsgarantiinstitut i 1991 tildelte tomatforarbejdningens virksomheden Ecril en fællesskabsstøtte på omkring 500 mio. esc., der burde have været tildelt producenterne, som ikke fik disse penge, fordi omtalte firma gik fallit.

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om, hvilke initiativer der allerede er truffet for at godtgøre de omtalte producenter, samt hvad den mener om denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(8. november 1993)

Producenter af tomater til forarbejdning modtager indirekte EF-støtte. Der ydes nemlig kun et beløb pr. kg forarbejdet produkt til forarbejdningens virksomhederne i de tilfælde, hvor de har betalt producenterne i hvert fald en minimumspris for tomaterne.

Kommissionen havde fået kendskab til det af det ærede medlem fremdragne tilfælde via en oplysning i avisen »Diario de Noticias« af 15. maj 1992, som foranledigede en anmodning om oplysninger fra Portugal. De portugisiske myndigheder angav i deres svar, at støtten til virksomheden Ecril var blevet udbetalt, således som EF-forskrifterne kræver det, efter forelæggelse af bevis for, at landbrugerne havde modtaget minimumsprisen; dette bevis er det portugisiske INGA i hænde. Myndighederne tilføjede, at der ikke desto mindre vil blive foretaget en undersøgelse af sagen, og at resultaterne heraf vil blive meddelt Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2275/93

af Helwin Peter (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/40)

Om: Nationalitetskendetegn på motorkøretøjer

I forbindelse med målene for »Borgernes Europa« har fællesskabsinstitutionerne taget talrige og engagerede initiativer for at skabe et borgernært Fællesskab for de europæiske borgere. Som led i et Europa uden grænser kunne bl.a. følgende opnås: europæiske pas, EF-førerbevis, grønt forsikringskort, opholdstilladelse.

Ifølge oplysninger fra den tyske automobilklub, ADAC, findes der på trafikområdet i nogle medlemsstater (bl.a. Italien, Tyskland) bestemmelser om, at motorkøretøjer i det europæiske udland stadig skal være forsynet med nationalitetskendetegnet (oval mærkat med sorte bogstaver på hvid baggrund).

1. Kan Kommissionen bekræfte denne ordning?
2. Hvordan bedømmer Kommissionen denne forpligtelse?

3. Hvad agter Kommissionen at gøre for også på dette område at nærme sig ideen om »Borgernes Europa«?
4. Er det ikke muligt, i det tilfælde at Kommissionen ikke ser nogen mulighed for at afskaffe denne forpligtelse for EF's bilister, at europamærkatet (tolv gyldne stjerner på blå baggrund) med integreret nationalitetskendetegn får tilkendt almen gyldighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(6. december 1993)

1. Kommissionen kan bekræfte, at der findes en bestemmelse om, at motorkøretøjer, der anvendes uden for det land, hvor de er indregistreret, skal være forsynet med nationalitetskendetegn. Denne bestemmelse, der i visse tilfælde også optræder i national lovgivning, stammer fra de internationale færdselskonventioner, hvoraf den sidste blev vedtaget i Wien i 1968.
2. Eftersom dette område ikke hører ind under fællesskabsretten, har Kommissionen ikke taget specielt stilling hertil. Den kan dog anføre, at kombinationen af nationalitetskendetegn og indregistreringsnummer gør det lettere at finde frem til køretøjets ejer i de tilfælde, hvor en overtrædelse af færdselsreglerne sker i udlandet.
3. & 4. Kommissionen har ingen planer om at foreslå nogen ændring af ovennævnte bestemmelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2314/93

af Francesco Speroni (NI)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/41)

Om: Den italienske regerings tilladelse til at gennemføre ruteflyvning med fly og personale fra tredjelande

På trods af den alvorlige krise på internationalt plan med dens svære forvaltnings- og beskæftigelsesmæssige følger for luftfarten i EF har de italienske luftfartsmyndigheder givet det østrigske flyselskab Lauda Air tilladelse til at udøve virksomhed i Italien med fly og personale fra tredjelande.

Er dette foreneligt med traktatbestemmelserne og med EF's politik for luftfartssektoren?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2315/93

af Francesco Speroni (NI)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/42)

Om: Flyforbindelser, der varetages af EF-flyselskaber med fly og personale fra tredjelande

Efter det italienske flyselskab Alitalias erhvervelse af en del af aktierne i det ungarske luftfartsselskab Malev sker en vis del af Alitalias ruteflyvning med Malev-fly og -personale, hvilket har en negativ indvirkning på beskæftigelsen og arbejdsvilkårene for det italienske flypersonale og for flypersonalet i EF generelt.

Er ovennævnte foreneligt med EF-bestemmelserne?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

på skriftlig forespørgsel E-2314/93 og E-2315/93

(3. marts 1994)

Gensidig anerkendelse af certifikater inden for Fællesskabet henhører under Rådets direktiv 91/670/EØF ⁽¹⁾ om gensidig anerkendelse af personcertifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart. I henhold til bestemmelserne i artikel 6 kan den enkelte medlemsstat af ækvivalensgrunde udstede et certifikat på grundlag af et af et tredjeland udstedt certifikat på betingelse af, at dette certifikat opfylder kravene i Chicago-konventionens artikel 1.

Ved at udstede certifikater til østrigske og ungarske piloter overtræder den italienske regering således ikke fællesskabsbestemmelserne. For så vidt angår medlemmer af kabinepersonalet er der ikke blevet vedtaget nogen bestemmelser på fællesskabsplan.

For så vidt angår luftfartøjer er det fastsat som generel regel i artikel 8, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 ⁽²⁾ om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber, at den licensudstedende medlemsstat har valget mellem at lade luftfartøjer, der anvendes af et EF-luftfartsselskab, registrere i landets eget register eller i Fællesskabets. Der er fastsat begrænsede undtagelser for denne generelle regel i forordningens artikel 8, stk. 2, litra b), og artikel 8, stk. 3, med hensyn til visse former for leasingaftaler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2334/93**af Marie Jepsen (PPE)****til Kommissionen***(1. september 1993)**(94/C 255/43)*

Om: Uddannelsesinstitutionernes manglende muligheder for at foretage langsigtet planlægning af projekter under ERASMUS-programmet

Institut for Uddannelsesforskning ved Roskilde Universitetscenter, Danmark, der deltager i et bredt anlagt forskningsprogram vedrørende europæisk voksenuddannelse i samarbejde med 14 universiteter i otte andre EF-lande og ét EFTA-land, har i en skriftlig henvendelse til danske medlemmer af Europa-Parlamentet gjort gældende, at de nuværende retningslinjer for administrationen af ERASMUS-programmet er utilfredsstillende, idet de vanskeliggør en langsigtet planlægning af projekter under ERASMUS.

Instituttet anfører bl.a., at de gældende regler for projekternes finansiering, herunder den eksisterende adskillelse af støtten til studenterudveksling, udveksling af lærere og den faglige/indholdsmæssige projektudvikling, er til hinder for en hensigtsmæssig planlægning og gennemførelse af projekterne.

Er Kommissionen enig i denne kritik, og vil den i givet fald — i forbindelse med den planlagte revision af ERASMUS-programmet — tage skridt til at sikre de enkelte uddannelsesinstitutioner bedre muligheder for at planlægge og fuldføre de enkelte projekter under ERASMUS?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti**

(17. november 1993)

Anden fase af ERASMUS-programmet, der blev indledt i det akademiske år 1991/92, indeholder bestemmelser om en treårig finansiering af programmer for universitetssamarbejde, der af Kommissionen godkendes til at modtage finansiel støtte under ERASMUS-programmet efter en vurdering af de opnåede resultater.

Godkendelse af det universitetssamarbejde, der foreslås inden for rammerne af et program for universitetssamarbejde (mobilitet blandt studerende, mobilitet blandt lærere, fælles læseplaner, intensive kurser) afhænger af kvaliteten af programmerne og af den fællesskabsstøtte, der er tilgængelig til hver samarbejdsform. Mobilitet blandt studerende prioriteres stadig højest under ERASMUS-programmet.

Kommissionen er i øjeblikket ved at udarbejde sine forslag til Fællesskabets indsats på undervisningsområdet, herunder højere uddannelse, og man vil her lægge større vægt på den overordnede planlægning af projekterne. Det skal dog understreges, at fællesskabsstøtten kun spiller en rolle som

katalysator og ikke kan imødekomme alle anmodninger eller muliggøre fortsættelse ud over den periode, der er fastsat i Rådets afgørelse om vedtagelse af programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2352/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(1. september 1993)**(94/C 255/44)*

Om: Fastlæggelse af en fællesskabsstøtteramme for små og mellemstore forarbejdningsvirksomheder

Den 1. juli 1993 afskaffede man i Grækenland den særlige finansieringsordning til fordel for industrien, som havde været i kraft siden 1966, hvilket har til følge, at bankernes service ikke længere er tilgængelig for hovedparten af de græske forarbejdningsvirksomheder. Kan Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at fastlægge en fællesstøtteramme for små og mellemstore forarbejdningsvirksomheder på grundlag af:

- a) præcise referencerammer, f.eks. virksomheder med et antal af beskæftigede på 1 til 9, 10 til 19, 20 til 99, 100 til 250 osv.?
- b) hvert enkelt lands og de ugunstigt stillede områders økonomiske kendetegn?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(9. december 1993)

Den nye fællesskabsstøtteramme for Grækenland skal indeholde specifikke aktioner, der kan fremme oprettelsen og væksten af små og mellemstore virksomheder. Kommissionen vil opmærksomt undersøge hvert forslag, der går i den retning, og som Grækenland forelægger i sin regionale udviklingsplan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2368/93**af José Álvarez de Paz (PSE)****og Pedro Bofill Abeilhe (PSE)****til Kommissionen***(1. september 1993)**(94/C 255/45)*

Om: Konkrete beskæftigelsesforanstaltninger i EF

På arbejds- og socialministrenes uformelle møde den 3. og 4. maj 1993 opfordredes Kommissionen indtrængende til at forelægge konkrete forslag på beskæftigelsesområdet i Fællesskabet.

Hvor langt fremme er dette arbejde?

Hvad bliver hovedpunkterne for disse konkrete foranstaltninger?

Hvorledes bliver det skønmæssige finansieringsgrundlag, og hvor mange arbejdspladser påregnes der skabt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn

(20. december 1993)

Kommissionen vedtog den 26. maj 1993 en rammepolitik for beskæftigelsen i Fællesskabet ⁽¹⁾. Dette dokument fik en positiv modtagelse i Rådet for Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

Denne rammepolitik indeholder fire indbyrdes forbundne dimensioner, som kunne bidrage til at øge antallet af beskæftigede og reducere arbejdsløsheden i Fællesskabet, samtidig med at den europæiske økonomis konkurrenceevne og vækstpotentiel opretholdes og udvides:

- en forøgelse af produktionens samlede beskæftigelsesintensitet og en udvikling af arbejdsintensive aktiviteter i udvalgte sektorer for at afbalancere udbud og efterspørgsel efter arbejdskraft og andre ressourcer
- en forudgående planlægning og accelerering af udviklingen af nye arbejdspladser og nye aktiviteter for at opretholde tempoet i de strukturelle ændringer og tilpasningen i takt med den økonomiske og sociale udvikling
- en forvaltning af anvendelsen og udviklingen af menneskelige ressourcer på en sådan måde, at deres kvalitet og værdi forøges, og således, at det sikres, at de anvendes så effektivt som muligt i overensstemmelse med markedets og de sociale behov
- en styrkelse af bekæmpelsen af den manglende ligevægt, både mellem regioner i Fællesskabet og mellem sociale grupper.

Siden offentliggørelsen af rammepolitikken har Det Stående Udvalg for Beskæftigelse i september behandlet en række detaljerede forslag. Det er for tidligt at forudsige de kvantitative virkninger af dette initiativ, men der er allerede oplysninger, der tyder på, at en korrekt anvendelse af mulighederne i miljøindustrierne kunne skabe mindst 1,4 mio. arbejdspladser. Det skønnes, at over 3 mio. personer allerede arbejder direkte inden for humaniora og kultur, og at dette arbejdsintensive område med den rigtige støtte kan skabe mange supplerende arbejdspladser. Om finansielle virkninger er det vanskeligt at drage konklusioner på dette stadium, eftersom forskellige foranstaltninger ville kræve en aktion på forskellige niveauer, og visse aktioner ville rent faktisk ikke have finansielle virkninger.

Efter det mandat, den modtog på Det Europæiske Råds møde i København, har Kommissionens arbejde, som tager sigte på at skaffe så mange arbejdspladser som muligt gennem al den vækst, Fællesskabet måtte være i stand til at præstere, blevet udviklet yderligere i sammenhæng med den hvidbog, der blev forelagt på Det Europæiske Råds møde i Bruxelles.

(¹) Dok. KOM(93) 238 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2393/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/46)

Om: Fredsmægling i Aserbajdsjan

Relationerne mellem de to stærke mænd i den tidligere sovjetrepublik Aserbajdsjan (Abulfaz Eltjibey og Surat Hussejnov) er ved at udvikle sig til en væbnet konflikt, som kan resultere i endnu en farlig borgerkrig ved Ruslands sydlige grænse. Kan Kommissionen oplyse, om Fællesskabet har mulighed for at tage et fredsiniciativ i Aserbajdsjan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek

(13. december 1993)

Kommissionen har med stor bekymring fulgt den seneste udvikling i Aserbajdsjan og i særdeleshed Sourat Husseynovs opstand mod Aboulfaz Eltchibey i juni 1993. Den 17. juni 1993 udsendte EU og dens medlemsstater en erklæring, hvori de udtalte frygt for, at den væbnede opstand skulle føre til borgerkrig. De fordømte ethvert forsøg på at få afsat den demokratisk valgte præsident ved forfatningsstridige midler og opfordrede alle højtstående aserbajdsjanske politikere til at arbejde for en fredelig og forfatningsmæssig løsning på krisen.

I mellemtiden er risikoen for en omfattende borgerkrig blevet afværget og situationen er stabiliseret. Kommissionen hilste afholdelsen af præsidentvalg den 3. oktober 1993 velkommen.

Den politiske og militære krise i Aserbajdsjan faldt sammen med en genoplussen af konflikten med Armenien i og omkring Nagorno-Karabakh. Den 3. september 1993 fordømte EU og dens medlemsstater lokale armenske styrkers seneste offensiver mod Nagorno-Karabakh ind på Aserbajdsjans område, som har skabt et alvorligt flygtningeproblem i Aserbajdsjan og truer den nationale sikkerhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2422/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/47)

Om: Ikke-statslige organisationer, som Fællesskabet samarbejder med

Kommissionens næstformand Manuel Marín gav for nylig i Udvalget om Udvikling og Samarbejde et fuldstændigt billede af de ikke-statslige organisationer, som Fællesskabet samarbejder med. Kommissionen bedes forelægge en fuldstændig liste over navnene på de ikke-statslige organisationer.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(22. november 1993)

I maj 1993 godkendte Kommissionen en model til en rammekontrakt for finansiering af humanitære bistandsforanstaltninger. Hensigten med dette initiativ var at fremskynde procedurerne og øge effektiviteten af de humanitære foranstaltninger, der finansieres af EF.

På grundlag af principperne i rammekontrakten har EF's Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) indledt forhandlinger med NGO'er og en bred vifte af internationale organisationer. Disse forhandlinger er iværksat i en atmosfære af dialog og åbenhed for at institutionalisere og rationalisere ECHO's forbindelser med Kommissionens traditionelle partnere på det humanitære område.

Kommissionen sender direkte det ærede medlem samt Europa-Parlamentets Generalsekretariat en liste over organisationer, der har underskrevet sådanne rammekontrakter med Kommissionen. Det ventes, at der inden længe vil komme yderligere en snes underskrifter.

Kommissionen skal bemærke, at rammekontrakter om partnerskab på det humanitære område står åbne for alle organisationer, der arbejder inden for dette område, og at der ikke vil ske nogen diskrimination i forbindelse med valget af signatarer. Men, som Rådet bemærkede i sine konklusioner af 25. maj 1993, skal det også påpeges, at effektiviteten af de humanitære foranstaltninger bør være et afgørende mål for EF's indsats på dette område. Derfor mener Kommissionen, at EF's partnere på det humanitære område må have en kapacitet og erfaring, som sætter dem i stand til at leve op til situationer, der somme tider er både kritiske og farlige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2435/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/48)

Om: Brugen af drivgarn i Middelhavet

Agter Kommissionen og i givet fald hvornår uden undtagelse at forbyde brugen af drivgarn i Middelhavet, uanset hvor de anvendes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(13. december 1993)

Fiskeri med drivgarn er ikke i sig selv uforenelig med en hensigtsmæssig forvaltning af ressourcerne. Der må imidlertid fastsættes regler herfor for at undgå misbrug. Kommissionens forslag til tekniske foranstaltninger ⁽¹⁾ tager sigte herpå.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 533 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2440/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/49)

Om: Brugen og arten af fiskeredskaber på de græske øer

Er Kommissionen enig i, at de græske øer bør have særbehandling i form af særlige foranstaltninger, for så vidt angår brugen og arten af fiskeredskaber i betragtning af den geomorfologiske art af det farvand, som omgiver disse øer, og i betragtning af de socioøkonomiske vilkår (regioner, hvor fiskeriet er den eneste økonomiske indtægtskilde)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(5. januar 1994)

Kommissionen kan erklære sig enig med det ærede medlem i, at det er nødvendigt at anvende alle foranstaltninger vedrørende fangstredskabernes karakteristika og anvendelse omhyggeligt, navnlig i stærkt fiskeriafhængige områ-

der. Det er netop grunden til, at Kommissionen i sit forslag til forordning om harmonisering af visse tekniske foranstaltninger, der er gældende i Middelhavet, som for øjeblikket er til behandling i Rådet, har bestræbt sig på at indføre den krævede fleksibilitet for at gøre det muligt for de berørte medlemsstater at klare de specifikke problemer, som der her er tale om.

Uafhængigt af hvad der sker med dette forslag, har de græske myndigheder fuld frihed til at foreslå de bestemmelser, de bedømmer er nødvendige for at supplere EF-forordningerne, når de går i retning af en bedre bevarelse og opfylder de generelle forpligtelser til at undlade forskelsbehandling, og Kommissionen er informeret herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2445/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 255/50)

Om: Prøveafskydning af granater med forarmet uran

Der er blevet givet udtryk for betydelig bekymring fra offentligt og politisk hold i Det Forende Kongerige og andre steder i Europa — som f.eks. i forslag til beslutning B3-0658/93 af Paul Staes fra 14. maj 1993 — over fremstillingen og prøveafskydningen af pansergranater af forarmet uran på militære prøveskydningsbaner i Dundrennan, Kirkcudbright og West Freugh i Skotland, Eskmeals i Cumbria, England, og Gramat i Frankrig.

Hvilke oplysninger har Kommissionen fået fra den britiske og franske regering i henhold til kapitel III om sundhedsbeskyttelse i Euratom-traktaten, navnlig artikel 34 om særlig farlige eksperimenter, der indebærer bestråling?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2447/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 255/51)

Om: Sundheds- og miljømæssige risici ved forarmet uran

Vil Kommissionen søge at fremskaffe følgende rapporter om skadelige sundhedsvirkninger og miljømæssige risici ved anvendelse af forarmet uran i panserværnsgranater, der er blevet udarbejdet af

1. det amerikanske udenrigsministerium den 11. og 14. juni 1993
2. the international clearing house om the military and the environment med hjemsted i Brooklyn, New York, udarbejdet af John M. Miller
3. Det Forenede Kongeriges forsvarsministerium om forarmet uran som gennemtrængningsmiddel i ammunition til panserværnsvåben, fra marts 1979?

Vil Kommissionen desuden i sin gruppe for nukleare spørgsmål oprette et ad hoc-panel med henblik på undersøgelse af betydningen af disse rapporter og andre relevante videnskabelige undersøgelser af sammenhængen mellem anvendelse af forarmet uran, der stammer fra oparbejdning af civilt anvendt brændsel, og de sygdomme, der indberettes hos militæret i medlemsstaterne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2448/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 255/52)

Om: Granater af forarmet uran

Er prøveafskydningen af granater af forarmet uran på militære prøveskydningsbaner som f.eks. Kirkcudbright i Skotland omfattet af Paris-Kommissionens beslutninger om forurening af havene, som Kommissionen har støttet?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Pelaokrassas
på skriftlig forespørgsel E-2445/93, E-2447/93
og E-2448/93
(22. november 1993)

Kommissionen kender — måske med undtagelse af et enkelt tilfælde — ikke til særlige problemer angående strålingsbeskyttelse i forbindelse med brugen af forarmet uran. Problemer af denne art skal i første omgang tages op af medlemsstaterne i overensstemmelse med de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling Rådets direktiv 80/836/Euratom ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 84/467/Euratom ⁽²⁾.

Det mulige tilfælde vedrører forlydender om stråling fra panserbrydende granater, der blev affyret under Golfkrigen og efterladt uden beskyttelse. Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er der imidlertid endnu ikke

enighed om konsekvenserne af denne stråling, og de berørte områder falder i øvrigt ikke ind under Kommissionens kompetence.

Med hensyn til prøveafskydninger af disse granater i Fællesskabet har der i mange år været tale om en fast praksis. Prøveafskydningerne anses ikke for omfattet af Euratom-traktatens artikel 34.

Endelig er Kommissionen af den opfattelse, at sådanne militære aktiviteter ikke falder ind under Paris-konventionen. Med hensyn til faren for havforurening kan det imidlertid fastslås, at erfaringerne fra udledninger fra kernekraftanlæg af langt større mængder uran i flydende form viser, at opløsning, spredning og efterfølgende optagelse af uran fra granater, der er affyret fra militære forsøgsområder, ingen betydning har for miljøet.

(¹) EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980

(²) EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984.

Ifølge Euratom-traktatens artikel 2 skal Fællesskabet også oprette forbindelser med internationale organisationer, der kan fremme udviklingen af kerneenergiens fredelige anvendelse. Fællesskabet har derfor et nært samarbejde med de relevante organisationer, især Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA). Kommissionen samarbejder i øjeblikket med IAEA med henblik på at skabe overensstemmelse mellem de sikkerhedsnormer, der gælder i Fællesskabets og dem, der er ved at blive udarbejdet under ledelse af IAEA.

Medlemsstaternes lovgivninger harmoniseres på grundlag af fællesskabsdirektiver. Kommissionen overvåger i henhold til den procedure, der er fastsat i Euratom-traktatens artikel 33, de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne i medlemsstaterne.

(¹) EFT nr. C 245 af 9. 9. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2485/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 255/53)

Om: Imødegåelse af atomare farer i medlemsstaterne

Hvornår agter Kommissionen at harmonisere de forskellige bestemmelser, regler og normer vedrørende imødegåelse af atomare farer i EF-staterne på grundlag af henstillingerne fra Den Internationale Kommission for Strålebeskyttelse (ICRP) og Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(22. november 1993)

Euratom-traktatens artikel 2 forpligter Fællesskabet til at indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelse. Kommissionen har lige siden 1959 baseret sine direktiver om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer for strålingsbeskyttelse på anbefalingerne fra Den Internationale Kommission for Strålebeskyttelse (ICRP). I juli 1993 fik Rådet forelagt et forslag om ændring af det gældende direktiv (80/836/Euratom, som ændret ved 84/467/Euratom) for at tage hensyn til ICRP's seneste anbefalinger (¹).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2077/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. juli 1993)
(94/C 255/54)

Om: Oprettelse af en fond for udvikling af skovene

Kan Kommissionen oplyse, om den i givet fald ville støtte oprettelsen af en fællesskabsfond for udvikling af skovene?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2495/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 255/55)

Om: EF's udviklingsplan for skovbruget

I henhold til forsteksperterne som helhed bør EF's udviklingsplan for skovbruget omfatte skovplanlægning på grundlag af videnskabelige og sociale kriterier, således at de jordbrugsmæssige og øvrige økonomiske foranstaltninger fastsættes pr. areal, og man undgår konflikter mellem skovbrug, kvægavl, bjerglandbrug og bymæssig og industriel udvikling.

Med hvilke midler vil Kommissionen på denne baggrund iværksætte EF's udviklingsplan for skovbruget, og hvorledes agter den for fremtiden at gennemføre den EF-finansierede skovplanlægning?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
på skriftlig forespørgsel E-2077/93 og E-2495/93
(18. januar 1994)

Kommissionen ønsker at minde det ærede medlem om, at der findes mange skovbrugsaktioner, der er iværksat af medlemsstaterne og medfinansieret af Fællesskabet i forbindelse med udviklingen af regioner og landdistrikter, led-sageforanstaltninger til reformen af den fælles landbrugs-politik, foranstaltninger vedrørende beskyttelse af skovene mod luftforurening samt forskningsprogrammer. Blandt de væsentligste instrumenter kan man således nævne Rådets forordning (EØF) nr. 1610/89 af 29. maj 1989 om udvikling og udnyttelse af skovene i landdistrikterne i Fællesskabet ⁽¹⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til skovbrugsforanstaltninger i landbruget ⁽²⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 3528/86 af 17. november 1986 om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod luftforurening ⁽³⁾ samt Rådets forordning (EØF) nr. 2158/92 af 23. juli 1992 om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande ⁽⁴⁾.

Selv om Fællesskabets indsats for skovene ikke finansieres af en særlig fond, er den blevet mere og mere omfattende i løbet af 1980'erne og i begyndelsen af 1990'erne. Fællesskabet har således i løbet af de sidste ti år brugt over 1 mia. ecu udelukkende til udvikling, forbedring og beskyttelse af skovene ud over de forskningsaktioner, som det medfinansierer i skovbrugssektoren.

Hvad angår udviklingen af skovbruget på fællesskabsniveau generelt, undersøger Kommissionen for øjeblikket i forbindelse med opfølgningen af De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling (Rio, juni 1992), i hvilket omfang strategien og programmet for indsatsen for skovene, der blev vedtaget af Rådet i 1989, kan styrkes. I alle tilfælde bør ethvert nyt fællesskabsprojekt på dette område være baseret på principerklæringen om forvaltning, bevarelse og varig udvikling af skovene, der blev vedtaget i 1992 i Rio af Fællesskabet, og tage højde for de resolutioner, som blev vedtaget i Strasbourg og Helsinki i anledning af de nylige ministerkonferencer om beskyttelse af skovene i Europa.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2525/93

af Mauro Chiabrando (PPE), Ferruccio Pisoni (PPE), Giuseppe Mottola (PPE), Franco Borgo (PPE) og Agostino Mantovani (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/56)

Om: Ulovig import fra Argentina af vinen »Barbera d'Asti«

På den nyligt afholdte vinmesse i Bordeaux, »Vinexpo«, deltog en argentinsk vinproducent, som blandt sine produkter også præsenterede en vin med betegnelsen »Barbera d'Asti«, som blev solgt til en pris, der ligger under prisen på det ægte produkt fra Piemonte.

Det har endvidere vist sig, at selskabet Waidatt benytter en nederlandsk importør, som markedsfører produktet i hele Fællesskabet.

Den illoyale konkurrence som følge af afsætningen af et tredjelandssprodukt med en falsk oprindelsesbetegnelse er til stor skade for den ægte »Barbera d'Asti«.

1. Har Kommissionen kendskab til denne ulovlige import?
2. Kan Kommissionen kontrollere en sådan import?
3. Hvilke initiativer agter Kommissionen at tage for at sikre overholdelsen af konkurrence- og oprindelsesbestemmelserne og dermed beskyttelsen af det ægte italienske produkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(20. januar 1994)

Kommissionen har kendskab til de forhold, de ærede medlemmer omtaler, navnlig fra en officiel meddelelse fra de italienske kontrolmyndigheder.

Hvis det skulle vise sig, at der er hold i forlydenderne om, at vin fra Argentina, som beskrives på en måde, der efterligner oprindelsesbetegnelsen Barbera d'Asti, importeres til og sælges i Nederlandene og resten af EF, vil Kommissionen betragte dette som en overtrædelse af de forordninger, der tager sigte på at beskytte EF's oprindelsesbetegnelser og navnlig af artikel 15 og 16 i forordning (EØF) nr. 823/87 ⁽¹⁾ og artikel 29, stk. 2 og artikel 40, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2392/89 ⁽²⁾.

Kommissionen har allerede skrevet til de nederlandske myndigheder for at konstatere, om de modtagne oplys-

⁽¹⁾ EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

⁽³⁾ EFT nr. L 326 af 21. 11. 1986.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 217 af 31. 7. 1992.

ninger er korrekte, og har opfordret dem til at træffe de fornødne foranstaltninger, såfremt der konstateres uregelmæssigheder. I den forbindelse blev der henvist til samarbejdet mellem medlemsstaternes kontrolmyndigheder og Kommissionen inden for vinsektoren, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2048/89 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987.

⁽²⁾ EFT nr. L 232 af 9. 8. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 14. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2542/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/57)

Om: De grundlæggende græske landbrugsprodukters konkurrenceevne

Kan Kommissionen give oplysninger om udviklingen med hensyn til at fremme de grundlæggende græske landbrugsprodukters konkurrenceevne gennem udnyttelsen af de nye muligheder forbundet med reformen af den fælles landbrugspolitik med henblik på en kvalitetsmæssig og sund produktion uden beskadigelse af miljøet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(17. januar 1994)

For generelt at udvikle landbruget og for at imødekomme behovet for en sund og pålidelig kvalitetspolitik på EF-plan trådte følgende forordninger i kraft den 26. juli 1993:

- forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler
- forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾.

Man mente, at man ved at fremme og forøge markedsværdien af produkter med specielle egenskaber som følge af deres geografiske oprindelse eller en særlig traditionel produktionsmetode kunne opretholde visse produktionsformer, der ellers ville være i fare for at dø ud, og også, at en sådan politik kunne hjælpe landmændene med at finde nye produktionsformer og genoplive opgivne metoder.

Det særlige formål med forordningerne er at beskytte oprindelsesbetegnelser og traditionelle produktionsmetoder

på EF-plan for at forebygge efterligninger eller anden ulovlig praksis.

Der påhviler producenten og/eller grupper af forarbejdningsevirsomheder at indgive en registreringsansøgning i den pågældende medlemsstat, der fremsender den til Kommissionen, for at der kan ydes beskyttelse efter forordningerne.

Der er også for nylig blevet truffet foranstaltninger om beskyttelse af miljøet i forbindelse med landbrugsvirksomhed. Ifølge forordning (EØF) nr. 2078/82 ⁽²⁾ om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje skal der iværksættes zoneprogrammer for at beskytte miljøet og naturressourcerne. Det påhviler medlemsstaterne at indgive deres forslag om disse zoneprogrammer.

Ud over disse generelle foranstaltninger er det muligt at træffe regionale strukturforanstaltninger. I Grækenland omfatter en række mål nr. 1-regionalprogrammer en aktion for produktkvalitet og miljøbeskyttelse, f.eks. faciliteter til at checke produkters kvalitet og deres indhold af kemiske restkoncentrationer, afvikling af forurenende opdræt, forarbejdning af dyraffald og forebyggende foranstaltninger på landbrugsbedrifter.

Kommissionen finder, at disse foranstaltninger i deres helhed udgør en homogen ramme for at forbedre produkternes konkurrencedygtighed ved en kvalitetspolitik og beskyttelse af landbrugsmiljøet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2568/93

af Ioannis Stamoulis (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/58)

Om: Gennemførelse af projektet med hensyn til bygning af en lufthavn i Chania på Kreta

Bygningen af den nye lufthavn i Chania er optaget under EF-programmet INTERREG. Ifølge visse oplysninger skridter arbejdet på grund af uforklarlig og uberettiget indblanding fra de græske myndigheders side dog ikke fremad som forventet.

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er nået med dette projekt, i hvilket omfang EF-støtten er blevet udnyttet, og hvornår projektet bør være afsluttet, så hele fællesskabsbidraget vil kunne udnyttes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(3. marts 1994)

Udvidelsen og opførelsen af en ny passagerfløj, indretningen af omgivelserne samt udvidelsen af flyparkeringspladsen i lufthavnen i Chania er omfattet af INTERREG-programmet med et samlet beløb på 13,5 mio. ecu og et bidrag fra EFRU på 10,125 mio. ecu.

Af de seneste oplysninger, Kommissionen har modtaget fra de myndigheder, der står for gennemførelsen, fremgår det, at

- 5 mio. ecu var blevet brugt til udvidelsen af passagerbygningen ved udgangen af 1993
- de administrative problemer synes løst, og den nye fløj og udvidelsen af parkeringspladsen vil blive afsluttet inden den 31. december 1994, som er fristen for, at udgifterne under det nuværende INTERREG-program for Grækenland kan betragtes som støtteberettigede.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2574/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 255/59)

Om: Landbrugssektorens stigende vanskeligheder

På baggrund af de stigende vanskeligheder, landbrugerne, herunder især de græske landbrugere, har måttet kæmpe med gennem de senere år, hvad angår investeringsmuligheder, navnlig med henblik på at indkøbe dyr landbrugsudrustning, hvilket har følger for landbefolkningen og den industri, der fremstiller denne udrustning, bedes Kommissionen besvare følgende: Agter den at undersøge muligheden af at gennemføre en undersøgelse af situationen inden for landbrugssektoren, mekaniseringen af landbrugsproduktionen og dennes følger for beskæftigelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(15. december 1993)

Landbrugernes situation i Grækenland i de senere år kan ikke betragtes som præget af lavkonjunkturer. Ved at bruge udviklingen i landbrugsindkomsterne som indikator for situationen kan man konstatere en forbedring af indkomsterne pr. landbruger til trods for temmelig store årlige udsving. Hvis man således betragter gennemsnittet af

indkomsterne i årene 1984, 1985 og 1986 som indeks 100, lå landbrugsindkomsten i 1992 på 118,1. Dette vil sige, at indkomsten pr. landbruger i mellemtiden er gået frem med 18,1 % i faste priser.

For øvrigt er den samlede beskæftigelse i landbruget gået ned i Grækenland, men mindre end gennemsnittet i Fællesskabet. Hvad mere er, så er medhjælpende familiemedlemmers beskæftigelse gået endnu mindre tilbage, idet tilbagegangen mellem 1992 og 1991 kun var på -0,7 % i sammenligning med -3,7 % på EF-niveau.

Under disse omstændigheder ønsker Kommissionen at gøre det ærede medlem opmærksom på, at den reform af den fælles landbrugspolitik, som den har foreslået (og hvis første gennemførelsesår endnu ikke er gået), udgør et samlet grundlæggende svar på de problemer, som landbrugssektoren stod over for i Fællesskabet. Kommissionen vil sørge for reformens gennemførelse og ikke undlade at følge udviklingen nøje i denne sektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2594/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 255/60)

Om: Meddelelse af tilladelse til fortsat markedsføring af lægemidler

Niveaue for den videnskabelige og tekniske viden berettiger den midlertidige karakter af tilladelserne til at markedsføre lægemidler. Foreslår Kommissionen med henblik på at sikre den bedst mulige beskyttelse af EF-borgernes sundhed at lade Fællesskabets ordninger omfatte en forpligtelse til at lade de lægemidler, der endnu ikke er tilstrækkeligt kendte, gennemgå en kontrol hvert femte år med henblik på meddelelse af tilladelse til fortsat markedsføring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(10. november 1993)

Fællesskabsretten indeholder bestemmelser om, at enhver markedsføringstilladelse for et lægemiddel har en gyldighed på fem år, som kan fornyes for en ny femårsperiode. Beslutningen om at forny en tilladelse træffes først, når den kompetente myndighed har gennemgået et dossier, som bl.a. omfatter en gennemgang af, hvordan lægemiddellovervågningen foretages, samt andre relevante oplysninger vedrørende overvågning af lægemidlet. Et sådant krav er for nylig

blevet forstærket i Fællesskabets bestemmelser vedrørende lægemidler — Artikel 10 i Rådets direktiv 65/65/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 93/39/EØF ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. 22 af 9. 2. 1965.

⁽²⁾ EFT nr. L 214 af 24. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2595/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 255/61)

Om: Hjertelidelser under graviditeten

Graviditet kan ikke alene forværre mange hjertepatienters tilstand (forværrelse af symptomerne på utilstrækkelig hjertekapacitet, cyanose og dermed beslægtede hjertelidelser), men også medføre døden for gravide kvinder, der lider af arterieovertryk i lungerne. Dette blev understreget af græske og andre kardiologer under en rundbordsdiskussion med emnet hjertelidelser under graviditeten, der fandt sted den 10. juni 1993 — første dag under den internationale kardiologiske konference i Thessaloniki. Vil Kommissionen på denne baggrund undersøge muligheden af at finansiere en undersøgelse vedrørende hjertelidelser under graviditeten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(10. november 1993)

Kommissionen er rede til at undersøge muligheden for at bistå ved finansiering af projekter vedrørende hjertesygdomme under graviditet, som opfylder kriterierne for dens forskningsprogrammer eller aktiviteter med henblik på forebyggelse af sygdom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2674/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. september 1993)

(94/C 255/62)

Om: Fjernelse af de resterende hindringer for gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelse

Finder Kommissionen de foranstaltninger tilfredsstillende, som er truffet med henblik på fjernelse af de resterende hindringer for gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raneiro Vanni d'Archirafi

(2. december 1993)

Anerkendelse af uddannelsesbeviser med henblik på erhvervsudøvelse bygger på to nyere direktiver, der er vedtaget som led i virkeliggørelsen af det indre marked. De har det præcise formål at overvinde de hindringer, der stadig eksisterer med hensyn til gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelser, der endnu ikke er omfattet af et sektordirektiv (f.eks. lægedirektivet).

Direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ om en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed trådte i kraft den 4. januar 1991. Dets gennemførelse vil blive gjort til genstand for en rapport til Parlamentet og Rådet senest i januar 1996. Ved denne lejlighed vil Kommissionen fremlægge sine konklusioner med hensyn til, hvilke ændringer der eventuelt skal foretages af ordningen.

Direktiv 92/51/EØF ⁽²⁾, der supplerer førstnævnte direktiv, træder i kraft den 18. juli 1994 efter gennemførelsesperioden. Også gennemførelsen af dette direktiv vil blive behandlet i en rapport til Parlamentet og Rådet senest fem år efter ikrafttrædelsesdatoen.

Endelig er der på Kommissionens initiativ og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i direktiv 89/48/EØF etableret et kontaktnet mellem de tolv medlemsstater. Medlemmerne af dette net informerer de enkelte indvandrere og henviser dem til den myndighed, der har ansvaret for deres erhverv.

På denne baggrund finder Kommissionen de initiativer tilstrækkelige, der hidtil er taget for at overvinde de forhindringer, der stadig eksisterer for anerkendelse af uddannelsesbeviser med henblik på erhvervsudøvelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2675/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. september 1993)

(94/C 255/63)

Om: Det indre marked for posttjenester

Kan Kommissionen på baggrund af forslag til beslutning af Simpson og Denys (B3-0944/93 af 23. juni 1993) om det indre marked for posttjenester og den planlagte udarbejdelse af lovgivningsforslag i løbet af 1993 oplyse, om den vil vælge traktatens artikel 100 A som eneste retsgrundlag for sine fremtidige forslag som foreslået af Europa-Parlamentet,

og om der vil blive taget hensyn til konklusionerne i ovennævnte beslutningsforslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(22. november 1993)

Kommissionen har for nylig vedtaget en meddelelse ⁽¹⁾ til Rådet og Parlamentet om de retningslinjer, Kommissionen foreslår for postsektoren.

Kommissionen vil ikke udarbejde de nødvendige lovgivningsmæssige foranstaltninger, før Rådet har drøftet disse retningslinjer, og Parlamentet udtalt sig om dem.

På nuværende tidspunkt, hvor de lovgivningsmæssige foranstaltningers indhold ikke kendes nøjagtigt, er det derfor for tidligt at udtale sig om, hvad der ifølge traktaten ville være det bedst egnede grundlag.

Under alle omstændigheder vil Kommissionen i sin analyse tage hensyn til Parlamentets holdning, ikke mindst til den beslutning, der blev vedtaget den 25. juni 1993 (B3-0942 og B3-0944/93).

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 247.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2677/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. september 1993)

(94/C 255/64)

Om: Indførelse af en samlet politik til fordel for øerne

Øregionerne, hvis problemer i alt væsentligt hidrører fra deres isolerede beliggenhed, har kun meget lidt til fælles med kystregionerne (havne, miljø, fiskeri) og har behov for en særskilt samlet EF-politik. I betragtning af, at EF's øregioner (400 beboede øer) udgør 5 % af EF's samlede areal og tegner sig for 13 mio. indbyggere, hvilke foranstaltninger vil Kommissionen da træffe på kort sigt med henblik på indførelse af en samlet EF-politik til fordel for øerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(22. februar 1994)

Kommissionen anerkender ligesom det ærede medlem i spørgsmålet, at øregionerne har et særligt handicap.

Situationen og udviklingsproblemerne er imidlertid yderst forskellige, og i betragtning af de forskellige forhold, der gør sig gældende, er det ikke indlysende, at en integreret EF-politik til fordel for øerne vil være mere effektiv end udviklingsstrategier på lokalt niveau.

Strukturfondene kan tillade, at øernes myndigheder i forståelse med den pågældende medlemsstat decentralt iværksætter økonomiske udviklingsforanstaltninger, der er tilpasset deres behov.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2721/93

af Alexandros Alavanos (GUE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 255/65)

Om: Støtte til private — udelukkelse af de lokale myndigheder i forbindelse med bybustransport

Tedkna (den lokale sammenslutning af store og små kommuner i Attiki amt) 46 store kommuner og fem små kommuner har henvendt sig til statsrådet imod lov nr. 2078/92 samt endvidere til Europa-Parlamentets Udvalg om Andragender, fordi der dels i praksis er sket en bestridelse af de lokale myndigheders ret til at tilbyde borgerne dets tjenester, og dels fordi de lokale myndigheder er blevet afskåret fra retten til at udtrykke initiativ til virksomhed på samme konkurrencemæssige betingelser som private instanser.

Med et spørgsmål i det græske parlament (1193/26. 7. 1993) blev der gjort indsigelse mod: a) at der i forbindelse med levering af 1 600 busser efter åbningen og vurderingen af tilbuddene fastsattes normer, som satte ti af de elleve oprindeligt udvalgte typer uden for konkurrence, b) at økonomiministeren i en beslutning den 10. juni 1993 over programmet for offentlige investeringer bevilgede 7,6 mia. dr. i støtte til bybustransportorganisationen.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Hvad mener den om den valgte fremgangsmåde i forbindelse med køb af ovennævnte busser?
2. Hvorledes ser den på støtte til køb af busser til privatpersoner, når de lokale myndigheder i praksis er blevet udelukket fra muligheden for at udføre transport?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(3. februar 1994)

Kommissionen har fået forelagt udbudsproceduren i forbindelse med en aftale om levering af 1 600 busser til Athen-området. Det ser nemlig ud til, at Transportministeriet efter trafikelskabernes (SEP) offentliggørelse af udbudet har vedtaget en anordning (nr. 18874/1677, den græske lovtidende nr. 367, række B, af 21. maj 1993) om nye former for bybusser.

Kommissionen har sat sig i forbindelse med de græske myndigheder for at få nærmere oplysninger om overholdelsen af EF-rettens bestemmelser, bl.a. traktatens bestemmelser om frie varebevægelser (EF-traktatens artikel 30). Kommissionen skal ikke undlade at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at traktaten overholdes.

I henhold til EF-traktatens artikel 222 berøres de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne på ingen måde af traktaten. Det er derfor op til medlemsstaterne under overholdelse af traktatens bestemmelser at fastsætte, både hvilken forvaltningsmodel der skal anvendes for de offentlige tjenester, og om de tjenesteydende virksomheder skal være af privat eller offentlig art.

Ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 ⁽¹⁾ om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landevej og sejlbare vandveje, som senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1839/91 ⁽²⁾ kan medlemsstaternes kompetente myndigheder fastsætte forpligtelser til offentlig tjeneste på området for pasagerbefordring i by-, forstads- og regionaltrafik mod en økonomisk kompensation på de i forordningen fastsatte vilkår.

⁽¹⁾ EFT nr. L 156 af 28. 6. 1969.

⁽²⁾ EFT nr. L 169 af 29. 6. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2734/93

af Jean-Marie Vanlerenberghe (PPE)

til Kommissionen

(16. september 1993)

(94/C 255/66)

Om: Uheldig fransk betegnelse i forordning (EØF) nr. 1274/91 om gennemførelsesbestemmelser om handelsnormer for æg

Med hensyn til den franske oversættelse af artikel 18 i forordning (EØF) nr. 1274/91 ⁽¹⁾ forekommer det indlys-

ende, at udtrykket »libre parcours« (fritgående) i de fransktalende forbrugeres øjne er mindre tiltrækkende end udtrykket »en plein air« (i fri luft).

I betragtning af, at industrien i EF i de seneste to år har benyttet og fortsat benytter denne vildledende betegnelse i Frankrig til en betydelig forøgelse af deres produktion af »industrielle« æg fra høns, der opdrættes halvekstensivt til skade for »skrabeæg« fra fritgående høns, kunne Kommissionen da ikke ændre forordningen ved f.eks. at erstatte:

1. Betegnelsen »elevées en libre-parcours« (»æg fra fritgående høns«) med »elevées en plein air« (»æg fra høns i fri luft«) eller »elevées en liberté«, dvs. 10 m² pr. høne?
2. Betegnelsen »elevées en plein air« med »elevées en semi-liberté« (»æg fra delvis fritgående høns«), dvs. med 2,5 m² pr. høne?

⁽¹⁾ EFT nr. L 121 af 16. 5. 1991, s. 11.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(15. november 1993)

Udtrykkene for driftsformerne som gengivet på EF's officielle sprog i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 1274/91 blev fastsat efter aftale med ægbranchen og administrationen i de pågældende medlemsstater.

Kommissionen agter ikke at ændre artikelen. En eventuel ændring af disse regler vil kun kunne forventes efter gennemgang af det i spørgsmålet rejste problem med ægbranchen og de kompetente myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2765/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen

(28. september 1993)

(94/C 255/67)

Om: Oprettelsen af en fond for den europæiske arv

Hvordan foreslår Kommissionen, at man slår til lyd for oprettelsen af en fond for den europæiske arv? Er Kommis-

sionen enig i, at problemerne for dem, der har ansvaret for vedligeholdelsen af store bygninger, som f.eks. domkirker, ofte er de samme i hele EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(10. december 1993)

Parlamentet anmodede i sin beslutning fra 1974 om bevarelsen af den europæiske kulturarv ⁽¹⁾ om, at der oprettes en fond for bevarelse af den arkitektoniske arv. I en periode med meget høje renter skulle denne fond have til formål at yde lavt forrentede lån til ejere af arkitektonisk værdifulde bygninger, der ønsker at udføre nødvendige bevaringsarbejder.

Rådet var ikke positivt indstillet til, at der oprettes mange nye fonde, og den oprindelige tanke blev derfor hurtigt opgivet. Imidlertid har betegnelsen »fond til bevarelse af den arkitektoniske arv« i mange år været brugt for den budgetkonto, hvortil udgifter vedrørende kulturarven afholdes ⁽²⁾. I øjeblikket dækkes over denne konto pilotprojekter, støtte til restaurering af monumenter og historiske steder, uddannelsesstipendier, støtte som led i KALEIDOSKOP-programmet til projekter omfattende kulturarven samt en række tiltag med henblik på bevidstgørelse omkring denne arv.

I forbindelse med en meddelelse om kulturarven, som Kommissionen i øjeblikket forbereder på anmodning af Rådet — Konklusioner vedtaget af kulturministrene forsamlet i Rådet den 12. november 1992 om Fællesskabets indsats på kulturområdet — ⁽³⁾, og som skal forelægges Rådet og Parlamentet i 1994, evalueres alle disse tiltag, ligesom de eventuelt tilpasses eller suppleres, hvis det er nødvendigt. Herved vil Kommissionen tage hensyn til alle fælles problemer i forbindelse med bevarelsen af kulturarven i medlemsstaterne, f.eks. vedligeholdelsen af monumenter, som nævnt af det ærede medlem. De tiltag, som den bringer i forslag i sin meddelelse, skal imidlertid være i overensstemmelse med nærhedsprincippet og skal, når der træffes beslutning derom, kunne samle enstemmighed i overensstemmelse med artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EFT nr. C 62 af 30. 5. 1974.

⁽²⁾ I øjeblikket B3-2000, »Bevarelse og fremhævelse af den europæiske kulturarv«.

⁽³⁾ EFT nr. C 336 af 19. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2773/93

af John Iversen (V)

til Kommissionen

(28. september 1993)

(94/C 255/68)

Om: Komité til overvågning af minoriteters og selvstyrende områders interesser

Agter EF-Kommissionen at nedsætte en permanent komité, hvis opgave det er at overvåge den politiske, kulturelle og retslige sikring af nationale, etniske og kulturelle minoriteter, samt af selvstyrende områder inden for Fællesskabets grænser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans van den Broek**

(7. marts 1994)

Minoriteternes og de selvstyrende områders status som sådan hører ikke ind under Fællesskabets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2782/93

af Alexandros Alavanos (GUE)

til Kommissionen

(28. september 1993)

(94/C 255/69)

Om: Det græske elektricitetsvæsen (DEI) og miljøkonsekvensundersøgelser

For at forsyne Kykladerne med elektricitet agter det græske elektricitetsvæsen (DEI) at opsætte master med højspændingsledninger på øerne Siros og Tinos uden at vurdere indvirkningen på miljøet og bl.a. tage alternative muligheder, såsom kabler i jorden, i betragtning og uden at underrette hverken beboerne eller kommunerne om planerne, hvilket strider mod bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾, der udtrykkeligt nævner transport af elektrisk energi gennem luftledninger og ligeledes udtrykkeligt foreskriver en projekteringsprocedure. Beboerne i området er oprørte dels over konsekvenserne for Kykladernes folkesomme miljø dels over de eventuelle konsekvenser for helbredet.

Med henvisning til, at Fællesskabet tidligere har beskæftiget sig med DEI's overtrædelse af miljølovgivningen (jf. min forespørgsel H-43/93 ⁽²⁾), bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvad den agter at gøre, for at DEI's elektricitetsforsyning til Kykladerne kan foregå i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen?
2. (Specielt for Kykladerne) i hvilket omfang Fællesskabets politik vedrørende alternative energiformer — navnlig sol- og vindenergi — sådan som Kommissionens Generaldirektorat XVII har beskrevet den i en særberetning, er blevet realiseret?
3. Om den nu er i stand til at afgøre, om direktiv 85/337/EØF efterleves i de planer, som jeg nævnte i min forespørgsel H-43, og hvad den har tænkt sig at gøre i den anledning?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

(²) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-427 (februar 1993).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(8. marts 1994)

1. Direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet vedrører kun projekter, som foreligger i direktivets bilag, og derfor er en elektricitetsforsyningsplan, som planen for Kykladerne, således ikke omfattet af direktivets bestemmelser.

Anlæg til transport af elektrisk energi gennem luftledninger, som indgår i planen, forekommer dog i direktivets bilag 2 og skal derfor gøres til genstand for en sådan vurdering, når projektet er af en sådan art, at det er påkrævet, særlig under hensyntagen til størrelsesorden og beliggenhed.

Hvis Kommissionen modtager oplysninger, i henhold til hvilke de græske myndigheder har overtrådt fællesskabsretten, kan Kommissionen i påkommende tilfælde skride ind over for myndighederne.

2. Fællesskabets energipolitik til fremme af alternative energikilder bliver realiseret gennem støtte til forskellige demonstrationsprojekter, særlig THERMIE og VALOREN-programmerne.

Demonstrationsprojekter og THERMIE-projekter

- 1) et vindenergi- og afsaltningssystem til Ano Syros
- 2) integrering af vind- og dieselsystemer (Mykonos)
- 3) 350 kW vindturbine med vertikal akse på øen Andros (Kavilari)
- 4) demonstration af en lavomkostnings 400 kW-vindturbine i et klima med kraftige, urolige vinde på Mykonos
- 5) fotoelektromotorisk kraftforsyning til afsaltning, nedkøling og belysning
- 6) opvarmning med solenergi af et telekommunikationscenter på øen Sifnos

7) biomasse og energi fra affald — et pyrolyseanlæg til fremstilling af trækul og pyrolytisk olie på grundlag af biprodukter fra træ (Aperanthia-Kykladerne)

8) 100 kW vindkraftanlæg i Mykonos

9) geotermisk boring til elektricitetsfremstilling i Milos

VALOREN-projekter

- 1) vindgeneratorer i telekommunikationsrelæer i Syros
- 2) vindgeneratorer i telekommunikationsrelæer i Paros
- 3) vindgeneratorer i telekommunikationsrelæer i Kea
- 4) vindmøllepark i Andros
- 5) installation af 70 fotoelektromotoriske anlæg i private beboelser på Kykladerne (Antikeri, Kato Koufonis, Danousa).

Der er endvidere blevet foretaget en energiplanlægningsundersøgelse på Kykladerne, som er blevet delvist finansieret af Kommissionen.

3. Den græske lov om gennemførelse af direktiv 85/337/EØF omfatter projekterne om varmecentraler og andre forbrændingsanlæg samt installationer til fremstilling af hydroelektrisk energi under overholdelse af den sondering, der foretages i det nævnte direktiv.

Kommissionen kan ikke konstatere, hvorvidt der foreligger en overskridelse af direktivets bestemmelser i forbindelse med de projekter, der nævnes af det ærede medlem i skriftlig forespørgsel nr. 43/93, hvis hun ikke kan angive den nøjagtige dato for udstedelse af autorisering for hver enkelt central samt varmeproduktionskapacitet.

Fællesskabspolitik om energikilder, inklusive alternative energikilder, udføres også gennem økonomisk støtte til JOULE-programmets forsknings- og udviklingsprojekter.

JOULE-projekter

- 1) beskyttelse af områder af arkæologisk interesse med anvendelse af vedvarende energikilder (Santorini)
- 2) regional integrering af vedvarende energikilder i Apeirathou, på øen Naxos
- 3) udvikling af et selvstændigt fotoelektromotorisk kraftsystem til fjernliggende landsbyer med anvendelse af energioplagering i form af vandpumper (Donoussa)
- 4) vind/fotoelektromotorisk/diesel-system til øen Kithnos.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2803/93

af Ian White (PSE)
til Kommissionen
(4. oktober 1993)
(94/C 255/70)

Om: Bevaring af tropiske løvskove

Kommissionen bedes venligst oplyse, hvilke foranstaltninger Fællesskabet har truffet, og hvilke det agter at træffe for at bevare de tropiske løvskove.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(15. december 1993)

Kommissionen støtter aktivt gennemførelsen af Rio-erklæringen om principper for skove og konventionen om biologisk mangfoldighed. Der er desuden over budgetkonto B7-5041 afsat betydelige finansieringsmidler til tropiske skove (i 1992 og 1993 er der planlagt en bistand på mere end 100 mio. ecu. Rådet og Parlamentet behandler for tiden et forslag til Rådets forordning med henblik på at fastsætte retsgrundlaget for denne budgetkonto.

Inden for rammerne af den fjerde Lomé-konvention og forordningen vedrørende Asien og Latinamerika har miljøspørgsmål haft stor bevågenhed. Beskyttelse og forbedring af miljøet og de naturlige ressourcer, standsning af ødelæggelsen af jord og skove, genopretning af den økologiske balance samt bevaring og rationel udnyttelse af naturlige ressourcer er nogle af de målsætninger, AVS-staterne forsøger at opnå med EU's bistand. I 1992 blev der f.eks. ydet ca. 115 mio. ecu (9 % af bistandsrammen) til miljøprojekter vedrørende biologisk mangfoldighed og bevaring af skove. Kommissionen har gennem den sjette FED afsat 24 mio. ecu til et regionalt koordineret projekt vedrørende bevaring og rationel udnyttelse af Centralafrikas skovøkosystemer.

For at fremme bevaringen og en bæredygtig forvaltning af de tropiske skove deltager EU også aktivt i samarbejdet i Den Internationale Organisation for Tropisk Træ (ITTO). Kommissionen arbejder for at få målsætning 2000 til at indgå i den nye overenskomst, således at alt tropisk træ i den internationale handel fra og med år 2000 stammer fra skove, der er forvaltet på en bæredygtig måde.

Resultaterne af de undersøgelser, Kommissionen har foretaget, er for tiden ved at blive analyseret, så der kan stilles forslag om passende foranstaltninger. Den betydning, miljømærkning kan få som tilskyndelse til en bæredygtigt drift af skovene, er genstand for særlig opmærksomhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2824/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1993)
(94/C 255/71)

Om: In situ-støtte til russiske og ukrainske atomkraftværker

Ifølge planen skulle en række EF-eksperter tilknyttes fem eller seks russiske og ukrainske atomkraftværker i anden halvdel af 1993. Det har derfor været nødvendigt for Kommissionen effektivt at overvinde en række vanskeligheder, heriblandt sandsynligvis især de russiske og ukrainske myndigheders mistillid.

Vil Kommissionen oplyse, hvorledes disse tjenesterejser er forløbet, hvem der har deltaget, hvilke arbejdssteder der har været tale om, hvilke oplysninger deltagerne har videregivet med hensyn til sikkerheden på de pågældende atomkraftværker, samt om disse oplysninger alle vedrører forskellige VVR-reaktortyper, eller om der ligeledes er tale om RBMK-reaktortyper, som er mindre kendte i Vesten? Alle oplysninger om denne væsentlige del af TACIS-programmet vil blive modtaget med den største interesse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(7. december 1993)

Kommissionen skal underrette det ærede medlem om, at den nukleare sikkerhedsbistand på stedet indledtes i juni på fem atomkraftværker i Rusland (Kola, Balakovo, Kaninin, Smolensk, Beloyarsk) og på to atomkraftværker i Ukraine (Rovno, South Ukraine). På grund af projektændringer i sidste øjeblik med hensyn til det sjette atomkraftværk i Rusland (Leningrad) er arbejdet på stedet endnu ikke begyndt der, men begynder inden længe.

EU's teknikeres virksomhed på de forskellige værker skrider frem uden væsentlige afbrydelser eller vanskeligheder. De pågældende russiske og ukrainske myndigheder er meget samarbejdsvillige og værdsætter i høj grad EU's bistand.

Atomkraftværkerne omfatter alle typer af reaktorer (RBMK, VVER og hurtigformeringsreaktorer). EU's teknikere kommer fra EdF, Tractebel, UNESA, ENEL, GKN, RWE Biblis, Scottish Nuclear, Nuclear Electric og NERSA.

Første fase af bistanden på stedet, som stort set er afsluttet, har bevirket, at Kommissionen sammen med de lokale teknikere kan fortsætte med sammen at fastlægge de tekniske specifikationer for de forskellige projekter, der skal

gennemføres på de pågældende værker. Kommissionen vil snart være i stand til at gå videre til anden fase, dvs. fremskaffelse af udstyr eller detaljeret ingeniørarbejde. En væsentlig betingelse for, at denne fase skal blive en succes, er, at der findes en tilfredsstillende løsning på spørgsmålet om det nukleare ansvar, som Kommissionen stadig forhandler med modtagerstaterne om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2833/93

af Giuseppe Mottola (PPE)

til Kommissionen

(4. oktober 1993)

(94/C 255/72)

Om: Manglende udbetaling af støtte i henhold til lov nr. 72/92 — den nationale solidaritetsfond vedrørende fiskeri i Salerno-bugten — tunfiskeri med krog og mærs i efterårsperioden — den europæiske fiskerikonference

Som følge af fænomenet »planteslim« og exceptionelle negative forhold på havet, der i de sidste to år er opstået i Salerno-bugten og langs kysten ved Amalfi og Cilento, er fiskerne blevet tvunget til at holde pause med fiskeri i en lang periode med deraf følgende betydelige tab inden for fiskerisektoren.

I henhold til lov nr. 72/92 blev der blot i Salerno kystdistrikt indgivet 600 ansøgninger om støtte, men hidtil har ingen af fiskerne modtaget nogen tilskud.

De alt for restriktive bestemmelser vedrørende fiskeri af yngel har alvorligt forværret de socioøkonomiske forhold for tusinder af fiskere, som fisker med krog og mærs.

På baggrund af ovenstående mener Kommissionen da ikke:

1. at den bør henvende sig til medlemsstaten for at få at vide, hvad det er, der blokerer for udbetalingen af støtten til de berettigede fiskere?
2. at den inden for rammerne af Det Europæiske Fællesskabs nye finansielle instrumenter bør afsætte nogle økonomiske ressourcer til hele fiskerisektoren i Campanien og Syditalien til støtte for udviklingen af fiskeriet og til beskyttelse af økosystemerne i havet?
3. at den bør henvende sig til de kompetente myndigheder for at udvirke, at der gives tilladelse til fiskeri af »tunfiskeyngel« med krog og mærs til kystfiskere i efterårsperioden uden i øvrigt at beskadige de biologiske ressourcer?
4. sammen med fiskerisektoren i Amalfi at kundgøre en »europæisk konference om fiskeriet i Middelhavet« med henblik på en bæredygtig, kompatibel og varig rationel lancering af fiskeriet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(18. januar 1994)

1. Med det kendskab, Kommissionen på nuværende tidspunkt har til den af det ærede medlem forelagte sag, har den ikke til hensigt at henvende sig til medlemsstaten herom.

2. Det Europæiske Fællesskabs finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF) kan finansiere udvikling af fiskeriet og beskyttelse af økosystemerne i havet i Mezzogiorno gennem interventioner under mål nr. 1. Et forslag til forordning, der fastsætter betingelserne for gennemførelse af FIUF, er for nylig blevet forelagt Parlamentet og Rådet af Kommissionen.

3. Kommissionen kan under ingen omstændigheder acceptere en anmodning, der har til formål at fange tunfisk, der er under de af den internationale kommission til bevarelse af tunbestanden i Atlanterhavet anbefalede normer. Denne anbefaler forbud mod fangst af tunfisk under en vægt på 6,4 kg.

4. Kommissionen har klart angivet, navnlig i refleksionspapiret Retninglinjer for en fælles fiskeriordning i Middelhavet, at den mente, at afholdelse af en diplomatisk konference for landene i Middelhavsområdet var den mest egnede måde til at starte anden etape af opbyggelsen af en samlet politik for bevarelse og rationel forvaltning af ressourcerne. Samtidig ønsker Kommissionen, at denne konference organiseres hurtigst muligt, idet den dog ikke mener, at det er rigtigt, sådan som situationen for denne politik er for øjeblikket, at fastsætte en dato og et sted for afholdelse af en sådan konference.

I samme forbindelse er samrådsmøder med sektorens økonomiske aktører, navnlig som led i en europæisk konference om fiskeri i Middelhavet, bestemt ønskelige, men de kræver en udvikling i sagen og forudgående kontakter, som ikke på nuværende tidspunkt gør det muligt at bestemme tid og sted herfor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2862/93

af Christa Randzio-Plath (PSE)

til Kommissionen

(4. oktober 1993)

(94/C 255/73)

Om: Rådets afgørelse om den fælles markedsordning for bananer af 12. februar 1993

1. Hvorledes har omsætningen af bananer udviklet sig efter den 1. juli 1993, opdelt på AVS-bananer, EF-bananer

og bananer fra andre lande? Hvor store mængder bananer blev der solgt i august 1993 i forhold til samme måned 1992?

2. Er det korrekt, at forsyningen af den tyske befolkning med bananer ikke længere er sikret? Hvorledes forklarer Kommissionen prisudviklingen i Forbundsrepublikken Tyskland? Er det korrekt, at den fælles markedsordning for bananer har medført stigninger i forbrugerpriserne på bananer på grund af højere stykomkostninger på dollarbananer på 60—100 %?

3. Er det korrekt, at antallet af tyske licenser er faldet i et sådant omfang, at importører fra Forbundsrepublikken Tyskland diskrimineres i forhold til importører fra andre EF-medlemsstater, fordi de ikke får adgang til AVS-bananer?

4. Hvor mange arbejdspladser i Forbundsrepublikken Tyskland er gået tabt, hvor mange køleskibe er lagt op, og hvor mange frugtfirmaer lukket? Hvor mange arbejdspladser er gået tabt i de bananproducerende latinamerikanske lande på grund af EF's afgørelse?

5. Er det korrekt, at nitratinholdet i EF- og AVS-bananer på grund af anvendelse af pesticider i plantagerne dér er væsentligt højere end i dollarbananer, og at der derved udbydes bananer af ringere kvalitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(25. januar 1994)

1. Kommissionen råder endnu ikke over præcise oplysninger om udviklingen i banansalg i Fællesskabet i juli og august 1993 opdelt på oprindelse. Den fælles markedsordning for bananer har kun været i kraft siden den 1. juli 1993. Medlemsstaterne er ved at indføre informationsnet og kommunikationsnet for statistiske data. Desuden skal der tages højde for, at det altid tager en vis tid at udarbejde statistikker.

2. Kommissionen har indtil videre ikke fået kendskab til situationer med underforsyning af markedet i Fællesskabet. Det er for øvrigt for at forebygge sådanne tilfælde, at den besluttede at tildele foreløbige mængder til de erhvervsdrivende i juli til oktober 1993 i den periode, hvor de endelige gennemførelsesbestemmelser til importordningen blev iværksat.

Hvis man sammenligner priserne på bananer i engrosledet i Tyskland i juli 1993 med priserne i samme periode i 1992, konstaterer man ganske rigtigt en betydelig stigning. Det betyder ikke, at der er en stigning i stykprisen på dollarbananer. Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at de oplysninger, der er indsamlet i løbet af 1992, ikke udgør en repræsentativ reference, da der særlig på det tyske marked har været stærke baissespekulationer fra de erhvervsdrivendes side med hensyn til dollarbananer.

Man kan på nuværende tidspunkt notere en vis vending af tendensen, og priserne er på et niveau, der kan sammenlignes med 1990. Den endelige iværksættelse af bestemmelserne i den fælles markedsordning med hensyn til import ventes at bekræfte denne udvikling.

3. Ifølge de oplysninger, der er modtaget fra de tyske toldmyndigheder, svarer de mængder bananer, der nu overgår til fri omsætning i Tyskland, mere eller mindre til dem, der blev handlet i det foregående år.

Med hensyn til AVS-bananer har EF's erhvervsdrivende mulighed for at købe bananer direkte hos producenterne i disse lande eller oprette »joint-ventures« med andre, der allerede sælger AVS-bananer. Det afhænger naturligvis af de erhvervsdrivendes vilje, om sådanne forretninger skal gennemføres. Det skal for øvrigt bemærkes, at afsætningen af disse bananer giver ret til importlicenser for dollarbananer.

4. Kommissionen har for øjeblikket ingen muligheder for at vurdere virkningen af iværksættelsen af den fælles markedsordning for aktiviteten i havnene, omfanget af beskæftigelsen og transportsektoren.

5. Kommissionen har ikke kendskab til, at EF-bananer og AVS-bananer har et højere indhold af nitrat end dollarbananer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2882/93

af Christa Randzio-Plath (PSE)

til Kommissionen

(4. oktober 1993)

(94/C 255/74)

Om: Momsovergangsordning og momsregistreringsnummer

1. Fra den 1. januar 1993 har der som led i det indre marked fungeret en momsovergangsordning. Siden da har virksomheder klaget over tab på grund af vanskeligheder, medlemsstaterne over faldende indtægter og nationale finansforvaltninger over uacceptabelt merarbejde.

Hvilke problemer er Kommissionen bekendt med, og hvilke problemer skyldes, at man anvender princippet om oprindelseslandet og ikke bestemmelseslandet?

2. I henhold til artikel 22, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 91/680/EØF ⁽¹⁾ træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, for at alle afgiftspligtige får et registreringsnummer, der er nødvendigt for afgiftsfritagelse for den interne handel.

Hvilke oplysninger foreligger indtil nu om, hvordan det går med tildelingen af momsregistreringsnumre i de enkelte medlemsstater?

3. Hvilke foranstaltninger er der truffet for at sikre, at tildelingen af momsregistreringsnumre sker straks, således at handelen mellem medlemsstaterne ikke hæmmes?

4. Hvilke foranstaltninger er der planlagt med henblik på af afhjælpe de vanskeligheder, der har vist sig siden den 1. januar 1993 med tildeling af momsregistreringsnumre?

(¹) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(21. december 1993)

1. Kommissionen har foretaget en første undersøgelse af, hvorledes de nye ordninger for indirekte skatter, som har været i kraft siden 1. januar 1993, fungerer. Denne vurdering, som blev forelagt for ØKOFIN-Ministerrådet den 25. oktober 1993, viser på grundlag af de foreliggende oplysninger, at de nye ordninger stort set fungerer tilfredsstillende. Til trods for at den relevante lovgivning blev vedtaget forholdsvis sent i 1992, har de fleste virksomheder været i stand til at vænne sig til den nye ordning. De problemer, der er opstået, er hurtigt blevet indkredset, og der er enten fundet eller ved at blive fundet passende løsninger.

2 og 4. Inden den 1. januar 1993 fik de handlende automatisk tildelt et momsregistreringsnummer i alle medlemsstater undtagen en. I Tyskland blev sådanne numre kun tildelt efter ansøgning. De mange ansøgninger om sådanne numre i slutningen af 1992 førte til en flaskehals og deraf følgende forsinkelser med tildelingen af numre. Denne flaskehals blev imidlertid ryddet af vejen i løbet af første kvartal 1993. Så vidt Kommissionen er orienteret, sker tildelingen af nye registreringsnumre nu uden forsinkelse i alle medlemsstater.

3. For at undgå, at denne midlertidige situation skulle hæmme handelen inden for Fællesskabet, fik Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde vedrørende Indirekte Beskatning en aftale i stand, hvorefter det midlertidigt indtil den 28. februar 1993 var muligt at foretage fællesskabsleverancer til tyske virksomheder, som havde ansøgt om men endnu ikke modtaget deres registreringsnummer. Denne situation er i mellemtiden blevet normaliseret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2831/93

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen

(4. oktober 1993)

(94/C 255/75)

Om: Et ulovligt flydende brændselsreservoir på Khios

Voldsomme episoder fandt sted i Ajios Toannis Tholos på Khios den 6. september 1993, da indbyggerne i landsbyerne Sikiada og Langada forsøgte at forhindre et flydende brændselsreservoir i at anløbe havnen, idet de sprang i havet og kom i sammenstød med udvidede politistyrker. De lokale myndigheder og indbyggernes sammenslutninger beretter om ureglementerede hændelser og ulovligheder i forbindelse med det flydende reservoirs ankomst: overtrædelse af de nationale love nr. 1571/88 og 1769/88 og manglende overholdelse af de betingelser, øens myndigheder havde stillet for at godkende flytningen af brændslet.

På baggrund af områdets geografiske karakter (en lukket bugt) samt risiciene for forurening af havet og andre uheld bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Indebærer de græske myndigheders »investering« og den måde, den er foregået på, en overtrædelse af EF-lovgivningen foruden den nationale lovgivning?
2. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at løse problemet med forsyning af øen og de havgående skibe med brændsel på en måde, der ikke er til skade for indbyggerne i området og ikke udgør en trussel mod miljøet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2911/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(11. oktober 1993)

(94/C 255/76)

Om: Anbringelse af en flydende brændstofbeholder i den lille bugt ud for Tholos på Khios

Det kom for nylig til episoder mellem beboerne i Sikiada og Langada og havnemyndigheder under et forsøg på at anbringe en flydende brændstofbeholder i den lille bugt ud for Tholos på Khios. Beboerne i de to landsbyer betvivler lovligheden af den tilladelse til anbringelsen, som præfektets polititudvalg har givet.

Kommissionen bedes oplyse

1. hvordan den vurderer ideen med at anbringe en flydende brændstofbeholder?
2. hvad den har tænkt sig at gøre for at beskytte områdets miljø, såfremt det ikke er muligt at forhindre anbringelsen?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
på skriftlig forespørgsel E-2831/93 og E-2911/93
(4. marts 1994)

Oplagring af brændselsstoffer i flydende reservoirer samt anbringelse af disse reservoirer i medlemsstaternes kystfarvande falder ikke udtrykkeligt ind under fællesskabslovgivningen, for så vidt som sådanne anlæg ikke er omfattet af direktiv 85/337/EØF om evaluering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Kommissionen finder imidlertid, at de kompetente græske myndigheder så vidt muligt bør træffe alle foranstaltninger for at sikre, at sådanne projekter sker uden fare for miljøet og menneskets sundhed.

Desuden er Grækenland kontraherende part såvel som Fællesskabet i Barcelona-konventionen om »beskyttelse af Middelhavet mod forurening«, samt »protokol om forebyggelse af forureningen af Middelhavet ved dumpning fra skibe og luftfartøjer« (Rådets afgørelse 77/585/EØF ⁽¹⁾).

Det fremgår af denne protokol, at Grækenland, såfremt et flydende brændselsreservoir sidestilles med et skib, som følge af at det har ratificeret ovennævnte konvention, burde »forebygge, begrænse og bekæmpe forurening i Middelhavsområdet, som følge af udtømninger fra skibe og for at sikre effektiv gennemførelse i dette område af de regler, som er almindeligt anerkendte på internationalt plan vedrørende bekæmpelsen af denne type forurening« (artikel 6: forurening fra skibe).

Såfremt et flydende brændselsreservoir sidestilles med et landbaseret anlæg, burde Grækenland »træffe alle egnede foranstaltninger for at forebygge, begrænse og bekæmpe forurening i Middelhavsområdet som følge af udledninger fra ... kystanlæg, ... eller fra en hvilken som helst anden landbaseret forureningskilde på deres område« (artikel 8: landbaseret forurening).

Hvad angår beskyttelse mod skibe i langfart, som kan udgøre en trussel for beboerne i regionen og deres miljø, er

Kommissionen i færd med at udarbejde en række forslag, som hovedsagelig bygger på handlingsprogrammet i meddelelsen om en fælles politik for sikkerheden til søs ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 240 af 19. 9. 1977.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 66.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2958/93

af José Lafuente López (PPE)

til Kommissionen

(20. oktober 1993)

(94/C 255/77)

Om: EF-lovgivning mod støj

Forbedringen af vejnettene gennem forstadsområder har medført mere støj, hvilket nødvendigvis går ud over beboerne i de områder, der støder op til de nye færdselsårer, som udgør de mest moderne kommunikationsmidler.

Transparenten »vi ønsker at leve uden støj« ses ofte hængt op på altanerne hos mange lejlighedsejere, som efter at have købt lejlighed har overværet anlæggelsen af de nævnte vejnet i forstæderne. Trods alt affinder de nævnte ejere sig ikke med deres skæbne, og de forventer at kunne støtte sig til retsmidler for at få myndighederne til at tage de nødvendige skridt til at dæmpe den støj, som gør, at de ikke kan leve komfortabelt.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke EF-retslige instrumenter de mennesker, som på grund af deres bopæls beliggenhed op ad de store forstadsfærdselsårer er støjramte, kan anvende, og hvordan Det Europæiske Fællesskab agter at bekæmpe støjforureningen til fordel for de mennesker, der lider under støjen fra motorkøretøjer, der benytter ringvejene gennem forstæderne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(28. februar 1994)

Det primære ansvar for at sikre, at nye veje ikke er til gene (inklusive støjgener) for beboelseskvarterer, ligger hos de lokale, regionale eller nationale myndigheder. For at sikre en omhyggelig planlægning af nye veje skal myndighederne overholde direktivet om vurdering af virkningen for miljøet (VVM). I henhold til bilag I til dette direktiv er en VVM obligatorisk for beslutninger om motorveje og motortrafikveje. For andre veje skal medlemsstaterne i henhold til

bilag II til direktivet overveje, om der er behov for en VVM på grundlag af vejenes særlige karakteristika. Det skal dog gøres klart, at selv om der i henhold til dette direktiv tages hensyn til beboernes interesser under beslutningsprocessen, afvejes de i den endelige beslutning over for andre interesser.

Der er to måder til at mindske bestående støjproblemer på. Den første måde, hvor EF spiller en rolle, er at reducere støjgenerne fra køretøjer. Dette område dækkes af EF's lovgivning om maksimalt tilladte støjgrænser for en hel række køretøjer. Denne lovgivning revideres løbende, og støjgrænserne skærpes regelmæssigt i takt med de tekniske fremskridt. Den anden måde er at opføre støjværn langs gader og veje og installere dobbeltruder i bygninger. Disse foranstaltninger henhører udelukkende under de nationale og lokale myndigheders kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2994/93

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen

(25. oktober 1993)

(94/C 255/78)

Om: Status over EF-aktionen til beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande

Der henvises til den voldsomme vækst i skovbrandene om sommeren, navnlig i Italien, til Rådets forordning (EØF) nr. 3529/86 ⁽¹⁾ (og de senere ændringer heraf) om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande, til Rådets forordning (EØF) nr. 2158/92 ⁽²⁾ og til, at Kommissionen skal sikre samordningen og opfølgningen af EF-aktionen til beskyttelse af skovene mod brande (forordning (EØF) nr. 2158/92, artikel 5).

1. Vil Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet en delvis status over resultaterne i den første periode, hvor ovennævnte forordning er gennemført, idet hver enkelt foranstaltning, som er fastsat i artikel 1 i samme forordning, analyseres for de enkelte medlemsstater?
2. Hvilke instrumenter og initiativer har Kommissionen hidtil benyttet sig af ved samordningen og opfølgningen af den aktion, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 2158/92?
3. Hvilken forbindelse er der mellem EF-medlemsstaternes forpligtelse til at oprette nationale informationssystemer for skovbrande (forordning (EØF) nr. 2158/92, artikel 5) og det eksisterende EFICS-system (EF-system for Information og Kommunikation Vedrørende Skovbruget), og hvilke pilotprojekter har Kommissionen

hidtil finansieret med henblik på forberedelse af ovennævnte nationale informationssystemer (artikel 5, stk. 5)?

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 21. 11. 1986, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 217 af 31. 7. 1992, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(22. december 1993)

Forordning (EØF) nr. 2158/92 om beskyttelse af skovene mod brande blev vedtaget af Rådet den 23. juli 1992.

Denne forordning bestemmer, at medlemsstaterne skal indsende lister over de af deres områder, der er klassificeret i høj- og mellemrisikozoner for skovbrande. Den 24. juni 1993 og den 24. september 1993 godkendte Kommissionen listerne over disse klassifikationer for Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien og Portugal.

Den bestemmer også, at medlemsstaterne skal indsende samlede planer for beskyttelse af skovene mod brande for høj- og mellemrisikozonerne. Disse planer undersøges for øjeblikket af Kommissionen. Kommissionen har for øvrigt lige afgivet en positiv udtalelse til fordel for en række planer forelagt af Frankrig.

I årene 1992 og 1993 blev der desuden ydet en støtte på 21,5 mio. ecu til 145 forebyggelsesprojekter, som medlemsstaterne havde forelagt. Blandt disse vedrører 1 % af det ydede beløb projekter til analyse af brandårsager, 7 % vedrører informationskampagner, 21 % forebyggelsesinfrastruktur, 17 % overvågning af skovene, 5 % demonstrationsprojekter, 1 % analyseundersøgelser, 3 % uddannelse af personale og 45 % projekter med flere formål. Det skal bemærkes, at 95 % af beløbet blev ydet til medlemsstaterne i Sydeuropa.

Koordineringen og opfølgningen af aktionen sikres i tæt samarbejde med gruppen vedrørende skovbrande i Den Stående Skovbrugskomité. Inden for rammerne af denne koordinering er der for øjeblikket et pilotprojekt i gang, der navnlig skal fremme udvekslingen af informationer om skovbrande, fortsat evaluere virkningen af de aktioner, der er iværksat af medlemsstaterne og Kommissionen på området, vurdere risikoperioderne, -graden og -årsagerne og udvikle strategier vedrørende beskyttelse af skovene mod brande. Der bliver for øvrigt snart forelagt en gennemførelsesforordning hertil for Rådet for at definere, hvilke indikatorer der skal gøres fælles, og betingelserne for at indsende ansøgninger om økonomisk støtte fra Fællesskabet for de medlemsstater, der ønsker at forbedre deres nationale system.

Forordning (EØF) nr. 1615/89 vedrørende EFICS (EF-system for Information og Kommunikation Vedrørende Skovbruget) udløb den 31. december 1992, og Kommissionen vil snarest foreslå fornyelse af den. Det er klart, at de fælles elementer, der er defineret i forbindelse med informationssystemet vedrørende skovbrande, vil blive integreret i EFICS.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3012/93

af Anne André-Léonard (LDR)

til Kommissionen

(29. oktober 1993)

(94/C 255/79)

Om: GATT-forhandlingerne på det audiovisuelle område

I de forhandlinger om en almindelig aftale om tjenesteydelser, som indledtes i 1986, indgår tv-programmer og filmværker som »audiovisuelle tjenesteydelser«.

Ud fra erkendelsen af disse tjenesteydelsers meget specielle art har Kommissionen under forhandlingerne søgt at give dem en særstilling ved at sondre mellem »markedsræssige« audiovisuelle tjenesteydelser (såsom reklameindslag) og »ikke-markedsræssige« tjenesteydelser (såsom ophavsretlige værker: film, tv-serier, dokumentarfilm). Den har ligeledes bestræbt sig på at få indføjet en henvisning til kultur i aftaleteksten.

Det udkast til samlet aftale, som GATT-administrationen har udarbejdet, indeholder ikke nogen af EF-forslagene, som en lang række lande var rede til at godkende, og som gik ud på at give filmværker og tv-programmer en særstilling inden for den internationale handel med audiovisuelle programmer i betragtning af deres særdeles specifikke art.

Kommissionens nuværende mandat går ud på i aftalen om tjenesteydelser at få indføjet en kulturel bestemmelse vedrørende de nødvendige undtagelser fra GATT-reglerne af hensyn til EF-bestemmelserne på det audiovisuelle område (direktiv om tv uden grænser, MEDIA-program) og de forpligtelser, medlemsstaterne har indgået vedrørende international koproduktion.

Vil Kommissionen forelægge Parlamentet en analyse af forhandlingerne om audiovisuelle tjenesteydelser inden for GATT? Vil den informere Parlamentet om indholdet af det mandat, den agter at varetage inden for GATT, og nærmere angive, hvornår forhandlingerne vil være afsluttet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3013/93

af Michael Elliot (PSE), Léon Schwartzberg (PSE), Bárbara Dührkop Dührkop (PSE), Roberto Barzanti (PSE), Gepa Maibaum (PSE), Lissy Gröner (PSE), Marie-José Denys (PSE), Ernest Glinne (PSE), Nora Mebrak-Zaïdi (PSE), António Coimbra Martins (PSE), Marc Galle (PSE), Nereo Laroni (PSE), Ben Fayot (PSE), Juan de la Cámara Martínez (PSE), Janey Buchan (PSE), Achille Occhetto (PSE), Roberto Speciale (PSE), Carole Tongue (PSE), Giulio Fantuzzi (PSE), Frédéric Rosmini (PSE), Paraskevas Aygerinos (PSE), Artur da Cunha Oliveira (PSE), Bernard Frimat (PSE), Dimitrios Pagoropoulos (PSE), Andrea Raggio (PSE), Maurice Duverger (PSE), Claude Desama (PSE), Rinaldo Bontempi (PSE), Biagio De Giovanni (PSE), Renzo Trivelli (PSE), Anna Catasta (PSE), João Cravinho (PSE), Dieter Rogalla (PSE), Luigi Colajanni (PSE), Marie-Claude Vaysade (PSE), Josep Verde i Aldea (PSE), Arthur Newens (PSE), Martine Buron (PSE), Claude Delcroix (PSE), Raymond Dury (PSE), Konstantinos Tsimas (PSE), Renzo Imbeni (PSE), Pasqualina Napoletano (PSE), Luis Planas Puchades (PSE), Barbara Schmidbauer (PSE), Christos Papoutsis (PSE), Jannis Sakellariou (PSE), Michel Hervé (PSE), Gérard Fuchs (PSE), Claude Cheysson (PSE), Jean-Paul Benoit (PSE), Gérard Caudron (PSE), Adriana Ceci (PSE), André Sainjon (ARE), Barbara Simons (PSE), Klaus Hänsch (PSE), Maria Santos (PSE), Carlos Bru Purón (PSE), Alain Bombard (PSE), Annemarie Goedmakers (PSE), Manuel Medina Ortega (PSE), Lode Van Outrive (PSE) og José Happart (PSE)

til Kommissionen

(29. oktober 1993)

(94/C 255/80)

Om: Inføjelse af en kulturklausul i GATT-aftalerne

Europas audiovisuelle sektor har både en økonomisk og en kulturel dimension, hvorfor en særlig løsning må foreskrives, for så vidt angår GATT-forhandlingerne. Kommissionen har henstillet, at sektorens kulturelle særegenhed anerkendes i den nye aftale. Hvis ikke dette sker, risikerer EF en fuldstændig deregulering af Europas audiovisuelle sektor, idet der vil blive stillet spørgsmålstejn ved direktivet om fjernsyn uden grænser, MEDIA- og EURIMAGES-programmerne og de internationale aftaler om koproduktion.

1. Kommissionens nuværende mandat indebærer en eksplicit anerkendelse af en kulturklausul i GATT-aftalen. Hvor langt er man nået på dette område, og hvilket indhold påtænker Kommissionen at give denne klausul?
2. Kommissionen har erkendt behovet for at anmode om præcise undtagelsesbestemmelser i den hensigt at sikre iværksættelsen af direktivet om fjernsyn uden grænser, MEDIA- og EURIMAGE-programmerne og de internationale aftaler om koproduktion, som medlemsstaterne har indgået. Hvor langt er man nået i forhandlingerne med henblik på godkendelsen af disse undtagelsesbestemmelser?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3014/93

af Georgios Anastassopoulos (PPE), Doris Pack (PPE), Manuel García Amigo (PPE), Arie Oostlander (PPE), Nicole Fontaine (PPE), Karsten Hoppenstedt (PPE) og Ria Oomen-Ruijten (PPE)

til Kommissionen

(29. oktober 1993)

(94/C 255/81)

Om: Behandlingen af det audiovisuelle område under de multilaterale GATT-forhandlinger

Som led i Uruguay-runden, der indledtes i 1986, forelagdes der i december 1991 et forslag til samlet kompromis. Et af afsnittene i dette forslag vedrører regler for handel med tjenesteydelser (GATS-aftalen), herunder bl.a. audiovisuelle tjenesteydelser.

I erkendelse af, at det audiovisuelle område ganske klart ikke blot har en økonomisk, men også en kulturel dimension, og at en nøje overholdelse af GATT-reglerne ville sætte spørgsmålstegn ved den europæiske audiovisuelle politik, fremlagde Kommissionen i november 1992 i overensstemmelse med det mandat, Rådet havde tildelt den, en anmodning om indføjeelse af en kulturel klausul i GATS-aftalen samt anmodninger om fritagelse fra mestbegunstigelsesklausulen med henblik på udelukkende at forbeholde de europæiske stater fordelene ved direktivet fra 1989 om fjernsyn uden grænser samt MEDIA-programmet og at bibeholde de ordninger, som medlemsstaterne har fastsat til fremme af aftaler om koproduktion med visse tredjelande.

Kan Kommissionen nærmere oplyse, hvilken holdning den har indtaget i dette spørgsmål under GATT-forhandlingerne, samt meddele, hvorledes de øvrige forhandlingsparter har reageret?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3015/93

af Yves Frémion (V), Eva-Maria Quistorp (V), Marco Taradash (NI) og Paul Staes (V)

til Kommissionen

(29. oktober 1993)

(94/C 255/82)

Om: GATT-forhandlingerne og behovet for et europæisk audiovisuelt område

1. Handelen med audiovisuelle produkter er et vigtigt aspekt af verdenshandelen. Frihandel uden restriktioner er dog ikke mulig på det kulturelle område. Sikringen af udtryksmulighederne og det kreative potentiale afhænger af en kulturel klausul i GATT-aftalerne. En sådan klausul skal tage højde for de kulturelle behov, lovbestemmelserne og særlige foranstaltninger som f.eks. kvoter for udsendelse af europæiske værker og offentlige støtteprogrammer for produktion og udsendelse af audiovisuelle værker. Hvilken holdning indtager Fællesskabet via Kommissionen i GATT-forhandlingerne?

2. Hvilken holdning indtager de øvrige parter, og på hvilke områder er der divergerende eller sammenfaldende holdninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3168/93

af Christian de la Malène (RDE) og Louis Lauga (RDE)

til Kommissionen

(19. november 1993)

(94/C 255/83)

Om: GATT-forhandlingerne om den audiovisuelle sektor og indføjeelse af en kulturklausul

Selv om de kommende GATT-aftaler måtte være ønskelige af hensyn til gennemsigtigheden i verdenshandelen, indebærer de dog en kontrolleret liberalisering, bl.a. inden for den audiovisuelle sektor, hvor fremstillingen af programmer er en kunstnerisk, personlig eller kollektiv frembringelse, der ikke må betragtes som et rent kommercielt produkt.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den stiller sig til indføjeelse af en kulturklausul i GATT-aftalerne? En sådan klausul er nødvendig, for at den europæiske audiovisuelle sektor og den europæiske kulturelle identitet kan overleve.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

på skriftlig forespørgsel E-3012/93, E-3013/93,
E-3014/93, E-3015/93 og E-3168/93

(15. april 1994)

De ærede medlemmer henvises til Kommissionens svar på deres skriftlige forespørgsel nr. 3533/93 Sotiris Kostopoulos ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 51 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3032/93

af Jean-Pierre Raffin (V)

til Kommissionen

(29. oktober 1993)

(94/C 255/84)

Om: Samhørighedsfonden

Vil Kommissionen give oplysninger om det respektive forhold mellem de midler, som inden for rammerne af Samhørighedsfonden er bevilget på områderne 1) transport og 2) miljø til Spanien, Grækenland, Irland og Portugal?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(28. januar 1994)

Pr. 31. december 1993 så situationen med hensyn til fordelingen mellem de forskellige forpligtelser, der var indgået inden for rammerne af Samhørighedsfonden til fordel for de fire medlemsstater, således ud:

**Medlemsforpligtelser vedrørende projekter i
medlemsstaterne**

(ecu)

Stat	Miljø		Transport		I alt
	I alt	%	I alt	%	
Grækenland	175 222 400	62	105 141 600	38	280 364 000
Spanien	252 083 242	29	606 367 461	71	858 450 703
Irland	55 917 250	39	85 969 850	61	141 887 100
Portugal	122 794 100	43	160 774 600	57	283 568 700
I alt	606 016 992	38,7	958 253 461	61,3	1 564 270 503

Det skal imidlertid bemærkes, at en endelig afgørelse med hensyn til fordelingen af de projekter, der skal finansieres, mellem infrastruktur, transport og miljø på grund af den eksisterende godkendelsesprocedure, hvor projekterne godkendes, efterhånden som de er færdigudarbejdet, først kan træffes, når der er disponeret over de midler, der er bevilget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3034/93

af John Iversen (V)

til Kommissionen

(29. oktober 1993)

(94/C 255/85)

Om: Skærpet kontrol med affaldsturisme

EF-Kommissionen bedes oplyse, i hvor stort omfang miljøfarligt affald fra Tyskland er blevet eksporteret henholdsvis legalt og illegalt til de øvrige EF-lande. Den bedes endvidere oplyse, hvilke tiltag man agter at iværksætte for at skærpe kontrollen med den såkaldte »affaldsturisme« fra Tyskland til blandt andet Danmark.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(8. marts 1994)

For så vidt angår omfanget af det miljømæssigt farlige affald, der i givet fald skulle være eksporteret ulovligt, må det ærede medlem forstå, at Kommissionen ikke kan fremlægge konkrete data herfor. For så vidt angår omfanget af det affald, der er eksporteret fuldt lovligt, kræves det

ifølge artikel 13 i Rådets direktiv 84/631/EØF⁽¹⁾ af medlemsstaterne, at disse til Kommissionen indgiver rapporter om alle grænseoverskridende overførsler, for så vidt angår deres nationale territorier. De oplysninger, der er fremkommet fra Tyskland i medfør af dette direktivs krav, som gælder for særligt affald og andet affald som f.eks. spildevandsslam, der esporteres til forskellige medlemsstater, ser ud som følger for året 1991:

(tons)

Belgien	152 519
Danmark	7 571
Frankrig	221 583
Nederlandene	67 012
Det Forenede Kongerige	2 451

Disse tal skal dog udlægges forsigtigt. Som det må være det ærede medlem bekendt, henhører under begrebet affald som fastsat i Rådets direktiv 75/442/EØF, 78/319/EØF og 84/631/EØF bl.a. også stoffer eller genstande, som skal genanvendes (Den Europæiske Domstol, afgørelse af 28. marts 1990 i sag nr. C-206/88 og C-207/88), mens den tyske lovgivning ikke gælder for stoffer til genbrug. Kommissionen har derfor indbragt dette spørgsmål for Domstolen (sag nr. 92/422).

Rådets direktiv 84/631/EØF vil pr. 6. maj 1994 blive erstattet af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93⁽²⁾ om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab. I forordningen er der yderligere fastlagt strengere bestemmelser som følge af forpligtelser, der er indgået på dette område på internationalt plan (Basel-konventionen om kontrol af grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelsen heraf, OECD's beslutning nr. C(92) 39 om kontrol med grænseoverskridende overførsler af affald med henblik på genindvinding heraf, eller den fjerde Lomé-konvention). I medfør af bestemmelserne i denne forordning er det myndighederne i de enkelte EU-medlemsstater, der er ansvarlige for den rent faktiske overholdelse af bestemmelserne om opsyn og kontrol med alle overførsler af affald samt gennemførelse af de nødvendige hermed forbundne prøvninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984, s. 31.

⁽²⁾ EFT nr. L 30 af 6. 2. 1993, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3058/93

af François Musso (RDE)

til Kommissionen

(29. oktober 1993)

(94/C 255/86)

Om: Gennemførelse af LEADER-programmer på Korsika

Kan Kommissionen redegøre for gennemførelse af LEADER-programmet på Korsika og navnlig oplyse, hvor stort

et beløb der er afsat til gennemførelse af dette program, samt angive beløbet for de hidtidige forpligtelses- og betalingsbevillinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(26. januar 1994)

De beløb der er afsat til gennemførelsen af LEADER-programmet på Korsika, er på 4,53 mio. ecu, heraf 1,8 mio. ecu fra Fællesskabet, 1,983 mio. ecu fra medlemsstaten og 0,747 mio. ecu fra den private sektor.

Gruppens forpligtelser pr. 30. september 1993 beløber sig til 20,032 mio. ffr. og betalingerne til 10,150 mio. ffr., der til den nuværende ecu-kurs udgør henholdsvis ca. 66 % og 33 % af de samlede omkostninger ved projektet.

Ifølge beregningerne, som gruppen har sendt til det formidlende organ for fjerde kvartal 1993, forventes det, at hele programmet vil være iværksat inden den 31. december 1993, og at programmet vil være afsluttet inden for de fastsatte frister.

Den lokale korsikanske aktionsgruppe er i stand til at give alle yderligere oplysninger. Oplysningerne sendes direkte til det ærede medlem samt til Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3063/93

af Günter Lüttge (PSE)

til Kommissionen

(5. november 1993)

(94/C 255/87)

Om: Rådets forordning om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje

1. Findes der efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1893/91 ⁽¹⁾ af 20. juni 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 1191/69 ⁽²⁾ andre medlemsstater end Forbundsrepublikken Tyskland, der har gjort brug af undtagelsesbestemmelserne i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i en kortere periode eller mere permanent, eller som har til hensigt at gøre dette, og i så fald, hvilke medlemsstater drejer det sig om?

2. Har Kommissionen kendskab til, hvorledes ovennævnte forordnings artikel 1, stk. 5, anvendes i medlemsstaterne?

3. Har Kommissionen kendskab til kontrakter, som er indgået mellem de kompetente myndigheder i en medlemsstat og transportvirksomheder i henhold til ovennævnte forordnings artikel 14?

⁽¹⁾ EFT nr. L 169 af 29. 6. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 156 af 28. 6. 1969, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(17. marts 1994)

1969-forordningen om public service-forpligtelser i transportsektoren gælder ikke for transportvirksomheder, som hovedsagelig virker på lokalt eller regionalt plan (jf. artikel 19, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26 juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje). Denne forordning blev imidlertid ændret i 1991 (Rådets forordning (EØF) nr. 1893/91 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69), og herefter er det (jf. ændringsforordningens artikel 1, stk. 1, andet afsnit) op til medlemsstaterne at vedtage, om virksomheder, hvis aktiviteter udelukkende omfatter transportydelser i byer, forstæder eller regioner, skal udelukkes fra forordningens anvendelsesområde.

Ingen af disse forordninger forpligter medlemsstaterne til at orientere Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de har truffet for at efterkomme forordningerne. Derfor kan Kommissionen ikke oplyse noget om, hvilke medlemsstater der har benyttet muligheden for at undtage virksomheder, der udelukkende udfører transport i byer, forstæder eller regioner.

I øvrigt er meningen med forordning (EØF) nr. 1893/91 at fastlægge de generelle regler for public service-kontrakter mellem transportvirksomheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Kontrakterne selv udformes således af disse myndigheder og jernbaneselskaberne i overensstemmelse med medlemsstatens og EU's retsprincipper.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3085/93

af Víctor Arbeloa Muru (PSE)

til Kommissionen

(5. november 1993)

(94/C 255/88)

Om: Tavshed om Kommissionens planer

Hvad skyldes det, at de mest populære massemedier hele sommeren, hvor man har behandlet den økonomiske krise

og krisen i det europæiske valutasystem, intet har vidst om Europa-Kommissionens og dens formands teorier, meninger og erklæringer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(3. februar 1994)

Mandag den 2. august 1993 holdt næstformanden med ansvar for monetære spørgsmål en pressekonference i kølvandet på weekendens begivenheder på valutaområdet.

Fredag den 6. august 1993 holdt Kommissionen et ekstraordinært møde og udsendte derefter en erklæring. Kommissionens møde og erklæringen fik bred dækning i pressen. Både formanden og næstformanden med ansvar for monetære spørgsmål talte med pressen i løbet af sommeren.

Endvidere gav næstformanden med ansvar for monetære spørgsmål en detaljeret analyse af situationen under Parlamentets møde i september.

Kommissionen skal imidlertid understrege, at eftersom hovedansvaret for monetære spørgsmål ligger hos medlemsstaterne, ville det ikke have været passende for Kommissionen at spille en fremtrædende rolle i drøftelserne om sommerens begivenheder på valutamarkedet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3117/93
af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)
til Kommissionen
(10. november 1993)
(94/C 255/89)

Om: GEIE Promolive

Kan Kommissionen oplyse om den kender organisationen GEIE Promolive?

Kan Kommissionen oplyse, om organisationen nogensinde har fået betroet projekter, og i bekræftende fald hvilke og for hvilke beløb? Kan der i påkommende tilfælde gives flere oplysninger om denne organisation/virksomhed? Har den modtaget EF-støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(4. marts 1994)

GEIE Promolive er en sammenslutning af erhvervsdrivende på markedet for olivenolie.

I 1991 indgik Kommissionen en kontrakt med GEIE om en salgsfremmende foranstaltning for olivenolie: opførelse, indretning og drift af »Pavillonen for Europæisk Gastronomi« i forbindelse med verdensudstillingen i Sevilla.

I kontrakten var der fastsat et maksimumsbeløb på 8,250 mio. ecu, og Kommissionens faktiske udgifter blev på 7,613 mio. ecu.

Efter afslutningen af denne foranstaltning skulle GEIE være blevet opløst, idet den var oprettet udelukkende for at løse denne meget specifikke opgave. Kommissionen har endnu ikke modtaget nogen officiel akt om sammenslutningens opløsning.

Sammenslutningen har ikke modtaget støtte fra EF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3135/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(19. november 1993)
(94/C 255/90)

Om: De fælles markedsordningers manglende dækning af frugt og grønt

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor frugt og grønt hidtil har været holdt uden for den fælles landbrugspolitik's fælles markedsordninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3136/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(19. november 1993)
(94/C 255/91)

Om: De fælles markedsordningers manglende dækning af bælgrugter

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor bælgrugter hidtil er blevet holdt uden for den fælles landbrugspolitik's fælles markedsordninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3137/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(19. november 1993)
(94/C 255/92)

Om: De fælles landbrugsordningers manglende dækning af tørret frugt

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor tørret frugt hidtil er blevet holdt uden for den fælles landbrugspolitik's fælles markedsordninger?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
på skriftlig forespørgsel E-3135/93, E-3136/93
og E-3137/93
(11. februar 1994)

Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72⁽¹⁾ dækker (bortset fra undtagelsestilfælde) alle grøntsager og gartneriprodukter. Artikel 1 i nævnte forordning indeholder i øvrigt en præcis opregning af de omfattede produkter. Desuden er de fleste produkter, der er forarbejdet på basis af frugt og grøntsager, omfattet af den fælles markedsordning i Rådets forordning (EØF) nr. 425/86⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972.

⁽²⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3148/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(19. november 1993)
(94/C 255/93)

Om: Et bedre kendskab til fællesskabsretten

Hvike foranstaltninger har Kommissionen truffet for at fremme udbredelsen af kendskabet til den nyere fællesskabslovgivning, navnlig efter at det indre marked er trådt i kraft, blandt borgerne og mere specifikt blandt juristerne i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(28. februar 1994)

Kommissionen lægger ligesom det ærede medlem stor vægt på, at udbredelsen af kendskabet til fællesskabsretten fremmes. Det indre marked kan nemlig kun blive en økonomisk succes, hvis borgerne og erhvervslivet får kendskab til de muligheder, som fællesskabsretten åbner for dem. Med dette for øje har Kommissionen iværksat en række oplysningskampagner, der henvender sig til formidlere af kendskabet til fællesskabsretten som f.eks. jurister.

Inden for undervisning i fællesskabsret har Kommissionen ydet finansiell støtte til en lang række seminarer og særlige kurser, der afholdes af højere læreanstalter. Der ydes også støtte til efter- og videreuddannelse. Kommissionen har siden 1990 ydet en betydelig økonomisk og faglig støtte til Europäische Rechtsakademie i Trier, som afholder efteruddannelseskurser i fællesskabsret for advokater og dommere. Kommissionen har endvidere ydet støtte til et seminar om uddannelse af dommere i fællesskabsret, der blev afholdt i marts 1993 af European Institute of Public Administration (EIPA) i Maastricht. Kommissionen har planer om at fortsætte denne støtte i 1994. Der er blevet givet en lignende støtte til afholdelse af et sommeruniversitet om fællesskabsretten på forbrugerområdet.

Sideløbende hermed fortsætter Kommissionen sine bestræbelser på at lette adgangen til fællesskabsretten. Siden 1990 har offentligheden haft adgang til databasen »Info 92«, som indeholder resuméer af de væsentligste foranstaltninger, der er truffet som led i programmet for det indre marked, samt referencerne til de nationale gennemførelsesforanstaltninger. Den fulde ordlyd af disse foranstaltninger kan fås fra CELEX-databasen, som offentligheden har haft adgang til siden 1981. Desuden vil det igangværende kodificeringsarbejde lette læsningen af Fællesskabets retsregler. Nettet af EF-rådgivningskontorer giver på decentraliseret plan oplysninger til de små og mellemstore virksomheder.

Spørgsmålet om udbredelse af kendskabet til fællesskabsretten er blevet drøftet for ganske nylig i Kommissionen. Disse drøftelser vil munde ud i det strategiske program om det indre marked. Høringerne omkring den grønne bog, der kom for nylig, om forbrugernes adgang til retsinstanserne skulle kunne bevirke, at forbrugerne i større grad gør brug af fællesskabsretten.

I overensstemmelse med nærhedsprincippet skal Kommissionens virksomhed på dette område dog kun være en støtte til de foranstaltninger, der tilkommer medlemsstaterne at træffe, og ikke træde i stedet for dem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3152/93

af Enrico Falqui (V)

til Kommissionen

(19. november 1993)

(94/C 255/94)

Om: Udvidelse af anlæg til oplagring og forbrænding af specialaffald, herunder toksisk og farligt affald, ved Pitelli i nærheden af La Spezia (Italien)

Liguria-regionen gav i 1988 tilladelse til ibrugtagning af to forbrændingsanlæg til specialaffald, herunder toksisk og farligt affald, samt hertil knyttede oplagringsanlæg, efter at have defineret de nødvendige sikkerhedskrav og fastsat, at der maksimalt måtte indleveres en affaldsmængde på 3 400 tons om året til bortskaffelse på disse anlæg.

Efter at have konstateret, at visse af de fastsatte krav ikke var overholdt (bl.a. var maksimumsgrænsen for støvemission overskredet), samt at der var foretaget en ikke-autoriseret ændring af et af anlæggene med betegnelsen FC10, inddrog de regionale myndigheder i 1989 driftstilladelsen for sidstnævnte.

I september 1990 godkendtes et projekt om ændring af det ene af anlæggene (som bl.a. indebærer en tredobling af den affaldsmængde, anlægget må modtage) samt om fuldstændig ombygning af det andet anlæg.

Selv om det pågældende projekt omfatter aktiviteter, som er omhandlet i bilag I og II i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ og derfor kræver gennemførelse af en vurdering af miljøvirkningerne, er der på intet tidspunkt blevet foretaget en sådan undersøgelse.

Finder Kommissionen ikke, at den bør henvende sig til de kompetente italienske myndigheder med anmodning om, at bestemmelserne i ovennævnte direktiv overholdes i denne sag?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(8. december 1993)

Kommissionen er for øjeblikket i gang med at undersøge det spørgsmål, det ærede medlem har bragt på bane. Den vil i den forbindelse rette henvendelse til de italienske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3207/93

af Winifred Ewing (ARE)

til Kommissionen

(23. november 1993)

(94/C 255/95)

Om: Forurening ad Nordsøen

Vil Kommissionen oplyse, hvor mange tilfælde af forurening af Nordsøen der er blevet indberettet under POLREP-indberetningsordningen som fastlagt i Bonn-aftalen om forurening af Nordsøen i 1983?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(13. januar 1994)

Ordringen med indberetning af al forurening har været i kraft siden den 1. januar 1985 og fungerer aldeles udmærket. Den benyttes af konventionens parter i forbindelse med alvorlig forurening eller trussel om forurening af Nordsøen.

Bonn-konventionens sekretariat har til dato modtaget POLREP'er om 29 forskellige hændelser, der er indtruffet i Nordsøen (grundstødninger, kollisioner, olieudslip m.v.).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3233/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1993)

(94/C 255/96)

Om: Spørgsmålet om, hvorvidt direktiv 86/609/EØF om dyr, der anvendes til forsøg, er dækkende

Kommissionen bedes oplyse, om den i nær fremtid agter at foretage en undersøgelse af, hvorvidt bestemmelserne i direktiv 86/609/EØF ⁽¹⁾ om dyr, der anvendes til forsøg, er

dækkende, og især om det er muligt at begrænse antallet af primater, som ender i medlemsstaternes laboratorier.

⁽¹⁾ EFT nr. L 358 af 18. 12. 1986, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(2. marts 1994)

Kommissionen er netop klar til at forelægge Ministerrådet og Europa-Parlamentet en rapport om de statistiske oplysninger vedrørende antallet af dyr, som benyttes til forsøg eller andre videnskabelige formål. Antallet af anvendte primater indgår heri. Endvidere agter Kommissionen i samarbejde og efter aftale med medlemsstaterne at udarbejde en »policy statement« med en redegørelse for Fællesskabets indstilling til anvendelse af primater til forsøg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3266/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 255/97)

Om: Vedtagelse af forordningen om beskyttelse af kartoffelplanten

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor vedtagelsen af EF-forordningen om beskyttelse af kartoffelplanten er blevet forsinket?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(18. januar 1994)

Forslaget til forordning om en fælles markedsordning for kartoffelsektoren blev forelagt af Kommissionen den 25. november 1992. Efter det arbejde, som Specialkomitéen for Landbrug udførte i løbet af april og maj 1993, og under hensyntagen til de af Parlamentet foreslåede ændringer, forelagde Kommissionen i maj to ændringer til sit oprindelige forslag om henholdsvis afsætningsforanstaltninger og udvidelse af salgssæsonen for nye kartofler.

Siden har sagen været forelagt Rådet til vurdering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3282/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 255/98)

Om: Vådområdet Aliki på Kos

Vådområdet Aliki på Kos er det eneste af sin art i den sydøstlige del af Det Ægæiske Hav. Det er en rasteplass af international betydning for trækfugle, som er beskyttet af internationale aftaler, og som i forbindelse med direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ er blevet foreslået medtaget blandt biotoper af fælleseuropæisk betydning. På trods heraf har myndighederne ifølge miljøorganisationer på Kos udstedt tilladelse nr. 467/92 til opførelsen af en privat bygning, og på grundlag af denne tilladelse er et område på ca. 300 ar, der ligger op til vådområdet, blevet indhegnet, og mellem dette og havet er en butik endvidere under opførelse. Vil Kommissionen interessere sig for beskyttelsen af Aliki på Kos?

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(25. februar 1994)

De græske myndigheder har ikke udpeget det pågældende vådområde som særligt beskyttelsesområde i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾.

Det er heller ikke medtaget i oversigten over områder af større betydning for bevarelse af vilde fugle i EU.

Derfor agter Kommissionen ikke at gribe ind i den forbindelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 2. 4. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3409/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(2. december 1993)
(94/C 255/99)

Om: Det fælles marked og udlevering af lovovertrædere

Afskaffelsen af de indre grænser skaber problemer med kontrol af kriminalitet, og det er nødvendigt, at der fastlægges fælles regler for udlevering af lovovertrædere. Kan Kommissionen oplyse, om der er sket fremskridt hen imod et samarbejde mellem de tolv medlemsstater på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(28. februar 1994)

Udlevering af lovovertrædere er helt afgjort en af de ting, der ligger medlemsstaterne mest på sinde i forbindelse med det strafferetlige samarbejde, som det er fastsat i dag i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

Selv om arbejdet på at gøre de eksisterende internationale instrumenter mere effektive er genoptaget efter justitsministrenes uformelle møde i Funchal i maj 1992, skulle ikrafttrædelsen af traktaten give gode muligheder for at nå frem til et hurtigt resultat, som udviklingen i den seneste tid tyder på.

Således fremsatte Det Europæiske Råd den 29. oktober 1993 en andmodning om, at der blev udarbejdet en helt klar handlingsplan på området retlige og indre anliggender, der bl.a. skulle tage sigte på en styrkelse af det retlige samarbejde, især på området udlevering. Som svar på denne anmodning vedtog Rådet på dets møde den 29. og 30. november 1993 en erklæring om en gennemgang af mulighederne for at gøre udleveringsbetingelserne smidigere og forenkle procedurerne herfor. Ved denne lejlighed noterede Rådet sig en foreløbig rapport om det igangværende arbejde og anmodede om at få forelagt en endelig rapport inden udgangen af 1994. Desuden gav Det Europæiske Råd på sit møde i Bruxelles den 10. og 11. december 1993 sit samtykke til den foreslåede handlingsplan, hvori en styrkelse af det retlige samarbejde, navnlig vedrørende udlevering, er blandt de højest prioriterede punkter.

Da det drejer sig om et spørgsmål henhørende under artikel K.1.7 i traktaten om Den Europæiske Union, hvor Kommissionen ikke har initiativret, kan det ærede medlem også henvende sig til Rådet for at få mere udførlige oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3533/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 255/100)

Om: Undtagelse af film til biografer og fjernsyn fra den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT)

De europæiske filminstruktører ønsker biografer og fjernsyn undtaget fra den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT). Instruktørernes argument er, at den europæiske filmproduktion ikke kan klare sig over for Hollywoods overproduktion under rene konkurrencevilkår. Kan Kommissionen oplyse, hvordan forhandlingerne om dette emne hidtil har udviklet sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(18. marts 1994)

I overensstemmelse med Fællesskabets faste holdning fastholdt Kommissionen meget kraftigt princippet om sikring af den audiovisuelle sektors kulturelle specificitet i teksten til GATS-overenskomsten (den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser) idet denne specificitet anses for at være uforenelig med princippet om en ubetinget liberalisering i denne sektor, i det omfang en sådan liberalisering skulle komme til at stride mod legitime kulturpolitiske mål. Det er en forudsætning for realiseringen af disse mål, at den europæiske audiovisuelle industri opretholdes og udvikles.

Kommissionen skønnede desuden af samme årsager af kulturel karakter, at det var nødvendigt ved hjælp af en undtagelse fra mestbegunstigelsesklausulen at bevare den præferencebehandling, der indrømmes audiovisuelle værker fra visse tredjelande i forhold til andre, som følge af bilaterale koproduktionsaftaler.

Kommissionen fandt endelig, at der ville kunne overvejes strengt begrænsede forpligtelser, som kan bidrage til at opretholde de aktuelle eller fremtidige vilkår for gennemførelsen af en EU-politik på det audiovisuelle område; her skal i første række nævnes direktivet om »fjernsyn uden grænser«. Set på denne baggrund kommer de forpligtelser, der er accepteret som led i GATS, ikke til at påvirke de fremtidige forskriftsrammer, der vil blive nødvendige for en harmonisk udvikling af nye audiovisuelle teknologier under hensyntagen til de krav, der stilles i tilslutning til de kulturpolitiske.

Denne holdning kan i intet tilfælde sammenlignes med de vilkår, De Forenede Stater har forhandlet med sine partnere i NAFTA (den nordamerikanske frihandelsaftale), idet denne aftale til trods for en »kulturundtagelse« giver De Forenede Stater mulighed for lovligt at træffe unilaterale foranstaltninger, som er uacceptable for Fællesskabet i forbindelse med GATS. Kommissionen har tværtimod altid ment, at kun hvis denne sektor medtages i accepterede multilaterale regler, vil den kunne retsbeskyttes på den bedste måde mod handelsangreb, der må betragtes som uberettigede i betragtning af den faktiske, meget brede åbning af det europæiske marked.

Til trods for den afmålte og afbalancerede karakter af disse holdninger, der hovedsagelig bygger på et ønske om sikkerhed og juridisk forudseelighed, var det ikke muligt at nå til nogen forståelse på dette grundlag med alle partnerne, hvad angår medtagelse af en udtrykkelig henvisning i selve aftaleteksten til sektorens kulturelle specificitet.

Det var på denne baggrund ikke længere muligt at sikre beskyttelse af denne specificitet på anden måde end ved at afstå fra enhver form for forpligtelse vedrørende markedsadgang og national behandling og ved at tage en række forbehold vedrørende mestbegunstigelsesklausulen. Dette resultat, der er forhandlet med alle partnerne og accepteret

af dem, reducerer Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser med hensyn til handelen med audiovisuelle tjenesteydelser til alene at sikre gennemsigtighed i den politik, der føres, og de foranstaltninger, der træffes som led heri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3567/93

af Manuel Medina Ortega (PSE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 255/101)

Om: Ungdomsprogrammet i den autonome region Canarias

Kan Kommissionen oplyse, i hvilket omfang ungdomsprogrammet i den autonome region Canarias er blevet gennemført i perioden 1990—1993?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti**

(9. marts 1994)

Kommissionen sender de oplysninger, som den råder over, direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3622/93

af Karl-Heinz Florenz (PPE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 255/102)

Om: Forestående ændring af EF-direktivet om farlige præparater

Efter hvilken tidsplan skal den planlagte ændring af EF-direktivet om farlige præparater 88/379/EØF ⁽¹⁾ ske?

Overvejes det for præparater i emballager, der er beregnet til den endelige privatforbruger — som husholdnings-, vaske- og rengøringsmidler — i stedet for den etikettering, der hidtil er taget fra kemikalie- og arbejdsstofretten at vælge forbruger-venlige etiketteringer, der opfylder de af Kommissionen fastsatte kriterier for etikettering, som:

- let forståelighed
- klarhed

— relevans

— transparens

— mulighed for kontrol

— mulighed for gennemførelse?

Overvejes det endvidere at undgå, at advarselssymbolet Andreaskorset ved husholdnings-, vaske- og rengøringsmidler, der efter en formalistisk regnskabsprocedure er blevet klassificeret som »irritationsfremkaldende« anvendes for tit, når der er tale om produkter, der ikke er irritationsfremkaldende over for dyr og mennesker?

⁽¹⁾ EFT nr. L 187 af 16. 7. 1988, s. 14.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(25. februar 1994)

Kommissionen har allerede indledt det forberedende arbejde med henblik på revisionen af Rådets direktiv 88/379/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater. Det forventes, at forslaget vil blive fremsendt til Rådet i september 1994.

Hovedformålet med denne revision er at indføre kriterier for klassificering af præparater, som er farlige for miljøet. Det er ikke Kommissionens hensigt at foreslå ændringer af direktivets bestemmelser om mærkning af visse kategorier af præparater solgt til offentligheden (husholdningsprodukter, vaske- og rengøringsmidler), hvis sådanne præparater skal klassificeres som farlige i direktivets forstand.

Hvis et farligt præparat leveres i en beholder, skal beholderen være mærket efter de regler, der er fastlagt i direktivet. Mærkningen er det instrument, der anvendes til at underrette enhver, som håndterer pakken eller anvender præparatet, om farerne i forbindelse hermed og give kortfattede råd om egnede forholdsregler. På denne måde sikres der en høj grad af sundhedsbeskyttelse.

Hvis et præparat er klassificeret som irritationsfremkaldende ved anvendelse enten af de testmetoder, der er specificeret i bilag V til direktiv 67/548/EØF (om farlige stoffer) eller den konventionelle beregningsmetode, der er beskrevet i direktiv 88/379/EØF, anvendes endvidere det såkaldte »Andreaskors« sammen med farebetegnelsen »irritationsfremkaldende«. Anvendelsen af symbolet er i dette tilfælde obligatorisk for at give en øjeblikkelig advarsel om den relevante risiko.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3388/93af **Pedro Canavarro (ARC)**til **Kommissionen**

(26. november 1993)

(94/C 255/103)

Om: Simultantolkning under møder mellem nationale sagkyndige

Det bliver stadig vanskeligere for Kommissionen at opfylde de forskellige tjenestegrenes anmodninger om simultantolkning under møder mellem nationale sagkyndige. Det medfører talrige udsættelser eller aflysninger af møder og berømmelse af møder, hvor der kun anvendes ét sprog.

Disse forhold er stærkt hindrende for en normal afvikling af arbejdet i Kommissionens tjenestegrene, navnlig for så vidt angår høringen af de berørte parter i medlemsstaterne både i forslagsfasen og i forvaltningsfasen. De nationale sagkyndige bør kunne deltage i arbejdet på lige fod uden begrænsninger eller hindringer som følge af deres sproglige tilhørsforhold.

1. Kommissionen, som hidtil har været i stand til at opfylde de sproglige behov under dette arbejde gennem opbygningen af en tolketjeneste, som er enestående i verden både med hensyn til størrelse og kvalitet, bedes redegøre for årsagerne til den situation, som har udviklet sig i de seneste år, og som tilsyneladende bliver stadig værre?
2. Hvis problemet er mangel på tolke, eventuelt kun for visse sprog, bedes den redegøre for årsagerne hertil og for, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at gennemføre for at rette op på denne situation?
3. Hvis problemet er mangel på mødeværelser med tolkefaciliteter bedes den oplyse, hvilke løsningsmuligheder der overvejes, på kort sigt i form af leje af mødeværelser i andre bygninger i Bruxelles, og på mellemlang sigt i institutionens egne bygninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3706/93af **José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)**til **Kommissionen**

(3. januar 1994)

(94/C 255/104)

Om: Simultantolkning til nationale eksperter møder

Det bliver mere og mere vanskeligt for Kommissionen at dække sine egne tjenestegrenes efterspørgsel efter simultantolkning ved nationale eksperter møder. Følgen er, at talrige møder udsættes eller aflyses, hvorefter man af tidsmæssige hensyn ofte må afholde møder på ét enkelt sprog uden tolkning.

Denne praksis har yderst uheldige konsekvenser. De nationale eksperter bør have adgang til at udtrykke deres synspunkter bedst muligt for at kunne deltage i arbejdet på lige fod uden begrænsninger eller forhindringer på grund af sprogligt tilhørsforhold.

1. Kan Kommissionen — der hidtil har sikret sproglig mangfoldighed ved disse møder takket være en tolketjeneste af enestående omfang og kvalitet — oplyse, hvorfor situationen har ændret sig i de seneste år og nu til stadighed forværres?
2. Skyldes problemerne tolkemangel, måske kun for enkelte sprogs vedkommende? Hvorfor er der i givet fald opstået en sådan mangel, og hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i den anledning? Hvilke sprog er ramt af vanskeligheder?
3. Skyldes problemerne, at der mangler mødelokaler med tolkekabiner? Agter Kommissionen i givet fald at klare situationen ved på kort sigt eventuelt at leje lokaler andetsteds i Bruxelles og ved på længere sigt at fremskaffe de nødvendige faciliteter i institutionens eget regi?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
på skriftlig forespørgsel E-3388/93 og E-3706/93
(7. februar 1994)**

1. I mange år har der som følge af det store antal møder regelmæssigt været mangel på tolke og lokaler. For at sikre, at der ansættes et tilstrækkeligt antal tolke, har Kommissionen i 1984 opfordret tjenestegrene til i hvert enkelt tilfælde præcist at angive det reelle behov for tolke samt at begrænse sig til det absolut nødvendige. Den har ligeledes indført et fordelingssystem.

2. Det kan konstateres, at den mangel på kvalificerede konferencetolke, der kendes fra andre internationale organisationer, også kan mærkes i Kommissionen. Da antallet af tolke for visse sprogs vedkommende er stærkt begrænset, har Kommissionen siden 1964 selv uddannet unge med en universitetsuddannelse til konferencetolkning. Halvdelen af de nuværende ansatte i Den Fælles Tjeneste for Tolkning og Konferencer har fået denne uddannelse. I øvrigt opfordrer den de medlemsstater, der ikke har en tolkeuddannelse på det ønskede niveau, til at indføre en sådan uddannelse med teknisk og finansiell bistand.

3. Kommissionen udnytter fuldt ud de mødelokaler, der er til rådighed, og henvender sig, hvis det er nødvendigt, til andre institutioner og til den private sektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3918/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(24. januar 1994)**(94/C 255/105)*

Om: Beskyttelse af virksomheder, der producerer ægte varer

Handlen med plagiater — omfattende alt fra tøj og parfume til biler og skøder, bøger, medicin og smykker — breder sig med lynets hast i hele verden. De traditionelle metoder til at bekæmpe denne handel, der beløber sig til 21 trillioner dr. om året, er tydeligvis ikke længere tilstrækkelige. Hvordan agter Kommissionen effektivt at ramme denne svøbe i Europa for at beskytte de europæiske virksomheder, der producerer ægte varer og i dag lider store tab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af sir Leon Brittan***(2. marts 1994)*

Kommissionen er bekendt med, at handelen med efterligninger og piratvarer ødelægger meget for industrien i Fællesskabet. For at løse problemet må man efter Kommissionens opfattelse træffe foranstaltninger både i Fællesskabet og på internationalt plan.

For Fællesskabet vedkommende har Rådet vedtaget forordning (EØF) nr. 3842/86 om kontrol med importen af varemærkeforfalskede varer ⁽¹⁾. En forordning er til vedtagelse om udvidelse af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 3842/86, så den også kommer til at gælde for varer, der overtræder modeller, ophavsret og beslægtede rettigheder. Der er ingen tvivl om, at en harmonisering af de intellektuelle ejendomsrettigheder vil være til stor fordel for rettighedshaverne i Fællesskabet, da de vil få lettere ved at udnytte og nyde disse rettigheder og brugen af dem overalt i Fællesskabet. Både den gældende og den foreslåede lovgivning vedrører bl.a. varemærker og industriel design i Fællesskabet, dataprogrammer, halvlederprodukters topografi og harmonisering af nationale industrielle modeller, beskyttelsen af ophavsret og beslægtede rettigheder, leje og udleje af rettigheder og ophavsret inden for satellit- og kabeltransmission. Medlemsstaternes lovgivninger kompletterer desuden Fællesskabets på mange områder.

På internationalt plan vil det efter forhandlingerne i Uruguay-runden og indgåelsen af GATT-aftalen, som indeholder en aftale om de handelsrelaterede aspekter ved

intellektuel ejendomsret, være muligt at overholde bestemmelserne om beskyttelse af rettigheder og effektiv håndhævelse meget nøje, herunder også bestemmelserne om grænsekontrol med efterligninger og piratvarer.

Fællesskabet har desuden gennem nogen tid fået indføjet vigtige bestemmelser om et højt beskyttelsesniveau for intellektuel ejendomsret i alle sine bilaterale aftaler med andre lande. Et eksempel er Europaftalerne med landene i Central- og Østeuropa, som betyder en væsentlig forbedring af beskyttelsen og håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i de pågældende lande.

Alle disse foranstaltninger er efter Kommissionens mening et afgørende skridt på vejen mod at få privatvarer og efterligninger udryddet både i Fællesskabet og i resten af verden.

⁽¹⁾ EFT nr. L 357 af 18. 12. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4012/93**af Sotiris Kostopoulos (PSE)****til Kommissionen***(26. januar 1994)**(94/C 255/106)*

Om: Hepatitis B-vaccinationsprogrammer

Inden 1997 bør medlemsstaterne lade deres almene vaccinationsprogrammer omfatte hepatitis B. Denne henstilling kommer fra Verdenssundhedsorganisationen, der karakteriserer hepatitis B-virusen som den mest persistente virus og hundrede gange mere infektiøs end den AIDS-fremkaldende HIV-virus. Hvorledes vil Kommissionen i lyset heraf behandle dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Padraig Flynn***(30. marts 1994)*

Det henhører under medlemsstaternes kompetence at fastlægge deres almene vaccinationsprogrammer, og alle medlemsstaterne er medlemmer af Verdenssundhedsorganisationen. Det skal dog tilføjes, at i henhold til Rådets direktiv 93/88/EØF ⁽¹⁾ om ændring af direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejder, klassificeres hepatitis B-virusen i gruppe 3 »V«, hvilket betyder, at det anbefales, at alle arbejdstagere, der udsættes for den, vaccineres imod den.

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 29. 10. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-38/94

af Emmanouil Karelis (PSE)

til Kommissionen

(9. februar 1994)

(94/C 255/107)

Om: Fællesskabsdirektiv om pakkerejser

Fællesskabsdirektivet om pakkerejser er endnu ikke iværksat i Grækenland, hvor hovedparten af rejsebureauerne er uvidende om dets eksistens, hvilket er til ulempe for forbrugerne. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe med henblik på en omgående iværksættelse af dette direktiv i Grækenland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(24. marts 1994)

Rådets direktiv 90/314/EØF om pakkerejer, herunder pakkeferier og pakketure ⁽¹⁾ trådte i kraft den 31. december 1992.

Til dato har Kommissionen modtaget meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger fra fem medlemsstater, nemlig Danmark, Frankrig, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige.

Med hensyn til de øvrige medlemsstater, der endnu ikke har sendt meddelelse om deres nationale gennemførelsesforanstaltninger, har Kommissionen taget initiativ til at indlede overtrædelsesproceduren i medfør af EF-traktatens artikel 169.

I forbindelse med Kommissionens anden treårige handlingsplan 1993—1995 om forbrugerpolitik ⁽²⁾ vil Kommissionen nøje overvåge gennemførelsen af fællesskabslovgivningen for derved at sikre forbrugerne en effektiv beskyttelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 378 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-203/94

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(22. februar 1994)

(94/C 255/108)

Om: Et særprogram vedrørende beskyttelse af øerne i Den Europæiske Union

Agter Kommissionen at tage initiativ til et særprogram vedrørende beskyttelse af øerne i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(12. april 1994)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på hans skriftlige forespørgsel nr. 2677/93 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 33 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-442/94

af Winifred Ewing (ARE)

til Kommissionen

(3. marts 1994)

(94/C 255/109)

Om: Polrep-forureningsindberetningsordningen

Som svar på min skriftlige forespørgsel nr. 3207/93 ⁽¹⁾ om antallet af indberettede tilfælde af forurening i Nordsøen under Polrep-ordningen meddelte kommissionsmedlem Paleokrassas, at der var blevet indberettet 29 forskellige tilfælde.

Vil Kommissionen venligst give detaljerede oplysninger om disse 29 tilfælde?

⁽¹⁾ Se side 49 i denne Tidende.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(8. april 1994)

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og Parlamentets Generalsekretariat et skema med de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-683/94

af Raphaël Chanteric (PPE)

til Kommissionen

(22. februar 1994)

(94/C 255/110)

Om: Direktivet om anprisninger i forbindelse med levnedsmidler

Af hensyn til forbrugerbeskyttelsen har Kommissionen til hensigt som supplement til direktiv 79/112/EØF ⁽¹⁾ at fremsætte forslag til direktiv om anvendelsen af anprisninger eller påstande i forbindelse med levnedsmidler, og af hensyn til en harmonisering på europæisk niveau har en række medlemsstater undladt at vedtage deres egne bestem-

melser på området. Efter mere end tre års forberedelse og over et år efter virkeliggørelsen af det indre marked har Kommissionen stadig ikke godkendt et direktivforslag.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

- hvorfor er der opstået så store forsinkelser i godkendelsen af direktivforslaget?
- har den stadig til hensigt at godkende direktivforslaget?
- hvornår kan denne godkendelse i givet fald forventes?

(¹) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(24. marts 1994)

Det er Kommissionens faste hensigt at fremlægge et forslag for Rådet med henblik på at harmonisere anvendelsen af påstande om levnedsmidler.

Der er blevet indledt en bred høring af alle interesserede om udkastet til det forslag, Kommissionen har udarbejdet. Når denne høring er afsluttet, vil den endelige udformning af forslaget indhold kunne blive vedtaget i løbet af første halvår af 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-684/94
af Hugh McMahon (PSE)
til Kommissionen
(24. februar 1994)
(94/C 255/111)

Om: Ældre lønmodtagere på arbejdsmarkedet

Kommissionsmedlem Flynn har meddelt, at de ældre lønmodtagere vil blive prioriteret i EU's fremtidige programmer til fordel for de ældre. På baggrund af, at Unionens arbejdskraft vil blive ældre i de kommende to årtier, er der tale om et positivt initiativ. Kommissionen bedes oplyse, hvilke projekter og initiativer til fordel for ældre lønmod-

tagere den vil yde støtte til eller sætte i gang som led i sådanne programmer? Vil disse programmer få særlig prioritet i Arbejdsmarkedsenheden i GD V og Ældreområdet?

Vil ældre arbejdstagere i særlig grad blive prioriteret i forbindelse med mål nr. 3 under de nye socialfondstiltag, hvis formål er at bekæmpe udelukkelse fra arbejdsmarkedet? Vil der blive ydet støtte fra Socialfonden til projekter, hvis specifikke mål er at reintegrere ældre lønmodtagere på arbejdsmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(24. marts 1994)

Det er Kommissionens hensigt at give støtte til undersøgelser og praksisorienterede projekter vedrørende de problemer, som ældre arbejdstagere står over for, i samarbejde med nationale eksperter, uafhængige eksperter og ikke-statslige organisationer.

I forbindelse med reformen af strukturfondene har Kommissionen den 16. februar 1994 vedtaget to forslag til fællesskabsinitiativer inden for beskæftigelsesområdet.

Gennem HORIZON vil man i initiativet vedrørende »beskæftigelse og udvikling af menneskelige ressourcer« lægge større vægt på foranstaltninger under mål nr. 3, som er udformet med henblik på at forebygge, at nogle grupper udelukkes fra arbejdsmarkedet. HORIZON-elementet vil især omhandle problemer for handicappede og andre dårligt stillede grupper, herunder eventuelt også ældre arbejdsløse.

Med ADAPT-initiativet vedrørende »beskæftigelse og industrielle ændringer« agter man at gennemføre et større transnationalt handlingsprogram i forbindelse med det nye mål nr. 4 for at hjælpe arbejdstagere med at tilpasse sig industrielle ændringer og ændringer i produktionssystemerne.

Man kan hjælpe arbejdstagere, især dem, der er truet af arbejdsløshed som følge af industrielle ændringer, med at tilpasse sig de stadig hurtigere ændringer i arbejdsorganisationen og beskæftigelsesstrukturen ved at forbedre disse arbejdstageres kvalifikationer.